

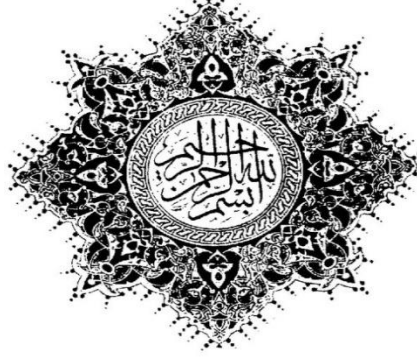
SALİH KUL İLE YOLDAS OLMAK

Bu çeviri kitabın Arapça versiyonun'da bulunan "ithaf" ve "önsöz" içermemektedir. Kitabın orijinali Arapça olduğundan ola bilecek çeviri hataları çevirmenin hatasıdır

Bu kitap Ensar kardeşimiz Ebu Hasan ve İmam (as) arasında diyalog şeklindedir, lütfen Siyah yazıların yazara ait olduğunu ve Mavi yazıların ise İmam as`ın sözleri olduğunu dikkate alın.

Bu kitap Sayın Ebu Hasan ve seyit Ahmed Elhasan (a.s)'ın arasında yapılan konuşmayı içermektedir

01.01.2014

Hız. Mehdi a.s'ın Ensarının Yayınları

SALİH KUL İLE YOLDAŞ OLMAK

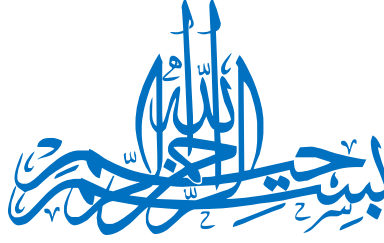
CİLT I

YAZAR:

Bu kitap Sayın Ebu Hasan ve seyit Ahmed Elhasan (a.s)'ın arasında yapılan konuşmayı içermektedir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَكَانَ النَّبِيُّ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
وَنُوحٍ إِبْرَاهِيمَ إِيْسَى
إِذْ أَنْتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

İSRÂ:13-14

Tüm Övgüler Allahadır, Hâkimiyetin Sahibi, göklerin ve yıldızların akışını belirleyen, rüzgârları kontrol eden, şafakı ağartan ve Dini İnşa Eden, Âlemlerin Rabbi. Tüm övgüler Allahadır, O (Allah) ki, Onun korkusundan gök ve onun sakinleri gürler ve yer ve onu inşa edenler titrer, deniz ve onun derinliklerinde yüzen herşey kabarır. Ey Allah, Muhammed ve Al-i Muhammede salât eyle, kahreden derinliklerde hareket eden gemilerdir. Herkim bu gemilere binerse emniyette olur ve herkim onları terkederse, suda boğulur. Herkim onlarsız ilerlerse dinden döner, ve onların ardından gitmede geri kalırsa yokolmaya mahkumdur, ve herkim onlarla kalırsa kurtulur.

İlk Durak: Kuran-ı Kerim'e Dair

Müslüman metinleri ve onların bugün ellerinde mevcut olan Kuran ile karşılaştırılması: Kendimiz bu konu hakkındaki soru ve cevap ile uğraşmadan önce, bir şeyler söylemek için kısa bir ara vermek zorundayız.

Bazı insanlar inanıyor ki bugün Müslümanların ellerinde mevcut olan Kuran'ın, yani Fahd'ın versiyonunun "içinde hatalar olduğuna veya ayetlerin yerleri dışında olduğuna veya onun eksik olduğuna" dair – bir işaret şöyle dursun- hafif bir koku alınabilen herhangi bir söylem olursa, bu söylemi söyleyen kişi kâfirdir, batıl üzeredir ve tevhid dairesinden çıkıp ateizm ve küfür dairesine girmiştir. Fakat yalnızca, tüm öğretileri ve mezhepleriyle birlikte Müslümanların elinde bulunan metinlere kısa bir göz atarsak, bu söylemin öyle olduğunu söyleyen kimsenin düşüncesizliğinin ve günahının ne kadar büyük olduğunu anlarız. Çünkü (böyle bir söylem söyleyen kişi) Sünni veya Şia olduğunu iddia eden bir Müslüman'dan fazlası değildir. Şeyhlerin sünnetini takip etmeyi veya Mercilerin Şiası olmayı kastediyorum. Her ikisi de metinlerde nakleder ve açıkça belirtir ki (Kuran'da) eksiltme veya arttırma vardır, ki bazı kelimeler veya harfler yer değiştirmiş veya bazı harfler ve kelimeler kaybolmuş veya bazı kelimeler ve harfler eklenmiştir. Bu metinlerin toplanması zordur (yani o kadar çokturlar ki onların hepsi zikretmek zordur). Aşağıda bir delil olması için sadece bir örnek var.

Sünnilerden nakledilmiştir ki Resulullah (saa) buyurmuştur: “Kuran’ı indiği gibi okumaktan hoşnut olan kimse İbni Ümmü Abd’in (İbni Mesud) kıraatini okusun.” [1]

Bu yüzden İbni Mesud Kuran’ı ezberlemiş olan ashabin en iyileri arasındandır.

Ayrıca Sünniler İbni Malik’ten şöyle nakleder: “Mesahif’in (Kuran nüshaları) değiştirilmesi emredildi. İbni Mesud da dedi ki: ‘Sizin aranızdan Mushafını saklayabilen saklasın, çünkü bir şey saklayan Kıyamet günü onunla gelecektir.’ Sonra da dedi ki: ‘Ben Resulullah’ın (saa) ağzından 70 sure okudum! Ben Resulullah’ın (saa) ağzından aldığımı şeyi bırakır mıyım?!’” [2]

Hadisin anlamı açıktır ve o İbni Mesud’un osmanın yazdığı Kuran’ın eksik olduğunu ya da en azından bazı surelere müdahale edildiğini görmesidir. [3]

İbni Hicr der ki: “Osmanın Mushafı Kufe’ye geldiğinde, İbni Mesud ne onun okunmasını kabul etti ne de onun Mushafının yakılmasını kabul etti, çünkü onun (İbni Mesud’un) Mushafı osmanın Mushafından farklıydı. [4]

Oysaki Sünniler Peygamber’in (saa) İbni Mesud’un Mushafı hakkında dediği şeyi naklederler ve derler ki o hadis sahihtir. Ayrıca osman hafsanın ona verdiği kendi nüshası hariç tüm Kuran nüshalarını yakmaya karar verdiğiğinde osmanın İbni Mesud’a yaptığı şeyi naklederler, ki bu sonra açıklanacaktır ve İbni Mesud zalim bir kararın kurbanı oldu ve acı çektiği şeyden acı çektikten sonra öldürüldü. [5]

Belki de tüm bunlar onun Mushafının tıpkı açıkladığı gibi olmasından dolayı ona yapıldı, ki o şöyle dedi: “Ben Peygamber’e (saa) 70 sure okudum ve insanların en iyisi Ali bin Ebi Talib’e (as) Kuran kıraatini tamamladım.” [6]

Zaten, Kuran’ın eksik oluşu hakkında, Sünni öğretisinde Suyuti der ki: “Ebu Ubeyd, İbni Ebi Meryem’den, o da İbni Luhaye’den, o da Ebil Esved’den, o da Zubeyr’den nakleder ki ayşe şöyle dedi: “Ahzab Suresi, Peygamber (saa) zamanında 200 ayet olarak okunurdu. Oysa osman Mesahifi (Kuran nüshaları) yazdığında, şu an mevcut olan şey hariç (bir şey) katmadı. [7]

Ahmed bin Hanbel dedi ki: “Abdullah, Vahb bin Bakıyye’den, o da Halid bin Abdullah Tahan’dan, o da Zeyd bin Ebi Ziyad’dan, o da Zir bin Hubeyş’ten, o da Ebi bin Kab’dan nakleder: ‘Ahzab Suresinde kaç ayet okurdun?’ O dedi ki: ‘70’ten biraz fazla ayet.’ O dedi ki: ‘Ben onu Resulullah (saa) ile Bakara Suresi gibi veya daha fazla okudum ve onun içinde recm ayeti vardı.’” [8]

Ayşe hakkında şöyle dediği “yetişkini emzirme” ayeti ile bizi şaşırtıyor: “Recm ve yetişkini emzirme ayeti indi ve onlar yatağımın altında bir yama içindeydi...sonra biz Resulullah’ın (saa) şikayeti ile meşgul olduk ve bir tavuk odaya girip onu yedi.” [9] Gayet açık ki recm ve yetişkini emzirme ayeti bugün Kuran’da mevcut değil ne de ayşenin bizi şaşırttığı şey.

...Bu konuda –yani bugün sahip olduğumuz Fahd’ın Mushafı şöyle dursun, onların zamanındaki Kuran’ın Resulullah’a (saa) inen ayetlerinin kaybolduğu konusunda- çok fazla zaman alacağından dolayı hepsini zikredemeyeceğim kadar çok rivayet var. Ayrıca,

görüşlerine göre Kuran nasıl eksik olmuyor ki, oysa onların rivayet ve hadislerine göre ömer ve ondan başkası tarafından iddia edilmiş ve bugün sahip olduğumuz Fahd'ın Mushafından bulunmayan pek çok ayet var. Aşağıda bu ayetlerden bazıları var, daha önce zikrettiklerimize onları da ekliyoruz.

1 - “Yaşlı adam ve yaşlı kadın, onlar zina ederse, onları zevk aldıkları Şeye göre taşlayın.” [10]

Bu, bilindiği üzere ömerin favori ayetidir ve bu ayet hakkında her zaman şöyle demiştir: “Eğer yalnız, insanlar ömer Allah'ın kitabında arttırma yaptı diyecek olmasalardı, onu yazardım, yani recm ayetini.” Ve ayrıca demiştir ki: “Recmde şüphe etmeyin çünkü o haktır.” [11]

2 - “Allah ile olan Dinin aslı mübarek Haniftir, müşriklik, Yahudilik ya da Hristiyanlık değil ve iyilik yapan kimse ise, onlar onu kafir yapmayacaktır.” [12]

3 - “Adem oğlu altından iki vadiye sahip olsa bir üçüncüsünü isterdi ve Adem oğlunun karnını topraktan başka bir Şey doldurmayacaktır ve Allah tövbe etmişleri affeder.” [13]

Ve bunlardan daha fazla ayet, onların kitaplarının asıllarında zikredilmiştir.

Üstelik, onların kitaplarına baktığımız zaman, ellerinde bugün mevcut olan Mushaf'ta bulunan Kuran'ın bazı surelerinin aslında onların en büyüklerine göre Kuran Sureleri olmadığını görürüz!

Taberani nakleder, Abdurrahman bin Zeyd dedi ki: Ben Abdullah'ı Muvazzineteyn'i (Felak ve Nas) okurken gördüm ve diyordu ki: “Niçin (Kuran'a) onda mevcut olmayan Şeyi ekliyorsunuz? (ve aynı manadaki pek çok Hadis) Şüphesiz Resulullah (saa) bize onlarla sığınmamızı emretti ve O (saa) onlarla okumazdı...” [14]

Sonra da onlar der ki: “Bugün müslümanların elinde olan Kuran Mütevatirdir (büyük insan toplulukları tarafından üzerinde anlaşılmıştır), onun tamamı, hattı, içeriği, düzeni ve ona ilişkin diğer Şeyler.” Oysaki onlar bu Kuran'ı başka kimseden değil hafsa'dan aldıklarını kabul ederler ve onun sahip olduğu versiyonun tüm versiyonların anası olduğunu düşünürlerdi.

İbni Nasreddin dedi ki, osman bin affan'ın halifeliği esnasında, bir ashabuş Şerif grubu, Peygamber'in (saa) eşi hafsanın yanında olan ana Mushafın 5 nüshasını yapmak için tayin edildi- ve denmiştir ki: dört nüsha ve denmiştir ki: yedi nüsha- ve bir nüsha her bölgeye gönderildi... [15]

Onlar der ki, ayşenin nüshalar yapıldıktan sonra Mushaf'ta hatalar olduğuna inanmasına ve onun bu hataların yazarlardan olduğuna düşünmesine rağmen (bu böyledir). Bu sözler onlardan olmayan başka biri tarafından denilseydi acaba ne derlerdi?! Anaları (ayşe) ve onun pek çok oğlu bu konuda onlara karşı çıkarken nasıl müminlerin bir mesele üzerinde anlaşıklarını söylebildiklerini bilmiyorum!!!

Urve dedi ki, ayŞeye Kuran'daki bazı ayetler hakkındaki gramer hatalarını sordum, örneğin: "el mukimin es salah" Arapça nahive (gramere) göre "el mukimun essalah" olarak varsayıldı ve ayrıca "lesahiren" in "lesahireyn" olması gerekir. Ayşe dedi ki: "Ey bacımın oğlu, bu Kitabı yazarken yazarlardan olan bir hatadır." [16]

Biliyoruz ki, yazarlar ancak osmanla düzeltme yaptıktan sonra bir şeyi yazardı, tıpkı dedikleri gibi.

İbni Şihab dedi ki, Bir gün onların "Tabut" kelimesi hakkında kafaları karışmıştı. Zeyd dedi ki, o "Tabua"dır fakat Said bin As ve İbni Zübeyr dedi ki, o "Tabut"tur. Onlar tartışmayı osmana götürdüler. Osman dedi ki: "Onu 'Tabut' olarak yazın çünkü o onların dilindedir." [17]

Osmanın uğraşısı sadece yazıda kalmadı, düzene de girdi. ZemahŞeri Huzeyfe'den nakleder, Siz ona Tevbe Suresi dersiniz fakat aslında o Azab suresidir. Vallahi onu herkes bilir. Derseniz ki, Diğer ayetler gibi Bismillah ile indirilmedi. Ben de derim ki: İbni Abbas osmana onun hakkında sordu ve o dedi ki: "Bir sure ya da bir ayet Resulullah'a (saa) inecek olsa, O (saa) derdi ki: "Onu falan ve filanın zikredildiği yere koyun." Ve Resulullah (saa) vefat etti ve bize onu nereye koyacağımızı açıklamadı ve onun hikayesi diğerinin hikayesine benzerdi ve bu yüzden ben onları birleştirdim ve onlara "Karineteyn" (iki dost, iki benzer, iki bağlantılı) denirdi." [18]

Öyleyse indirildiği şekildeki Mushafta nüsha seviyesi, hat, yazı veya düzen konusunda Tevatür olduğu nasıl iddia ediliyor?! (Çevirmenin notu: Yani önceden zikredilen Sünni rivayetlerinden açıkça görülüyor ki belli bir ayetin nasıl indirildiği, nasıl yazılmasının varsayıldığı, nereye yazıldığı, nasıl belli kelimelerin yazıldığı, surelerin veya ayetlerin düzeni vb. konularda herkesin kendi görüşü var! Bugün sahip olduğumuz Kuran konusunda (Kuran'ın bir okunuşu üzerinde geniş bir insan topluluğunun üzerinde anlaştığı) hiçbir Tevatür yok!)

...Her dürüst kimseden bunun üzerinde düşünmesini ve adilce diğerlerine onların kendi kaynaklarındaki kendi nüshalarındaki şeylerden dolayı –tıpkı Vahabilerin bugün yaptığı gibi- "kafirler" diyen kimseler hakkında söylediği şeyi bize dürüstçe anlatmasını istiyorum!... Mercilerin Şialarını sadece iki metin hakkında, daha fazlası değil, düşünmeye çağırıyorum, lafı fazla uzatmadan,

İlki:

Salim bin Ebi Seleme nakleder, Bir adam Ebu Abdullah'a (as) (Kuran'dan bir ayet) okudu ve onun onu (ayeti) insanların okuduğundan farklı bir şekilde okuduğunu duydum. Ebu Abdullah (as) da buyurdu: "Yazık, yazık, dur! Bu kıraati kes! Kaim kıyam edene dek tıpkı insanların okuduğu gibi okuyun. Çünkü o kıyam ettiğinde, Allah'ın kitabını indirildiği gibi okuyacak ve Ali'nin (as) yazdığı Kitabı ortaya çıkartacak." Ve O (as) devam etti: "Ali (as) yazmayı bitirince onu insanlara getirip onlara demişti ki: "Bu, Allah'ın Muhammed'e

(saa) indirdiği gibi olan Allah'ın kitabıdır ve Ben onu iki kapak arasında topladım.” Onlar da dedi ki: “İşte bizim Kuran'ı toplayan bir Mushafımız var, seninkine ihtiyacımız yok!” Ve Ali (as) buyurdu ki: “Vallah! Onu bugünden sonra göremeyeceksiniz! Ben sadece onu topladığım vakit sizi bilgilendirmek zorundaydım ki onu okuyasınız.” [19]

İkincisi:

Bugün meşhur olan Usuli Mezhebinin Üstadının (Ahund Molla Muhammed Kazımı Horasani) sözü, ve onun kitabı “Kifayetul Usul” hala onların (alimlerin) Allah'ın dinindeki içtihadları için bir kaynaktır. O kitapta der ki: “الإجمالی العلم ودعوى كuran bu şekillerde bozulmuştur: ya (bir kelime, harf ya da noktanın) düşmesi ile, ya bir kelimenin değişmesi ile, بعبدة غير كانت وإن, ayrıca bazı rivayetler Şahitlik ediyor ki

أن التحقيق إن ثم ... لا أصل بذلك فيها خلل بوقوع العلم لعدم ، ظواهره حجية عن يمنع لا أنه إلا ، الاعتبار ويساعده بجواز الإخلال يوجب ، والتخفيف بالتشديد (يطهرن) مثل الظهور في الاختلاف يوجب بما القراءة في الاختلاف ، القرآن هو ما إحرز لعدم ، والاستدلال التمسك

Kıraatlerin Tevatürü (büyük bir güvenilir insan grubunun üzerinde anlaştığı bir kıraat) ortaya konulmamıştır. Ortaya koyulan şey onlarla kıraat etmenin caiz oluşudur ki o da saklı değildir.” (Çevirmenin notu: Bazı yerlere arapça kelimeler koydum çünkü bazı kelime ve kavramlar çok zor ve Arap grameri ile ilgili dolayısıyla çevrilmeleri zor.) [20]

Bu kitap hakkındaki şerhinde ki o İlim Havzasında o kadar önemlidir ki onu bugüne dek Necefül Eşref'te öğretilen bir kitap yaptılar. El Mişkini bunu teyit etti ve – tıpkı kendi kitabı “Kifayetul Usul”da üstadı Ahund Horasani'nin yaptığı gibi- belirtti ki, Kitapta bozulma vardır, rivayet, hadis, dil yani Belağat ve Gramer gibi, benzer konudaki bazı ayetlerin arasındaki bağlantı kopukluğu delilleriyle ve daha devam eder.

Özetle durum budur. Gerçektende her iki mezhepten –yani Sünniler ve Şialardan- bazı insanlar diyor ki, Kuran'da gerçekleşmiş bozulmalar var ve onlardan bunu inkar eden bazı insanlar da var ve onların her ikisinin de kendi delilleri var. Al-i Muhammed'in (as) Yamani'si “Buzağı” kitabında bu konuyu işlerken her iki tarafı da zikretti ve o (as) bir şey belirtmeden her iki tarafın delillerini de açıkladı. İlki buydu.

İkincisi: O (as) Müslümanları Ehlibeyt'ten (as) nakledilmiş şeyleri ve onların (as) bazı ayetleri kıraatlerini almaya ve Müslümanların okuduğu “yedi kıraat” arasında onları düşünmeye yönlendirdi. Müslümanların tamamının, Sünniler ve Şiaların, “yedi kıraati” ya da on, hatta ondört (kıraati) kabul etmeleri Muhammed'e (saa) haksızlıktır, bilakis Sistani'nin Fetvasında dediği gibi [21] Arap diliyle uyuşan kıraat(e) rağmen ve onlar Al-i Muhammed'in (as) kıraatini kabul etmezler.

Bilakis (onlar der ki) İmam Bakır'ın (as) yada İmam Sadık'ın (as) kıraatiyle okumak bizim için utançtır – tıpkı Mübarek Yamani Davetini reddeden Mercilerin takipçilerinin dediği

gibi- ve kendilerinin Mercilerin zavallı büroları tarafından desteklenmiş Şialar olduğunu söylerler.

Takip eden kimse apaçık bir şekilde görecektir ki, -hepsi olmasa da- çoğu Şia ve Sünni fakih diyor ki, Ehli Sünnet tarafından nakledilmiş ve Şia fakihlerinin onlardan aldığı meşhur kıraatlerle okumak caizdir. Hatta onların bazıları çok ileri gidip mütevatir olduklarından dolayı yedi kıraatle okumayı vacip kıldılar [22] oysaki aynı zamanda hadislerde fark ederiz ki Ehlibeyt (as) bunu çok güçlü bir şekilde inkar ediyorlar! [23]

Yedi kıraatin Mütevatir olduğu ve onlarla okumanın vacip olduğu söylemlerine karşılık, Seyid Hoyi'nin şöyle dediğini görüyoruz: “Şia'da meşhur olan şey, onların mütevatir olmadığıdır, bilakis kıraatler ya okuyucudan olan içtihattır (içtihat onların kendi çabalarıyla bir sonucu varmak için çalışmasıdır) veya Haber-i Vahid (Tek Haber) ile nakledilendir. Ehli Sünnet alimlerinden br grup araştırmacı bu söylemi seçmiştir... Böylece gayet açık ki, Kuran'ın tevatürü ile kıraatlerin tevatür eksikliği arasında zorunluluk yoktur.” [24]

Yedi kıraat okuyuculardan olan içtihadla oluyorsa, bu geçen çağdaki en büyük Müçtedid olan Usuli alim Seyid Hoyi'nin sözlerine göre, o halde niçin Mercilerin Şiaları onlardan nakledilmiş olan Ehlibeyt'in (as) kıraatini inkar ediyorlar ve ilim sahibi olduğunu iddia edenler onların (as) oğlu Seyid Ahmed el Hasan'ı (as) reddediyorlar, oysaki o ümmete hidayet İmamlarının (as) okudukları şekli hatırlatıyor. Bugün Şialar Allah'ın Kitabının bir okuyucusunun içtihadını kabul ediyorlar da, hatta o inançta osmani, mezhepte ümeyyeci veya kökende bilinmez olsa bile tıpkı yedi kıraatin tercümelelerinde gördüğümüz gibi, ama Kuran'ın taşıyıcısı ve Kuran'ın müfessirleri olan Allah'ın hüccetlerinin kıraatini kabul etmiyorlar mı?!

Üçüncüsü: Al-i Muhammed (as) iddiacıların Şüphe çıkartmaya çalıştıkları şey konusunda pek çok rivayete sahip. Onlardan ikisini zikretmek yeterli

Ebi Basir nakleder, Ebu Abdullah (as) Allah'ın şu buyrukları hakkında şöyle buyurdu: [Bin aydan daha iyi] “Beni Ümeyyenin hükümetinden” [Onda Melekler ve Ruh Rablerinin izniyle inerler] “Yani Rablerinden Muhammed ve Al-i Muhammed (as) üzerine, her emir ile.” [25]

Abdullah Bin İklan Sikuni nakleder, Ebu Cafer (as) buyurdu: “ Ali ve Fatıma'nın (as) evi Resulullah'ın (saa) odasıydı ve onların evinin tavanı Alemlerin Rabbinin Arşıydı. Onların evinin arkasında Arşa bir açıklık, vahiy ve Meleklerin yükseldiği yer vardı. Melekler onlara sabah ve gecede, her saat ve her göz kırpmada vahiy getirirdi. Melek gruplarının geliş ve gidişleri sınırsızdı. Şüphesiz, Allah (azze ve celle) İbrahim'e (as) gökleri gösterdi nihayet o Arş'ı gördü ve Allah onun görme gücünü arttırdı. Şüphesiz, Allah Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin'in (as) görme gücünü arttırmıştı ve onlar Arş'ı görürdü ve onlar evlerin için arştan başka bir tavan görmeyeceklerdir. Onların evleri Rahman'ın Arşıyla örtülüdür ve onların evleri Melekler ve Ruh için art arda yükselmeye yeridir.

İmamların evlerinden her ev, Melekler için bir yükselme yeridir. Zira Allah-u Teala buyuruyor: [Onda Melekler ve Ruh Rablerinin izniyle her emir ile inerler.]” Ben dedim ki: [Her emirden]?! O (as) buyurdu: [Her emir ile] Ben dedim ki: “Bu, onun indirildiği şekil midir?” O (as) buyurdu: “Evet.” [26]

Artık geriye ne kaldı?! Al-i Muhammed’in (as) Yamani’si ayeti tıpkı pak Babalarının (as) okuduğu gibi okuyor. Al-i Muhammed’in (as) sözünü ve onların (as) kıraatini kabul etmiyor ve Nasibilerin (la) kıraatini kabul ediyorsanız size ne yapmamız gerek?!

Bu, bu konuda Seyyid Ahmed el Hasan’ın (as) sözlerini alıntılıyıp (bu meseleyi) ona (as) sormadan önce gerekli olan özet bir metindi.

[1]- Müsned-i Ahmed c.1 s.7, Sünen-i İbni Mace c.1 s.49 h.138 ve diğer pek çok kaynak. Onlara göre Sened (ravi zinciri) sahihtir, tıpkı Müsned-i Ahmed’i şerheden Ahmed Muhammed’in dediği gibi. Ayrıca Ebu Davud tarafından ve Tefsirde İbni Kesir tarafından nakledilmiştir ve aynı anlam İbni Sad tarafından Tabakat’ta nakledildi. Heysemi demiştir ki: “Ahmed ve el Buzer ve Taberani onu naklettiler..ve Ahmed’in diğer ravileri sahih’in ravileridir ve Taberani’nin ravileri sahihin ravileridir, Furat bin Mahbub hariç ve o Sikadır (güvenilir).” - Mecmauz Zevaid c.9 s.288-289

[2]- Müsned-i Ahmed c.1 s.414

[3]- “Buzağı” kitabı, Seyyid Ahmed el Hasan (as)

[4]- Feyz-ul Bari c.9 s.36

[5]- Yakubi kitabında c.2 s.170’te der: “İbni Mesud Kufe’deydi ve o Mushafını Abdullah bin Amir’a vermeyi reddetti..ve osman hutbe verirken mescide girdi. Osman dedi ki: ‘Kötü bir yaratık size geldi.’ Ve İbni Mesud’a kaba sözlerle konuştu ve osman İbni Mesud’u sürüklemelerini emretti ve o bacağından sürüklendi ki nihayet iki kaburgasını kırdılar ve ayşe konuşup bir sürü şey dedi.”

[6]- Mücemul Evsat c.5 s.101, Taberani. Mücemul Kebir c.9 s.76. Mecmeuz Zevaid c.9 s.116.

[7]- el İtkan Fi Ulumil Kuran c.3 s.66, Suyuti.

[8]- Müsned-i Ahmed bin Hanbel c.5 s.132 ve Müsned-i Cami c.1 s.53, Beşar Evvad: Zir bin Hubeyş, Abi bin Kab’tan nakletti: “Ahzab Suresinde kaç ayet okurdun?” O dedi ki: “70’ten biraz fazla ayet.” O dedi ki: “Ben onu Resulullah (saa) ile Bakara Suresi gibi veya daha fazla okudum ve onun içinde recm ayeti vardı.”

[9]- Muhaderatul Udeba c.2 s.420, Rağıb İsfahani ve İhtilaful Ulema c.2 s.317, Tahavi.

[10]- el Acluni der ki, “Yaşlı adam ve yaşlı kadın, onlar zina ederse,” Taberani tarafından ve Marife’de İbni Manda tarafından İbni Huneyf’ten, o da Ucm’den nakledilmiştir. Ve Nesei tarafından ve Zevaidul Müsned’de Abdullah bin Ahmed tarafından nakledilmiştir ve İbni Habban ve Hakim tarafından Ebi İbni Kab’ın itibarında sahih olarak teyit edilmiştir. Ahmed onu Zeyd bin Sabit’ten nakleder ve her ikisi de Amr’ın itibarı hususunda hem fikirdir. Ve Şafi, Tirmizi ve diğerleri tarafından da nakledilmiştir, Amr’ın itibarında, onların bazılarının itibarında ki bu ayet nakledilmişler arasındaydı, sonra hikmet olmaksızın kaldırıldı. (Keşful Hafa c.2 s.23, el Acluni)

[11]- el İtkan fi Ulumil Kuran c.2 s.69, Suyuti. Ömer bin Hattabın itibarında recm ayetini nakledenler arasında şunlar vardır: Sahih-i Buhari c.8 s.25-113-152, Sahih-i Müslim c.5 s.116, Müsned-i Ahmed bin Hanbel c.1 s.23-29-36-40-43-47-50-55 ve c.5 s.132 ve c.6 s.269. Ayrıca Sünen-i İbni Mace c.2 s.853, Sünen-i Darekutni c.4 s.179. Kandehveli kendi kitabı “Fi Hayatul Sahabe” c.3 s.454’de. El Ayni kendi kitabı “Fi Umdetul Kari” c.23 s.9’da. Askalani, Sahih-i Buharinin şerhiyle Fethul Bari c.12 s.120 ve c.13 s.135’te. Şukani, “Fethul Kadir” c.4 s.354. Rağıb İsfahani Muhaderatul Udeba c.2 s.420’de. İbni Manzur, Muhtasar Tarih-i Dimeşk c.12 s.201’de. Berki, Müsned İbni Avf s.43’de. Heysemi, Mevaridul Zaman s.435’te. Ve Muvatta c.2 s.179’da.

[12]- Diyaul Makdisi, Sahih Senedle: Ehadisil Muhtara c.3 s.368

[13]- Heysemi Mecmeuz Zevaid c.7 s.141'de zikretmiştir ve Ahmed ile onun Sahih'in ravileri olan ravileri tarafından nakledilmiştir.

[14]- Mücemul Kebir s.9 s.234, Taberani

[15]- Tevdihul Müştebih c.1 s.8. Ve Buhari, sahihi c.5 s.210 ve c.8 s.118'de bunu açıklamıştır. Ayrıca İmtaul İsm'e c.4 s.247, Makrezi. Riyazul Nazire fi Menakıbul İşre c.2 s.68, Taberi. Tarihul Hulefa s.77, Suyuti. Sıfatus Safve s.1 s.704, İbni Cüzi. Hilyetul Evliya c.2 s.51, Naim İsfahani. Ve onlardan başkaları.

[16]- Durrül Mensur s.2 s.246. Fethul Kadir c.1 s.754.

[17]- Delalilul Nübüvve c.7 s.151, el Bihki.

[18]- Keşaf c.2 s.171, Zemahşeri. Ayrıca ona benzer bir rivayet Suyuti tarafından Durrul Mensur c.3 s.296'da nakledilir.

[19]- Tefsir-i Safi c.1 s.36, İhticac-ı Tabersi s.82, Süleym bin Kays'ın kitabı s.72, Menakıb c.1 s.40 ve 41, Biharul Envar c.92 s.51 h.18, Muhtasar Besairud Derecat s.193

[20]- Kifayetul Usul s.284-285

[21]- "Daha uygun şey, kıraatin yedi kıraatten bilinen şey üzere olmasıdır, Arapçayla uyuşan şeye göre okumak daha tavsiye edilen şey olmasına rağmen, hatta..." - Mesailul Muntahabe s.121 mesele 267

[22]- Cevahirul Kalam kitabının yazarı gibi. Bknz: "Cevahirul Kalam c.9 s.291"

[23]- Fuzeyl bin Yesar nakleder, Ebu Abdullah'a (as) arz ettim: "İnsanlar diyor ki Kuran yedi harf üzere inmiştir." O (as) da buyurdu: "Allah'ın düşmanları yalan söyledi, fakat Vahid'in katından vahid (tek) harf üzere inmiştir." - el Kafi c.2 s.630 Kuran Kitabı Nadir Hadisler Babı h.13

[24]- el Beyan s.123-124

[25]- Tevilul Ayet c.2 s.820 h.8, el Burhan c.5 h.11784, Biharul Envar c.25 s.70 h.59

[26]- Tevilul Ayet c.2 s.287 h.2, el Burhan c.5 h.11789, Biharul Envar c.25 s.97 h.70.

(Çevirmenin Notu: Günümüzdeki Kuranlarda Kadir Suresinde "Min Kulli Emr" (Her Emirden) ifadesi geçerken, rivayette İmam (as) doğru ifadenin "Bi Kulli Emr" (Her Emir ile) olduğunu söylüyor.)

***

Kadir Suresindeki [her emirden] yerine [her emir ile] kıraati

Daha önce açıkladığım gibi, bazı inatçı kimseler, delil ve kanıtlarının açıklığına rağmen İlahi Çağrını kötülemez çalıştılar, sadece kendi topraklarının kötülüğünü ve Al-i Muhammed'e (as) karşı küstahlıklarının büyüklüğünü açıklayan zayıf iddialar kullanırlar. Kullandıkları bu iddalardan biri şudur: Seyid Ahmed el Hasan (as) Kadir Suresini şöyle okuyor: [Onda melekler ve Ruh Rablerinin izniyle her emir ile inerler] Bu yüzden o batıl üzeredir -o bundan çok uzaktır- çünkü o bugün insanların arasındaki Fahd'ın versiyonu olan Kuran nüshasında mevcut olandan farklı bir kıraat ile okuyor. (Günümüzdeki Kuran nüshasında zikredilen şey şudur: [Onda melekler ve Ruh Rablerinin izniyle her emirden inerler.]) Böyle iddialarla, Mercilerin Şiaları ve ilim sahibi olduğunu iddia edenler Allah'ın nurunu söndürmek istiyor.

Ben ona (as) bu konuda sorduğumda, o (as) şöyle dedi: "Onlar diyor ki Ahmed el Hasan [her emir ile] (diye) okuyor ve bu mevcut yazılı nüshaya zittir ve mevcut yazılı nüshaya zit olan şey yanlış mıdır, doğru mudur? Bu yüzden onların sebebine göre, tüm Usuli alimleri batıl üzeredir çünkü onlar bundan daha büyük şeyler söylüyor, sadece onların fıkıh

kitaplarına bakın ve ben araştırın demeyeceğim, çünkü onlar (farklı) kıraatlerin kabulüyle dolu ve böyle biri bu kıraatin daha makul olduğunu söylüyor ve diğer biri ise şu kıraatin daha makul olduğunu söylüyor. Aslında onların namaz kitaplarından kıraat konusundaki Fetva kitaplarına [27] bakın, göreceksiniz ki onlar Kuran Surelerinin 114 değil, 112 olduğunu söylüyor ve diyorlar ki iki tane fazla Bismillah var [28]. Bu yüzden, onlar kendileriyle çelişiyor çünkü onlar mevcut nüshaya karşı çıkmışlardır. Bu ilkiydi.”

“İkincisi: “Kıfayetul Usul” kitabına ve onun hakkındaki el Mişkini’nin Şerhine sahipsiniz çünkü onlar Nəcəf Havzasında bu nüshayı çalışırlar ve onun Şerhiyle de çalışırlar. (Bu kitapta) Kuran’ın zahirinin doğruluğu hakkında söylemler var, son zamanlarda buna rastladın mı? Kuran’ın bozulma meselesi hakkında kitabın yazarının sözlerini ve el Mişkini’nin Şerhini okudun mu? Onu oku ve göreceksin ki, kitap yazarı diyor ki, Kuran’ın bozulması daha makuldur ve el Mişkini el İtibar ve el Ahbar ile Kuran’ın bozulmasını onaylıyor. El Ahbar meşhurdur ve el İtibar ile söylenen şey, belagattaki hata, konuşmanın kesilmesi veya gramerdeki hatadır... vb.

Bu kimselerin alimleri ve büyük Usuli fakihleri diyor ki, (Kuran’da) bozulma vardır ve bunu beyan ediyorlar. Bize gelince, biz sadece onlara kabul ettikleri diğer yedi kıraat gibi Ehlibeyt’in (as) kıraatini de düşünmelerini söyledik. Öyleyse problem nedir?!

Vallahi, bir keresinde bir Vahabi’ye dedim ki: Okuduğun diğer yedi kıraat gibi Ehlibeyt’in (as) kıraatini de düşün, ve o sustu, bana cevap vermedi ve sözlerimi kabul etti. Öyleyse bunlara (Şialara) ne oluyor? Vahabi adamın Ehlibeyt (as) Kuran bozulmuştur diyor deyip tartışacak olmasına rağmen, fakat bu kimseler kıskançlıkla körelmiştir ki bir konuşmayı neredeyse anlamazlar.”

Ona (as) yedi kıraat ve yedi harf konusunu sordum, ki Ensarla tartışmış biri –Mercilerin Şeyhlerinden ve temsilcilerinden biri – İmamların cevabını avam halkın yedi harf konusunda söyledikleri Şeye delil olarak kullanırdı ve böylelikle diyecek olurdu ki yedi kıraat batıldır. O (as) da buyurdu ki: “Bu (kimse) insanların yedi kıraat hakkında söyledikleri şey ile onların Kuran’ın yedi harf üzere indiği hakkında söyledikleri şey arasındaki farkı ayırt etmiyor. Sünniler diyor ki, rivayetlerine göre, Kuran yedi harf üzere inmiştir [29], yani diyorlar ki: “Azizul Rahim” yerine “Azizul Hekim” demek caizdir ve böyle devam eder. Ehlibeyt (as) ise bunu inkâr etmiştir ve demiştirler ki: Şüphesiz Kuran tektir ve o Tek’ten (Vahid’den) inmiştir. Ve bunun da yedi kıraatle yapılacak hiçbir şeyi yok.

Yedi kıraat onların yedi harf söylemlerinden sonra gelmiştir ve yedi kıraatin ardındaki neden şudur: Osman insanları tek Kuran versiyonu –yani tek yazılı metin– üzere topladıktan sonra, tek kıraat yoktu çünkü onun noktaları ve hemzeleri (ve fethaları ve kesreleri) yoktu ve onlar metni her okuyucunun düşündüğüne göre pek çok şekilde okuyordu. Böylece kıraatler çoğaldı. Ümeyye hanedanı zamanında, Emevi otoritesi insanları halk ve otoritelerce güvenilir (olduğu düşünülen) okuyucuların (karilerin) kıraati

üzere topladı. Onlar Mushafın kopya edilmesi ve okunmasını reddettiler –noktalar, hemzeler (fetha ve kesreler) ile- başka kıraat (kullanarak). Böylece onlar yedi tane kabul ettiler ve diğerlerini reddettiler. Kuran tarihine sahipsin, onlarla kitapları, yanlarında olanları ve Kuran tarihi hakkındaki kitaplarda yazılanları kullanarak tartış.

Yedi kıraatin hepsi İmamlar (as) zamanında mevcuttu ve Kuran tüm kıraatlerle yazılmıştı ve insanlar onlarla okurdu. Ve İmam'ın (as) sözü, insanların okuduğu gibi okuyun, yani: insanların okuduğu kıraatle ve onlar yedi kıraat ve fazlasıdır, bir tane değil. Nihayet bizim bugünlerde, yedi kıraati bilen biri onların hepsiyle okuyor, Mısırlı kari (okuyucu) Abdul Basit gibi. Çünkü o yedi kıraatle okuyor ve iki ya da üç farklı kıraati olan bir kelimeye varırsa ayetin o bölümünü bir kereden fazla okuyor ve her seferinde farklı bir kıraatte okuyor.”

Sonra O (as) Ensardan birinden bu konuda bir ders vermesini istedi, derste o bu cahili cevaplayacak ve onun mevcut basılı Kuran nüshasındakine zıt bir şey söyleyen bir kimsenin (Kuran'da) bozulma vardır demesinden dolayı batıl üzere olduğu iddasını reddecekti. Ve O (as) ona dedi ki: “Derste, tüm bu Şia âlimlerinin Duha Suresinin ve İnşirah Suresinin tek Sure olduğunu ve namazda onlardan birini (tek başına) okumanın caiz olmayışını [30] söylediklerini açıkla. Ve onların görüşünü ortaya koy ve ayrıca bu konudaki Ehlibeyt'in (as) hadislerini de [31] ortaya koy. Ve ayrıca Duha Suresi ile İnşirah Suresi arasındaki bağlantıyı da, çünkü gayet açık ki İnşirah Suresi bir Sure değil, aslında o Duha Suresini tamamlıyor. Yani, Allah Duha Suresinin sonunda diyor ki: [Ve Rabbinin nimetini, anlat]. Bu nimet nedir? Niçin anlatılsın? [Senin için göğsünü genişletmedik mi ve senden yükünü indirdik...] (İnşirah Suresi, Ayet 1-2) Ayrıca Fil Suresi ve Kureyş Suresi tek Suredir. İstersen, onlara sadece âlimlerin söylemini zikret ki kafaları karışmasın. Çünkü insanlar nerdeyse duymazlar, belki biraz duyarlar. Onlara bildir, onları bilgilendir, en azından ilim ve bilgi insanlarla birlikte olsun. Zira belki bir gün bunların aldatmacasına dikkat eder ve kendilerini kurtarırlar.”

[27]- Allame Hilli diyor ki: “Duha Suresi ve İnşirah Suresi tek Suredir, onlar aynı rekaatte birbirinden ayrılmazlar. Ayrıca alimlerimize göre, Fil Suresi ve Kureyş Suresi tek Suredir.” –Tezkiretul Fukaha mesele 233. Ve seyid Hoyi diyor ki: “Fil Suresi ve Kureyş Suresi tek Suredir ve ayrıca Duha Suresi ve İnşirah Suresi tek Suredir, onları birbirinden ayırmayın, aslında onlar birlikte toplanmalıdır.” –Minhacus Salihin mesele 605. Ve ayrıca diğer alimler.

[28]- Muhakkik Hilli der ki: “Üçüncüsü: Nakledilmiştir ki Duha Suresi ve İnşirah Suresi tek Suredir ve ayrıca Fil Suresi ve Kureyş Suresi tek Suredir, her rekaatte diğeri olmadan onların birini okumak caiz değildir ve onların arasında Bismillah yoktur.” –Şerail-i İslam c.1 s.66. Ayrıca İbni Fahd Hilli diyor ki, “İkincisi: Üçüncüsü: Nakledilmiştir ki Duha Suresi ve İnşirah Suresi tek Suredir ve ayrıca Fil Suresi ve Kureyş Suresi tek Suredir. Öyleyse, onların arasında Bismillah tekrar edilir mi? Denilmiş ki: Hayır.” – Mezhebul Bari c.1 s.365. el Muteber'de şerh eden der ki: “Onlar iki Sure olursa, bir Bismillah olması gerekir, fakat onlar tek Sureyse, Bismillah'ın tekrar edilmemesi gerekir.”

[29]- Bknz: Sahih-i Buhari c.3 s.91, Sahih-i Müslim c.2 s.202, Müsned-i Ahmed c.1 s.24 ve diğer pek çok kaynak.

[30]- Bknz: 27. ve 28. Dipnot. Göreceksiniz ki o caiz değildir ve (alimlerin) hepsi üzerinde anlaşmıştır.

[31]- Zeyd bin Şaham nakleder, "Ebu Abdullah (as) bizimle Sabah namazını kıldı ve aynı rekaatte Duha Suresini ve İnşirah Suresini tek Sure olarak okudu." -Tehzib c.2 s.72 h.266. Mufazzal nakleder, İmam Sadık (as) buyurdu: "Bir rekaatte iki sureyi toplamayın, Duha ve İnşirah Sureleri ile Fil ve Kureyş Sureleri hariç." Mecmeul Beyan c.10 s.544, el Muteber c.2 s.188

***

İkinci Durak: Hadislere Dair

Seyid Ahmed el Hasan (as) ile bazı hadisi Şerifler konusunda bir sohbet oldu, bu hadislerin bazı yönleri ve anlamları açısından. Bazen sorular özel hadislere hakkındaydı ve bazen de sorular özel bir hadise bakmaksızın onlarla büsbütün ilişkili olan şeyler hakkındaydı. Allahu Teala'nın lütfüyle, sonuç aşağıdadır.

Masum olmayan kimse için müteşabih bir hadisin anlamını açıklamak caiz midir?

Bir kimseye, kaybolmuş mahlukatı derin gaflet uykusuna dalmış olmalarına rağmen asla unutmayan Kerim Rablerine doğru çağırma hususunda Allah'ın pak Hüccetlerinin örneğini ve onların sünnetini takip etme başarısı verilmesi, Allah'tan büyük bir lütuftur. Gerçekten de bir şeyi isteyen kimse onun için hazırlanacaktır. Ve bu hazırlanma, halleri ve araçları ile olan İlahi İlim hariç bir şey olabilir mi ki? Zira o, İlahi İşçinin yapabildiği kadar insanı kurtarabilmesi için batıl ve onun ehli olan savaşa girmesine olanak tanır ve onun gereksinimleri insanlara hakkı açıklamaktan sonradır ve onların sorularını cevaplamak neredeyse hiç bitmez.

Fakat pek çok kez, onun azıcık ilmi – ki şu anda onun nedenlerini açıklamayacağım – gayreti içinde onu şaşkına çevirir. Bu yüzden, o zamanda bazı cevaplar ona hadislerden okuduğu şeylerden belirecek fakat o, hadisin gerçek anlamı ve amacı hususunda masumdan olan kesin bir cevaba sahip olmayacaktır. Durum böyle olursa, o yine de insanlara kendi anladığını açıklayıp sadece sonunda "Allah en iyisini bilir" diyebilir mi, yoksa o baştan beri "Bilmiyorum demek, ilmin yarısıdır." diyip – Allah kendi kapasitesini bilen kimseye rahmet etsin- bu yolu mu seçmelidir?

Gerçek şu ki, bu soru aklıma geldiğinde cevabı bilmiyordum. Bu yüzden Salih Kul'a (as) sormaya karar verdim. Onun (as) cevabından sonra, sadece cevabı bilmediğimi değil, aynı zamanda soruyu bile uygun şekilde sormadığımı anladım. Ve Tüm övgüler her durumda Allah'adır ve Allah onun yüce kalbine yardım etsin. Her neyse, Ona (as) sordum ve dedim ki: "Birine bir hadisin anlamı ya da ona benzer bir şey hakkında sorulursa ve o Masumdan olan net bir cevaba sahip değilse, o kimse için onların (as) sözlerinden anladığı şeyle cevap vermesi caiz midir, yoksa cevap vermemesi mi gerekir?"

O (as) bana cevap verdi: “Bu, o hadise, onun ne hakkında olduğuna ve onun inanç ya da fıkıh ile olup olmadığına bağlıdır. (Bu) soru kesin olarak cevaplandırılmaz. Zira açık hadisler vardır ve müteşabih hadisler vardır ve ihtilafli hadisler vardır. Bu yüzden anlamının açıklaması henüz sana verilmemiş bir şeye zan ile cevap verme. Fakat onu soran kimseye senin anladığını söyleyebilirsin. Ayrıca sorup cevabı öğrenebilirsin ve sonra soran kişiye onu açıklarsın.”

Elbette her şeye nazaran böyledir, lakin mübarek Zuhur hareketi ve ona ilişkin şeyler hakkındaki hadisi Şerifler hariç:

“Fakat Zuhur hadisleri hakkında soruyorsan, onlardan ihtiyaç duyulan veya onlardan gerekli olan şey hariç açıklama yapmayız. Açıklamadan geçtiğimiz şeye gelince, o halde Allah'ın onları idrak etmesini istediği kimseye, O (svt) (bu hadislerden) kastedilen şeyi idrak ettirecektir. Ve her kimse kendi ihlasına göre. Onun kesinlik üzere tüm insanlara açıklanması (konusunda ise), kendi zamanında (bu olacaktır).”

***

Hadislerdeki Ayrıntıları Sormak

Ensar, çoğu kez (hadislerdeki) ayrıntıları soran insanlarla karşılaşılıyor, Ehlibeyt'in (as) rivayetleri Zuhur dönemi esnasındaki olaylar ve Şahıslara, doğrusu, İmam Mehdi'nin (as) çağrısına ve İlahi Mesajına ilişkin en kesin detaylara ilişkin dahi bir şeye işaret ediyorsa. Ve bazı insanlar İmam Mehdi'nin (as) çağrısına, onun Halifesi ve insanlara elçisine olan inançlarını bu detayların şahıslştırılmasına ve onları açıklamanın gerekliliğine bağlamakta ısrar ediyorlar, sanki onlar inanca açılan tek kapıymış gibi.

Aslında, bu anlayış çok risklidir çünkü hidayet İmamları (as) ayrıntılarda Beda'nın [1] Kul'a (as) Süfyani ile Zuhur olayları ve Şahıslarına ilişkin detaylar hakkında sordum.

O (as) beni cevapladı: “Detayların gittiği kadarıyla, Beda onların hepsinde gerçekleşebilir, aslında onun gerçekleşmesi daha muhtemeldir, ondan düşman olan şeytan ve askerlerine karşı zaferin umulduğu bir askeri plana yürürlüğe geçirerek. Hatta aynı gün olduğu söylenmiş Huruç konusunda bile Beda vardır.” [2]

Bazı hadisi Şeriflerini zikrettikten sonra, O (as) konuyu özetledi ve dedi ki: “Hadislerden ne anlıyorsun? Kaim kaçınılmazdandır, kaçınılmazda Beda yoktur, kaçınılmazda Beda vardır, Miad'da (Vaad) Beda yoktur.” [3]

O (as) buyurdu: “Kaçınılmazda Beda vardır, yani ayrıntılarında. Aksi halde bu hadisler gösteriyor ki kaçınılmazda Beda yoktur. Süfyani'ye gelince, o var olmalıdır, fakat falan ve falan olabilir veya filan ve filan olabilir ya da bu yerden veya şu yerden zuhur edebilir.

Kaim Miad'dandır ve onun hakkında Beda yoktur çünkü o bir İmam'dır ve Masum konusunda Beda yoktur.

Aynı gündeki Yamani, Süfyani ve Horasani'nin hurucu Beda alanına düşer ve aklı başında biri onu (yani onların aynı gündeki hurucunu) gerçekleşmesi gereken kesin bir delil yapamaz, o Allah'ın hakkında Beda yapacağı şeyler arasındayken.”

Ayrıca Ona (as) sordum ve dedim ki: “Bazen insanlar bize ayrıntıları soruyor ve bizden onları cevaplamamız isteniyor, hadislerdeki ayrıntıları kastediyorum. Örneğin: Şu anda Irak'ta olan şey hükümeti ele geçirecek olan Süfyani'ye öncülük mü edecektir, siz mevcut kurulu hükümetin Beni Abbas hükümeti olduğunu söyledikten sonra. Ayrıca Deccal ve onu meşhur birine bağlama hususunda da (bize soruyorlar). Böyle sorulara karşı nasıl cevap verebiliriz?

O (as) beni cevapladı: “Cevaplarını çok sınırlı tutmaya çalış çünkü şahıslaştırma bu zamanda sizin için çok probleme sebep olacaktır ve sonuç olarak onlar gerçeği anlamak istiyorlarsa kesin kişiler bileceklerdir. Onlardan Süfyani'ye ya da ondan başkasına inanmaları istenmiyor. Doğrusu, onlardan Hüccetlere inanmaları isteniyor. Zira Hücceti bilen kimseye hiçbir şey zarar veremez ve (o kişi) araştırma zorluğundan kurtulacaktır.”

[4]

[1]- Çevirmenin notu: Beda, Allah'ın (svt) bir emrinin Allah (svt) tarafından değişmesi, ertelenmesi, yer değiştirmesi ya da iptal edilmesidir. Beda konusunda daha fazlası için, el Müteşabihat cilt 1 soru 19'a bakın.

[2]- Bu (aynı gündeki Huruç), Yamani konusundaki rivayette zikredilmiştir. İmam Bakır (as) buyurmuştur: “Süfyani, Yamani ve Horasani'nin hurucu aynı yıl, aynı ay, aynı günde olacaktır, tesbih taneleri gibi, birbirini izleyerek. Her tarafta acı olacaktır, onlara direnenlere eyvahlar olsun. Yamani'nin sancağından daha hidayetli bir sancak yoktur, onun sancağı hidayet sancağıdır çünkü o Sahibinize (Sahibuz Zaman) çağırır. Yamani huruç ederse, her müslüman ve halk için silah alışverişini yasaklayacak ve Yamani huruç ederse, ona doğru kalk. Gerçekte onun sancağı hidayet sancağıdır ve bir müslümana ondan yüz çevirmek caiz değildir ve bunu yapan kimse cehennem ehliendir çünkü o hakka ve doğru yola çağırır.” -Gaybeti Numani s.264

[3]- Kaim (as) ve Süfyani'nin kaçınılmaz meselelerden olduğunu zikreden hadislere gelince, İmam Zeynel Abidin (as) buyurdu: “Kaim meselesi, Allah'tan olan kaçınılmaz bir meseledir ve Süfyani meselesi, Allah'tan olan kaçınılmaz bir meseledir. Ve Süfyani'siz Kaim yoktur.” -Biharul Envar c.52 s.182. Kaçınılmazda Beda olmadığı söyleyen hadislere gelince, Zürene bin Ayeen, Abdülmalik bin Ayeen'den nakleder, Bir gün Ebu Cafer (as) ile birlikteydim ve Kaim (as) zikredildi. Ben Ona (as) dedim ki: “Ümit ederim ki Kaim yakında (kıyam eder) ve umarım ki Süfyani olmaz.” O (as) da buyurdu: “Vallahi, o gerçekleşmesi gereken kaçınılmazdandır.” -Gaybeti Numani s.301. Kaim'in Miad'dan (Vaad) olduğunu ve kaçınılmaz meselelerde Beda olabileceğini söyleyen hadislere gelince, Davud bin Ebul Kasım nakleder, Biz Ebu Cafer Muhammed bin Ali Rıza (as) ile birlikteydik ve Süfyani zikredildi ve onun meselesinin hadiste geçtiği gibi kaçınılmazdan olduğu zikredildi. Ben de Ebu Cafer'e (as) dedim ki: “Allah kaçınılmazda Beda yapar mı?” O (as) buyurdu: “Evet.” Biz ona dedik ki: “Öyleyse korkarız ki Allah Kaim konusunda Beda yapacaktır.” O (as) buyurdu: “Kaim Miad'dandır (Vaad).” -Biharul Envar c.52 s.250

[4]- Gerçekten de o Hücceti bilen kimse araştırmamanın, hadislerin detayları ve onların içerdiği işaret ve simgeler hakkında soruşturmanın zorluğundan kurtulacaktır. “Doğudan zuhur eden kimse”ye gelince, o Yamani'dir (as), o sadece mümini ayrıntıları araştırma zorluğundan kurtarmaz, aynı zamanda onu İmam Mehdi'yi (as) araştırmaktan da kurtarır çünkü Yamani'ye hidayet olmak, İmam Mehdi'ye (as) hidayet olmaktır. Zira bilindiği üzere, Yamani, İmam Mehdi'ye (as) çağırandır. Emirel Müminin İmam Ali (as) hutbelerinden birinde buyurmuştur: “...ve bilin ki, Doğudan zuhur eden kimseyi takip ederseniz, o sizinle Resulullah'ın (saa) yolu üzere yürüyecektir, böylece siz körlükten, sağırlıktan ve dilsizlikten kurtulacaksınız. Ve araştırma zorluğundan ve baskıdan da kurtulacaksınız. Ve tatsız yük boyunlarınızdan kalkacak ve Allah zulmetmiş, ihmal etmiş bir onun olmayan şeyi almış kimseden başkasını uzak kılmayacaktır. Ve zalimler işledikleri günahın ne olduğunu bilecekler.” –el Kafi c.8 s.66 h.22

***

Bir İmam bir işi kendisine atfediyor fakat başka bir İmamı kastediyor

Al-i Muhammed'in (as) rivayetlerini okuyan kimselere açık olan başka bir mesele, İmamlardan bir İmamın – ruhum onlara feda olsun – bir işi kendisine atfetmesi fakat gerçekte onun (as) kendi oğullarından olan başka bir İmamı kastetmesidir fakat o (as) onun işini kendine ait olarak kabul etmiştir. Bu gerçeğin tüm şahitlerini burada alıntılanmak istersem, bu mesele uzayacaktır fakat sadece delil olacak iki rivayeti alıntılanarak yetineceğim:

İlki: Emirel Müminin (as) bir keresinde hutbelerinden birinde kendisi hakkında buyurmuştur: “Ben Musa'ya (as) konuşmuş olan kimseyim.” Ve aynı zamanda O (as) ahir zaman hakkında konuşurken buyurmuştur: “...Ya Cabir! Çanın yüksek sesle feryat edeceği, Kabusun sersemliği insanları kaplayacağı ve Camus'un (çok uzun süre boyunca sessiz kalmış ve sonunda konuştuğunda küfrü konuşmuş kimse) konuşacağı zaman, o günde şaşkırtıcı, son derece şaşkırtıcı Olaylar olacak...” Sonra O (as) buyurdu: “O zaman Sina Dağındaki Ağaçtan Musa (as) ile konuşmuş olan kimsenin zuhurunu bekleyin...” Sonra O (as) ağladı ve buyurdu ki: “Kavimlere eyvahlar olsun...” [5]

İkincisi: Ebaya el Sadi nakleder, Emirel Müminin (as) buyurdu: “Şüphesiz, Mısır'da bir Minber inşa edeceğim, taş taş (üstünde kalmayacak şekilde) Şam'ı yok edeceğim, tüm Arap kavminden Yahudileri ve Hristiyanları kovacağım ve sahip olduğum bu asayla Araplara yol göstereceğim.” Sonra bu hadisin ravisi Ebaya el Sadi sordu: “Ey Emirel Müminin (as), öldükten sonra tekrar yaşayacağınızı mı söylüyorsunuz?” O (as) cevapladı: “Ne kadar uzağa gittin Ebaya! Benden bir adam onu yapacak.” [6]

Burada Emirel Müminin İmam Ali (as) bir işi kendisine atfediyor, bu işi yapacak kimsenin onun (as) neslinden bir adam olmasına rağmen. Öyleyse bu nasıl oluyor? Ona (as) bu konuda sordum ve dedim ki: “Pek çok rivayette, bir İmam bir işi kendine atfediyor, onun kendi neslinden başka bir İmamı kastetmesine rağmen, tıpkı “Musa'ya konuşmuş kimse” ve “benden bir adam onu yapacak” hadislerinde zikredildiği gibi. Öyleyse bu atfetme

onun yalnızca ondan olduğu (yani onun onun oğullarından olduğu) gerçeğinden mi dolayıcıdır? Yoksa başka bir mesele mi var? Ve o, onların nurlarının yedinci gökte birleşmiş olması gerçeği ile ilişkili mi?”

O (as) beni cevapladı: “Allah sana başarı ihsan etsin. Bu fiziksel dünyada, evet o ondandır, çünkü o onun neslindedir. Ve yedinci gökte de o ondandır, çünkü o onun aşağısındadır ve onun hakikatinin bir parçasıdır.”

Artık bu, bizim gerçeğin Seyhesi (çılgılığı) ve onun Emirel Müminin İmam Ali'nin (as) ismiyle olacak olması hakkındaki hadiste zikredilen şeyin bir kısmını anlayabildiğimiz kapıdır. [Artık anlıyoruz ki] Seyhenin İmam Ali'nin (as) ismiyle olması gerekli olmayacaktır, aslında o İmam Ali'nin (as) soyundan olan o pak adamın ismiyle olacaktır, ki İmam Ali (as) onun işini kendi işi olarak kabul etmiştir ve bu yüzden işi kendine atfetmiştir. Bu gerçektir ve bu yüzden – Şia olduğunu iddia eden – şüpheli yalancılar İblisin seyhesini duyduklarında, sadece şüphe etmeyecekler, aynı zamanda kendilerini beri ilan edecekler ve diyecekler ki “Gerçekten de bu, bu evin halkının sihrinden bir sihirdir!” [7]

[5]- Biharul Envar c.82 s.272

[6]- Biharul Envar c.53 s.59-60

[7]- Bir hadiste İmam Sadık (as) “Şüphesiz hak Ali (as) ve Şiası iledir.” şeklinde olan gerçeğin seyhesinden sonraki “Şüphesiz hak Osman ve Şiası iledir.” şeklinde olan iblisin seyhesini ve yeryüzü ehlinin ona inanmasını zikrediyor ve buyuruyor ki: “Allah hak üzere konuşan sağlama inanmış kimseleri sağlam kılacaktır ve o ilk nidadır. O olduğunda, kalplerinde hastalık olanlar şüphe edecek ve Vallahi hastalık bize karşı düşmanlık beslemektir. O olduğunda, onlar kendilerinin bizden beri olduğunu beyan edecek ve diyecekler ki, İlk nida bu evin halkının sihrinden bir sihirdir.” Sonra O (as) Kuran'dan şu ayeti kıraat etti: [Ve onlar bir İşaret görseler, yüz çevirirler ve derler ki “Bu devamlı sihirdir.”] – Gaybet-i Numani s.260. Hadisteki şüphe eden kimseler, Ehlibeyt'e (as) iman etmiş Şialardır ve bunun delili İmam Sadık'ın (as) söyle buyurmasıdır “o olduğunda, onlar kendilerinin bizden beri olduğunu beyan edecekler...” ve bu onların seyheyi duymadan önce Şia oldukları anlamına gelir. Öyleyse kendinize sorun, Seyhe Ali'nin (as) ismiyle olsaydı, bir Şia nasıl kendinin Ehlibeyt'ten (as) beri olduğunu beyan edebilirdi?! Öyleyse, bu şu anlama gelir ki nida Zuhur zamanında Ali'yi (as) temsil eden adamın ismiyle olacaktır, o İmam Ali'nin (as) hadiste “benden bir adam onu yapacaktır” şeklinde belirttiği kimsedir. Gerçektende bu şu anda olan şeydir, görüyorsunuz ki, Şialar kendilerinin İmam Ahmed el Hasan el Yamani'den (as) beri olduğunu beyan ediyorlar, sayısız kez Cebrail (as) çok çok fazla olan hak rüyalarda onun (as) ismiyle nida etmiş olmasına rağmen. Ayrıntılardaki özellikle bu noktanın açıklamasını içeren “Allah'ın Halifelerine Muhalifler” kitabınının 73. Sayfasına bakabilirsiniz.

***

Semeri'nin Rivayeti

Semeri'nin rivayeti [1] Allah halifesi ve Vaadedilen Yamani Seyid Ahmed el Hasan'a (as) muhalif olanların sıkıca tuttuğu ve onun mübarek Yamani çağrısını reddettiği şeyler

arasında yer alıyor, onların onun geçersiz olduğunu, Semeri'nin rivayetini delil olarak kullanan başka birinden daha fazla bilmelerine rağmen. Ve bu gerçekte durmak ve ayrıntılarda gözden geçirmek için, onu incelemek isteyen her kimseyi dürüst Şeyh Nazım el Ukeyli'nin kendi kitabı "Reddul Kasım ala Munkiri Ruyetul Kaim"de (Kaim'i görmeyi inkar edenlere ezici cevap) ve Şerefli üstad Diyaul Zeydi'nin kendi kitabı "Kıraatul Cedide fi Rivayetus Semeri"de (Semeri'nin rivayetinin yeni bir okunuşu) yazdığı şeye bakmaya çağırıyorum, o İmam Mehdi'nin (as) Ensarının yayınlarından biridir.

Fakat o zaman kardeşlerin -Allah onlara başarı ihsan etsin- yazmış olduğu ilmin ayrıntılarına girmedim. Ve elbette bu benim eksikliğimden dolayıdır ve çok fazla kez muhalifler bu rivayeti zikretti. Böylelikle bu konuda Ona (as) sordum.

O (as) beni cevapladı: "Bu rivayet için pek çok tartışma var ve onlar yeterlidir. Ve bu yüzden uzun zaman önce onu bıraktılar ve ondan yüz çevirdiler, çünkü biliyorlar ki onunla tartışmak (veya onu delil olarak kullanmak) değere sahip değildir/geçersizdir. Çünkü onun Senedi (ravi zinciri) onlara göre güvenilir değildir [2] ve onlara göre, o Sahih senede sahip olsaydı (bile), nakledilmesi husunda yakın verecek bir şeyle desteklenmediği için akideye (inanca) fayda sağlamazdı. [3]"

Üstelik, onun metni müteşabihtir ve onların pek çoğu onu farklı anlayışlarla anlamıştır. [4] Buna ek olarak, o Müsavere (kapalı) değildir [5] ve onlara göre bu onun bütünlüğünü güvenilir yapmaz. Yoksa kendi kuralları onlar için bir oyun mu, onlar bu kurallarla istediklerinde çalışıyor ve istemediklerinde de onlarla çalışmayı bırakıyorlar mı?!

Dahası, (bu rivayet) pek çok rivayet ve olay tarafından reddedilmiştir. Onlardan bazıları, Yamani rivayeti [6] ve mektuplar hususunda Şeyh Müfid'in başından geçen şeydir." [7]"

Çevirmenin notu: Diğer deliller de, pek çok alimin büyük gaybet döneminde İmam Mehdi'yi (as) gördüklerini söylemeleridir. Onlar diyorlar ki İmam Ahmed el Hasan (as) (haşa) bir yalancıdır çünkü o İmam Mehdi'yi (as) gördüğünü iddia ediyor, öyleyse bu alimler ne oluyor, onları da yalancı kabul ediyorlar mı?! Bu anlayış (büyük gaybette hiç kimsenin asla İmam Mehdi'yi (as) göremeyeceği) güvenilir Şialar tarafından İmam Mehdi'den (as) nakledilen pek çok habere zıttır ve ilk alimler bu haberlerin İmam Mehdi'den (as) olduğunu onayladılar. Örneğin:

1. Seyid Humeyni emirler aldı ve İmam Mehdi (as) ile iletişim kurdu: Bir gün ben Kum'daki İslami Havzanın öğretmenlerinden biri olan Ağa Fazl Lenkerani'nin evindeydim. O arkadaşlardan birinden şöyle anlattı: "Biz Neceful Eşref'te İmam ile birlikteydik ve sohbet İran'a döndü. Ben dedim ki: 'Şahı İran'dan kaldırma hakkında emriniz nedir? Kimse bir sakini evinden kaldıramaz ve siz milletin Şahını mı kaldırmayı istiyorsunuz?' İmam sessizce oturdu. Belki de beni duymadığımı düşündüm. Sözlerimi tekrarladım. İmam üzüldü ve dedi ki: 'Falan ve falan! Ne diyorsun? Hazreti Bakiyetullah İmam Mehdi (as) bana yanlış bir şey mi söyleyecektir? Şah gitmelidir.'" <http://www.al-islam.org/completeman/10.htm>

2. Seyyid Sadr tarafından nakledilen Bahreyn karşılaşması: “Bir hikayede onu babamdan (Allah ömrünü uzatsın) naklediyorum... geçen gece olduğunda, bir kimse geldi ve kendini Beklenen Mehdi olarak tanıttı ve ki o onun isteğine cevap vermek için gelmişti ve ona ihtiyacını sordu. Adam ona onun ehlinin ve destekçilerinin şiddetli bir şekilde özlem duyduğunu ve onun zuhuru ile nurunun hurucunu beklediklerini söyledi. Böylece Mehdi (as) ona ertesi gün sabah erkenden onun için belirlediği umumi bir yere gitmesini ve yanında şunları götürmesini tavsiye etti, bir grup...” – Tam hikaye, Seyyid Muhammed Sadr’ın Gaybetul Kübra eserinin 118. Sayfasındadır.

3. Rumanne karşılaşması: ...İmam (as) buyurdu: “Ey Muhammed bin İsa! Ben emir sahibiyim öyleyse ihtiyaçlarını zikret.” O dedi ki: “Siz o iseniz, o halde benim hikayemi bilirsiniz.”... İmam (as) buyurdu: “Ey Muhammed bin İsa, vezir (Allah ona lanet etsin) kendi evinde bir nar ağacına sahip ve yarın valiye gidersen, ona de ki: Ben sana cevapla geldim fakat ben...” – Tam hikaye, Biharul Envar c.52 s.179’da.

4. İmam Sadık’tan (as) nakledilen bir hadis: “Kaim’in iki gaybeti vardır, onların biri kısa ve diğeri uzun olacak, ilk gaybette onun Şialarının seçkinlerinden başka hiç kimse onun yerini bilmeyecek ve diğesinde onun destekçilerinin seçkinlerinden başka hiç kimse onun yerini bilmeyecek.” – el Kafi c.1 s.340, Biharul Envar c.52 s.155

5. Alttaki link Ayetullah Muhammed Nasiri’nin İmam Mehdi’nin (as) zuhuru konusunda Ayetullah Uzma Muhammed Taki Behçet ile yaptığı bir konuşmada söylediklerinden oluşan bir ses kaydı içeriyor:

<http://scnd.tebyan.net/1387/07/20081018082133461.mp3> Bu kayıta, Ayetullah Nasiri diyor ki: “Biz Ayetullah Uzma Behçet’in, Allah onu korusun, huzurundaydık. Ona sordum ki sizin İmam’ın fereci, onun ferecinin yakınlığı hakkında iyi bir haberiniz var mı? O da dedi ki: Evet. Ona dedim ki bize daha fazla bilgilendirir misiniz. Ayetullah Uzma Behçet dedi ki: Benim Hazreti Bakıyyetullah’ı (as) ziyaret etme şerefine nail olmuş bir dostum var. O evimize gelmişti. Ona sen son zamanlarda İmam Zaman’ı (as) ziyaret etme şerefine nail oldun mu diye sordum. O dedi ki: Nail oldum: Ben ona siz ona Hazretin fereci ve zuhuru hakkında sordunuz mu dedim. O da dedi ki: Evet. Ben dedim ki Hazretin cevabı neydi? O dedi ki: Ben Hazrete sordum: Peygamber’in (saa) evladı, genel halk için sizin fereciniz ne zamandır? Hazret cevapladı: Senden daha yaşlı insanlar da onu görebilecek.” Ayetullah Nasiri der ki: “Ben Ayetullah Uzma Behçet’e sordum ki İmam’ı (as) ziyaret etme şerefine nail olmuş dostunuz kaç yaşındadır? Ayetullah Uzma Behçet cevapladı: O 62 yaşındadır.” Sonunda Ayetullah Nasiri dinleyicilerinden İmam’ın (as) fereci için dua etmelerini istedi.

Şeyh Müfid ve diğeri tarafından nakledilen çok çok fazla öykü var, siz kendiniz de bakabilirsiniz.

Ayrıca, İmam Bakır (as) buyuruyor: “Kaim (as) bu geçitlerin bazılarında gaybete girecek” ve O (as) eliyle Zituva yönüne işaret etti. Sonra buyurdu: “Onun kıyamından önceye dek, onun özel hizmetçilerinden biri onun has yarenlerine gelecek ve soracak: ‘Siz orada ne kadarsınız?’ O cevaplayacak: ‘Biz kırk kişiyiz.’ Sonra o soracak: ‘Sahibinizi (Meselenin Sahibi (as)) görürseniz ne yapacaksınız?’ Onlar cevaplayacak: ‘Vallahi, o burdan gider ve bir dağı sığınak edinirse, biz de onunla birlikte olacağız.’ Sonlar onlara onun için işaret ederler. Böylece o (onları alır ve) onları Sahiplerinin yanına getirir. O onlara gelecek gece hakkında söz verir...” – Gaybet-i Numani s.187, Tefsir-i Ayyaşî c.2 s.56, Biharul Envar c.52 s.341, Mücemul Ehadisi İmam Mehdi (as) c.5 s.2

Ayrıca, nakledilir ki, Ve ben dedim ki “Ey Mevla, gerçekten bizim alimlerimiz Meselenin Sahibi (as) hakkında bazı hadisler naklettiler, ona Büyük Gaybete girme emri verildiğinde o demiştir ki, ‘Büyük Gaybetim sırasında beni gördüğünü idda eden herkes yalancıdır.’ Oysaki pek çoğu onu görmüştür, sizin aranızdan bile.” O (as) buyurdu: “Sen gerçeği söyledin, fakat o (as) onu o zamanda dedi çünkü Beni Abbas’ın firavunlarından olan sonrakilerin yanı sıra onun ailesinden büyük bir grup düşman vardı. O kadar çoktu ki, Şialar birbirlerini İmam zikretmekten ya da onun hakkında konuşmaktan men ederlerdi. Günümüzdeki zaman dilimine gelince, pek çok zaman geçti ve düşman umudunu kesti, bizim topraklarımız onların kontrolünün dışında ve biz onların zulmünden güvendeyiz ve İmam’ın (as) bereketiyle düşmanların hiçbiri bize ulaşamaz.” – Gaybet-i Numani s.187, Tefsir-i Ayyaşî c.2 s.56, Biharul Envar c.52 s.341, Mücemul Ehadisi İmam Mehdi (as) c.5 s.2

Seyyid (as) buyurdu: “Dolayısıyla bu Semeri’nin rivayetini bahane olarak kullanma meselesi her halükarda geçerli değil. Buna ek olarak, Semeri dedi ki – ölürken biri ona kendisinden sonra kimin geleceğini sorduğunda- “Allah’ın bir meselesi vardır ve O onu tamamlayacak olandır.” Burada gayet açık ki, Semeri kendisinden sonrakini söylemiyor fakat kendisinden sonra birinin varlığını inkar da etmiyor, aslında meselenin geri döndürüleceğini onaylıyor. Üstelik, insanlar arasında Elçiler ve Hücetlerin varlığının ve onlarla iletişim kurmalarının sebebi nedir? Onlara gerçeğe hidayet etmek mi? Öyleyse onlar şu anda bir rehber muhtaç değiller mi? Kiminle? Üstelik, bugün gelmiş kimse (yani İmam Ahmed el Hasan (as)) onlara dalalette ve sapıklıkta olduklarını söylemedi mi, bırakın onlar onun ne ile geldiğini görsünler. Aslında, o gelmeden önce, onlar doğru mezhep hakkında ihtilaftaydılar. Bazıları Ahbari ve bazıları Usulidir, ve Şeyhiyye ve Ehseiyye ve belkide bundan başkaları. Aslında, Usuliler de birbirleri arasında ihtilaf ediyor, o halde gerçek nerededir?

Bu yüzden, rehber ihtiyacı var. Öyleyse görüşlerine göre, onun gönderilmesini engelleyecek olan nedir, hikmet bile onun gönderilmesi gerektiği söylerken, özellikle de kabul edenlerin varlığıyla?! Artık herkes seçimlere çağırdığından beri, Allah’ın dinine çağırılan biri kaldı mı? Hüseyin’in (as) mezhebinde yürüyen biri kaldı mı? Elbette kalmadı. Yani, şöyle diyen biri kalmadı “Hâkimiyet Allah’a aittir” ve Allah’a ibadet ve itaat eden

kimse kalmadı. Aslında, “Allah” diyen biri (bile) kalmadı. Çünkü herkes seçimlere çağırıyor ve seçimler Allah’ın istediği şeye zıt yöndedir. Öyleyse O (svt) yeryüzünde ibadet edilmek istemişse, o halde hikmet der ki, O dini muhafaza etmesi için bir rehber gönderecektir. Değil mi?

Hiç kimse sonuncusunu reddemez, tabi eğer anlamışsa. Öyleyse Semeri’nin rivayetini kullanarak itiraz etmek anlamsızdır. Doğrusu hiç rehberin olmadığı söylemek anlamsızdır. Geriye kalan tek şey, onu araştırmak ve kalkan bayraklar arasından onu bulmaktır. Ve tüm hamd Allah’adır, ondan (yani İmam Ahmed el Hasan (as), İmam Mehdi (as) tarafından insanlığa gönderilmiş rehber) başka hiç kimse Allah’ın Egemenliğine çağırıyor. Öyleyse bunun zor bir imtihan olduğunu görüyor musun?!

Aslında, meselenin araştırma ve soruşturmaya bile ihtiyacı yok, ne rivayetlere ne de herhangi bir şeye! Sadece insanın şunu bilmesine ihtiyaç var ki, Allah’ın dini Allah’ın Egemenliğidir ve bu Ehlibeyt’in (as) öğretisinde teyit edilmiştir.

Ve bu çağda mesele bir kimseyle sınırlı olduğundan dolayı, insanlar gerçeği bilmek için bir şeye ihtiyaç duymazlar ve bu yüzden onlar (as) buyurmuştur: “Bizim meselemiz güneşten daha açıktır.” [8] Zira o tek kimseyle sınırlıdır ve ondan başka hiç kimse yoktur, diğer herkes İnsanların Egemenliğine/Halkın Egemenliğine çağırırken.

Geçen yüzyılda, Şia alimleri seçimleri dalalet ve sapıklık olarak kabul ettiler, öyleyse ne değişti?! Artık seçimler hidayet mi oldu?! Hayır, fakat Allah’tan insanlar üzerine rahmettir ki O (svt) meseleyi açık ve (tek kişiyle) sınırlı yaptı.

Vallahi, bu insanlara şaşıyorum, onlar nasıl da dalalete düşüyor ve kafalarının karışması için hidayeti başka bir yerde arıyorlar? Ve onlar bağırarak batılı beyan eden ve İnsanların Egemenliğine çağırın – kimseden başkasını – buluyorlar mı? Aslında İmam Mehdi’ye (as) çağırıldıklarını iddia eden kimselerin ya seçimlere katıldığını ya da seçimlere destek verdiğini görüyoruz.

Tüm hamd her durumda Allah’adır, tüm hamd bu dünya günlerini geçici kılan Allah’adır (ve bundan sonra) biz bir konuşmayı (bile) anlamayan insanlardan ayrılacağız.”

Bu yüzden İmam Ahmed el Hasan (as) onlara hidayet ve bilgeliğin on noktasını, Allah’ın dininin beyan ve hatırlatmasını ve Semeri’nin, Allah onun ruhuna rahmet etsin, rivayeti ile yaptıkları iddialarına bir cevabı zikretti. Üstelik, o – ruhum ona feda olsun~ onlara özet sözlerle ve kendilerinin kurallarını koydukları, onlara inandıkları, sonra da kendi elleriyle bu kurullarla çok çabukça çeliştikleri açık bir tavırla açıklama yaptı:

- Onlar hadislerin güvenilir olarak kabul edilmesi hususunda kurullar koydular, sonra da gerçeği reddeden bir fetva çıkardılar, kendilerinin kendi mevcut kurullarına göre güvenilir bir hadis olarak kabul etmedikleri bir hadisi kullanarak!

- Onlar dediler ki: Akide'de (inançta) Taklid (alimleri taklit) etmek caiz değildir, sonra gerçeği inkar etme hususunda onlara uyan bir fetva çıkardılar ve takipçileri de onlara boyun eğdi!

- Onlar dedi ki: Haber-i Vahid (çok az insan tarafından nakledilmiş hadis ve bu yüzden yanlış ya da şüpheli olabilir) ilim sağlamaz ve onlar dedi ki Akide'de ilim gereklidir, fakat onlar kendilerinin ona şüpheli dediği Haber-i Vahid bir rivayeti (yukarda bahsedilen Semeri'nin rivayetini) kullanarak gerçeği inkar etmekle yetindiler!

- Onlar gerçekte Yunan kökenli olan mantık kurallarına inandılar ve bu kurallar içinde açıkladıkları ki Musavere olmayan (yani kapalı olmayan cümleler, yani umum ya da hasa işaret eden "bazı", "her" ya da benzer kelimelerle başlamayan cümleler), has meseleler (hasa işaret eden "bazı", "azı" veya benzer kelimelerle başlayan meseleler) ile aynı güçtedir. Sonra mesele umum bir meseleymiş bir gibi gerçeği inkar etmek için bir fetva çıkardılar. Oysaki mesele kendi kurallarına göre "ihmal edilmiş"tir (yani "her" veya "bazı" ile başlamamıştır bu yüzden sanki "bazı" ile başlamış gibi kabul ederler)!

- Vallahi, onlar bu ayet için bir teyittir ki Allah (svt) buyurur ki: [Kendilerine Tevrat yüklenip de sonra Onu taşımayanların (onunla amel etmeyenlerin) hali, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin hali gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötü. Ve Allah, zalimler kavmini hidayete erdirmez.] (Cuma 5) Aslında onlar [ipini kuvvetle büktükten sonra çözüp açan kadın gibi] (Nahl 92) olanlardır. Onlar kuvvetle büker ve bağlarlar sonra da açarlar, çelişirler ve keserler. Onlara eyvahlar olsun ve onların cezası büyük kıyametten önceki küçük kıyamette arkalarından gelecektir. Öyleyse bekleyin, çünkü şüphesiz biz de bekliyoruz.

Onların cevapları ve yanıtları nerde?! Onun (as) yıllar önce onlara açıkladığı tek bir noktaya bile mi? Hiçbir şey yok! Onlar sadece alay eder, suçlar, inkar eder ve eğlenirler, tanımlanamayan bir nokta için. Müminin acısı dinmez Şöyle demekten başka, "Hasbun Allahi ve nimel Vekil" (Allah bize yeter ve o en iyi Vekildir). Şaşmamalı, çünkü onlar ancak "karğışanın sonucu" olanlar ve onun çürük neticeleridir, tıpkı En Büyük Peygamber'in (saa) açıkladığı gibi.

---

[1]- Şeyh Saduk, Allah ona rahmet etsin, nakleder, Ebu Muhammed Hasan bin Ahmed Mukteb nakleder, Ben Şeyh Ali bin Muhammed Semeri'nin -Allah onun ruhuna rahmet etsin- vefat ettiği yılda Selam'ın şehrindeydim ve ölümünüden birkaç gün önce onun yanına gittim. O halk için bir Tevki (imzalı mektup) çıkardı, üstünde Şöyle yazılıydı: "Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla, ey Ali bin Muhammed Semeri, Allah seninle (ortaya çıkan zorluklardan dolayı) kardeşlerinin mükafatını arttırsın. Sen altı gün içinde öleceksin. İşlerini düzene koy ve onları toparla. Senden sonra yerine geçmesi için kimseye vasiyet etme, zira İkinci Gaybet başladı -bazı rivayetlerde denilir ki: "Tam Gaybet" - Allah-u Teala'nın izniyle olmadan zuhur olmaz. Fakat o uzun bir zaman geçtikten, insanların kalpleri katılaştıktan ve dünya haksızlık, zalimlik ve zulümle dolduktan sonra olacaktır. Beni gördüğünü iddia edecek olan bazı Şialarım olacaktır. Süfyani'nin hurucundan ve Seyheden (feryat) önce beni gördüğünü iddia eden herkes, iftiracı bir

yalancıdır. Aliy ve Azim olan Allah'inkinden başka güç ve kuvvet yoktur." –Kemalud Din ve Tamamun Nime s.516

[2]- Allame Meclisi'nin Biharul Envar c.35 s.318'de bu konuda dediği şeye bakınız. Diyor ki, Semeri'nin rivayeti "Haber-i Vahid Mürsel"dir. (Haber-i Vahid sayıları mütevatir durumuna ulaşmayan insanlar tarafından nakledilen şeydir, yani onların sayıları azdır ve bu yüzden şüphe ve yanlışlık ihtimali vardır) ve "Mürsel" kelimenin tam anlamıyla "aceleyle gelen" demektir. Mürsel ravinin ravi zincirini (senedi) zikretmeden naklettiği bir hadistir. Ve ayrıca Kazımı'nin Beşaretul İslam s.46'da dediği şey(e) bakın).

[3]- Tüm alimler kabul ediyor ki, konu Akide'ye (inanç) gelirse şüphe/varsayım yeterli değildir ve inanca Yakın ve İlim ile ulaşılması gerekir. Ve Haber-i Vahid, en fazla, varsayım/şüphe sağlayabilir fakat ilim değil, onların belirttiği gibi. Seyid Hoyi der ki: "Haber-i Vahid ilim sağlamaz." –Misbahul Usul c.2 s.147. Ayrıca tüm son dönem Usuli alimleri de aynısını söylüyor. Öyleyse nasıl bir inanç mevzusunda ilim sağlamayan bir Haber-i Vahid'e güvenmeyi kendileri için caiz yaptılar?! Şaşkınlığım burda bitmiyor, onların bir inanç mevzusu hakkında nasıl Fetva yayınladıklarını ve takipçilerinin onlara uyduğunu görünce daha da şaşırdım. Oysa onlara göre de, bir inanç mevzusunda Taklid etmek caiz değildir ve onlar için bu çok iyi bilinen bir meseledir ve herkes onun üzerinde anlaşmaktadır! Tekrar, kendi elleriyle kendileriyle çelişiyorlar.

[4]- Bu konudaki görüşlerin bazılarına göz atın, onlardan biri Şehid Seyid Sadr es Sani'nin (Allah ona rahmet etsin) kendi ansiklopedisinde zikrettiği şeydir.

[5]- Müsavere (kapalı) mesele: umumuna veya hasına işaret eden bir şeyle başlayan bir meseledir, yani o, (umumu ifade eden) "her" ya da (hası ifade eden) "bazı" ve "azı" gibi bir şeyle başlar. Allame Hilli diyor ki: "Konu ya şahsidir, ya Musaveredir (kapalı), ya da ihmal edilmiştir (ihmal edilmiş yani "bazı" veya "azı" veya "her" veya "hepsi" ya da umumuna veya hasına işaret edecek benzer bir kelime ile başlamış cümle)... Musavere (kapalı) şunun gibidir: Dersek ki: "Her insan hayvandır" veya "Bazı insanlar hayvandır" ...İhmal edilmiş mesele ise şunun gibidir: "İnsan neşelidir." Ve bu ihmal edilmiş mesele, has mesele gibi aynı güçtedir (has mesele "bazı insanlar neşelidir" gibi "bazı" kelimesiyle başlıyormuşsunuz gibi demektir)." – Keşful Murad s.164. Bu belliyse, o halde İmam Mehdi'nin (as) Semeri'nin rivayetinde dediği şeye bakalım, O (as) buyurmuştur ki: "Süfyani'nin hurucundan ve Seyheden (feryat) önce beni gördüğünü iddia eden herkes, iftiracı bir yalancıdır." Fakat O (as) şöyle demedi: "Beni gördüğü iddia eden herkes iftiracı bir yalancıdır." Onların kendi kurallarına göre, bu ihmal edilmiş bir meseledir (çünkü cümle "bazı" veya "her" ya da umuma veya hasa işaret edecek benzer bir kelime ile başlamamış, o (onların hükümlerine göre) has mesele gibi aynı güçtedir, yani O (as) şöyle buyurmuş gibidir: "Beni gördüğünü iddia eden bazı kimseler iftiracı yalancılarıdır." Dolayısıyla bu şu anlama geliyor ki, İmam Mehdi'yi (as) gördüğünü iddia eden bazı kimseler iftiracı yalancılarıdır ve bazısı da değildir. İddiacının çağrısına bakmak, onun doğru sözlü olup olmadığını belirleyecek şeydir. Semeri'nin bu rivayeti bu Ahir zaman alimlerinin yapıyor olduğu gibi İmam Ahmed el Hasan'ın (as) çağrısını inkar etmek için kullanılamaz ve açık ki onlar kendileriyle çelişiyorlar.

[6]- İmam Bakır (as) buyurdu: "Süfyani, Yamani ve Horasani'nin hurucu aynı yıl, aynı ay, aynı günde olacaktır, tesbih taneleri gibi, birbirini izleyerek. Her tarafta acı olacaktır, onlara direnenlere eyvahlar olsun. Yamani'nin sancağından daha hidayetli bir sancak yoktur, onun sancağı hidayet sancağıdır çünkü o Sahibinize (Sahibuz Zaman) çağırır. Yamani huruç ederse, her müslüman ve halk için silah alışverişini yasaklayacak ve Yamani huruç ederse, ona doğru kalk. Gerçektende onun sancağı hidayet sancağıdır ve bir müslümana ondan yüz çevirmek caiz değildir ve bunu yapan kimse cehennem ehliendir çünkü o hakka ve doğru yola çağırır." –Gaybeti Numani s.264

[7]- Örneğin: Şeyh Tusi'nin İmam Mehdi'den (as) Şeyh Ebu Abdullah Muhammed bin Muhammed bin Numan'a (Şeyh Müfid'e) gelmiş bir mektup hakkında naklettiği şey, Allah onların ruhlarını muhafaza etsin ve kabirlerini nurlandırın. İmam Mehdi'den (as) Şeyh Müfid'e gelen mektup şöyledir: "Bu mektup,

kardeşim ve dostum Ebu Abdullah Muhammed bin Numan Şeyh Müfid içindir, Allah izzetini daimi kılsın. Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla, Ey dinde ihlaslı ve bizim hakkımızda yakine ermiş dost... Şüphesiz, seni mektuplaşmak şerefine erdirmen ve bizim adımıza seni (bizim buyruk ve emirlerimizi) dostlarımıza bildirmekle görevlendirmek izni bana verilmiştir, Allah onları kendisine itaat etmeleriyle aziz kılsın, kendi inayet ve himayesiyle onların sıkıntılarını gidersin..." -Tehzibul Ahkam c.1 s.38

*Ayrıca bazı alim ve kimseler İmam Mehdi'den (as) bazı Duaları ve benzerlerini almakla şereflendiler ve onunla (as) görüştüler, Seyyid Bahrul Ulum, Seyyid ibni Tavus (Allah onlara rahmet etsin) ve diğer pek çokları gibi. Cennetul Meva ve diğer kaynaklara bakınız. Necmus Sakib c.2 s.469'a bakınız.

[8]- Mufazzal bin Ömer Cufi nakleder, Şeyh -yani Ebu Abdullah Sadık (as)- buyurdu: "İmâdan sakının! Vallahi o (İmam Mehdi (as)) (Allah'ın izniyle) bir zaman müddeti boyunca saklanacaktır ve o önemsenmeyecektir nihayet denilecek ki o öldü, helak oldu ya da bilinmeyen bir vadede kayboldu. Müminlerin gözleri onun (as) için çok gözyaşı dökülecek. Ters dönme, dalgalı denizdeki bir gemi gibi olacak. Hiç kimse kurtulmayacak, Allah'ın vaadettiği, kalplerinde imanı sağlamlaştırdığı ve Kendi rahmetiyle yardım ettiği kimse hariç. On iki şüpheli bayrak kaldırılacak, hiçbirini birbirlerinden ayırt edilemeyecek." Ben ağlamaya başladım ve sonra Ona (as) sordum: "O halde biz ne yapacağız?" O (as) evin içine doğru giren güneş ışığı hüzmesine baktı ve bana şöyle buyurdu: "Ey Ebu Abdullah (Mufazzal) bu güneşi görüyor musun?" Ben dedim ki: "Evet, görüyorum." O (as) da buyurdu: "Vallahi, bizim meselemiz bu güneşten daha açıktır." -Gaybet-i Numani s.154

***

“Resulullah (saa) ve Ali (as) Zaviyye'de buluşuncaya dek dünya sona ermeyecektir.” Rivayeti

Ricat (geri dönüş) âleminin varlığında şüphe yoktur [1] tıpkı Zer âleminin varlığında şüphe olmadığı gibi ve bu mukaddes Kuran ayetlerinde ve onlarca Hadisi Şerifte teyit edilmiştir. Dünya âlemine (bu dünyaya) ek iki âlemle beraber, alçalma yayının âlemleri üç alem olacaktır [2] şu anda buna bakmayacağım, sadece Dünya aleminden farklı olan Ricat âlemine işaret etmek istiyorum.

Bu gerçek insanın aklına geldiğinde, Al-i Muhammed'in (as) pek çok rivayeti de insanın aklına geliyor, ki onlar teyit ediyor ki, Resulullah (saa) ve Emirel Müminin İmam Ali (as) ahir zamanda bu âlemde Kufe'de buluşacaktır, evrensel İlahi Adalet Devletine ait bir mescidi inşa etmek için. Açık ki, bu hadisleri Ricat âleminden bahsediyor olarak yorumlamak çok anlamsız olacaktır çünkü açıkladık ki Ricat âlemi ve Dünya âlemi birbirinden farklıdır ve rivayetler belirtiyor ki buluşma içinde yaşadığımız bu âlemde olacaktır, yani bu Dünya'da, öyleyse bu rivayetler ne anlama geliyor?

Bu rivayetlerin bazıları hakkında Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Bazı hadisi Şerifleri okuduğumda, kesin bir mana aklıma gelir, aslında bu anlam hakkın çağrısında öğrendiğimiz şeyle de desteklenir fakat size dönmeden önce onun hakkında konuşmaktan korkuyorum. Zira örneğin: Resulullah (saa) ve Ali'nin (as) Kufe'deki buluşması ve onların bin kapılı bir mescid inşa edecekleri rivayeti. Bu rivayetler ve ona benzer rivayetler insanlara sunulduğunda, hemen derler ki bu Ricatta olacaktır."

O (as) beni cevapladı: “Örneğin Allah’ın (svt) şu sözünü mü kastediyorsun: [Muhakkak ki Kuran’ı sana farz kılan, elbette seni dönülecek yere döndürecek olandır. De ki: “Kimin hidayet ile geldiğini ve kimin apaçık dalâlette olduğunu, Rabbim daha iyi bilir.”] (Kasas 85)

Ben dedim ki: “Evet, bir de şu rivayet: Ebi Mervan nakleder, Ebu Abdullah’a (as) Allahu Teâlâ’nın şu sözünü sordum: [Muhakkak ki Kuran’ı sana farz kılan, elbette seni dönülecek yere döndürecek olandır.] O (as) bana buyurdu: “Hayır, Vallahi bu dünya Resulullah (saa) ve Ali (as) Zaviyye’de buluşuncaya dek son bulmayacak ve bitmeyecektir, böylece onlar buluşacak ve Zaviyye’de 12.000 kapılı bir mescid inşa edecekler, yani o Kufe’de yer alır.”

[3]

O (as) da buyurdu: “Senin aynı mescid hakkında başka bir rivayetin var. Bu rivayeti biliyor musun? Önceki hadiste zikredilen mescitten bahseden diğer rivayeti biliyor musun?”

Ben dedim ki: “Okudum ki adaletin on iki İmamı bu mescidde namaz kılacaktır.” [4]

O (as) buyurdu: “Hayır, bu değil, (kastettiğim) şöyle söyleyendi, insanlar Kaim’den onları içine alacak bir mescid inşa etmesini isteyecekler çünkü onun arkasında namaz kılmak, Resulullah’ın (saa) arkasında namaz kılmaya denktir ve böylece o onlar için bin kapılı bir mescid inşa edecek.” [5]

Sonra O (as) buyurdu: “Her şeyi yaratmış ve mahlûkuna her şeyi vermiş Kimseye sıkıca tutunun. Ve O’nun (svt) sizi bilgilendirdiği her şeyi kabul edin ve her şeyi bilecek ve kaybolmayacak ve tüm yeryüzü ehli kaybolup dalalete düşse bile dalalete düşmeyeceksiniz.”

Ben dedim ki: “Öyleyse diyebilir miyim ki rivayet bugünkü Resulullah’ın(saa) örneği ile Emirel Müminin’in (as) örneğine işaret ediyor?”

O (as) cevapladı: “Pek çok rivayet benzerdir [6] ve ayrıca Ricat rivayetleri. Ve Ricat (dönüş) iki Ricattır: Onların örnekleriyle (benzerleri) ile birlikte Kaim’in kıyamındaki bir Ricat. Ve Ricat âlemi “ûlâ”daki (ilkteki) [7] bir Ricat, Allah onlara hallerini ve ilk ile ikinci imtihanlarını unutturduktan sonra o aleme uygun olan ruhları ve bedenleriyle.”

[1]- Çevirmenin notu: Ricat alemi hakkında Al-i Muhammed (as) tarafından çok fazla şey söylenmiştir ve o, bu alem sona erdikten sonra var olacak bir alemdir. Ricat alemi Allah’ın 3 büyük günü arasında kabul edilir, Kaim’in günü ve kıyamet günü ile beraber. Bu Ricat aleminde geri dönecek kimseler, bu alemde iman ve akidenin özüne ulaşmış kimseler ve ayrıca bu alemde küfür ve günahın özüne ulaşmış kimselerdir. Seyid Ahmed el Hasan’ın (as) buyurduğu gibi: “Ricat bu fiziksel alemden farklı olan başka bir alemdir ve bu yüzden ayrıntıları bu alemden farklıdır.” Zira ricat alemi Al-i Muhammed’in (as) sözlerine göre başka bir alemdir ve onun kendi kuralları ve kendi özel sistemi vardır. Dolayısıyla ricat hakkında rivayetlerde zikredilen kavramların bu fiziksel dünyanın bilinen anlamlarına göre anlaşılması doğru değildir. Belki de bu gerçeğin bilinmemesi pek çok alimin ricat hakkında konuşurken büyük ölçüde hata

yapmalarına neden olmuştur. Ricat alemi hakkında daha fazla bilgi için şu kitaba bakın: viewtopic.php?f=118&t=7309

[2]- Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) el Müteşabihat kitabının 4. Cildinin 169. Sorusuna bakın.

Çevirmenin notu: Onu burda da bulabilirsiniz: viewtopic.php?f=118&t=6125

[3]- Biharul Envar c.53 s.113-114

[4]- Habbah Erni nakleder, Emirel Müminin (as) Hire'ye gitti ve buyurdu ki: "Burası buraya katılacaktır" ve eliyle Kufe ile Hire'ye işaret etti, "Nihayet onları arasında bir kübit Dinarlarda satılacaktır ve sonra Hire'de 500 kapılı bir mescid inşa edilecektir, Kaim'in halifesi (as) orada namaz kılacaktır çünkü Kufe mescidi onlara küçük gelecektir ve adaletin 12 İmamı orada namaz kılacaktır." Ben dedim ki: "Ey Emirel Müminin, anlattığınız Kufe mescidi o gün insanları içine alacak mı?" O (as) buyurdu: "Onun için dört mescid inşa edilecektir, Kufe Mescidi onların en küçüğüdür ve bu biri ve Kufe'nin iki sınırındaki iki diğer mescid, bu taraf ve bu taraftan." Ve eliyle Basriyeyn nehrine ve Ğarbiyeyn'e işaret etti. – Tehzibul Ahkam c.3 s.245, Şeyh Tusi.

[5]- Biharul Envar c.52 s.331

[6]- Çevirmenin notu: Örneğin: İmam Sadık (as) buyurmuştur: "Kaim Kufe'nin arkasından yirmi yedi adamı çıkartacak, hakla hidayet eden ve onla hüküm veren kimseler olan Musa'nın halkından on beş (kişi), ashabı kehf'ten yedi (kişi), Yuşa bin Nun, Selman, Ebu Ducane Ensari, Mikdad ve Malik-i Eşter. Böylece onlar onun elleri arasında destekçiler ve yöneticiler olacaklar." – İrşad-ı Müfid c.2 s.386. Yani, bu kimselerin (ashabı kehf, Yuşa, Selman ve diğerlerinin) örneği onun Ensarından olacak, onlar kendileri (fiziksel olarak) geri gelmeyecekler.

Ayrıca: "Ricat Allah'ın En Büyük Günlerinin Üçüncü Günüdür" adlı kitapta, Ensari kardeş Ala Selim yorumluyor ve diyor ki: "Rivayetlerdeki önemli olayların bazısının beyanını okuyan kimse görecektir ki bir seferinde bu fiziksel aleme işaret ediyor ve diğer seferinde ricat alemine, tıpkı ümmetleri aldatan İblis'in (la) ölümü durumundaki gibi. Belirtiliyor ki bilinen günde onun katili Mescidi Kufe'deki Kaim'dir (as), [Fakat başka bir rivayette belirtiliyor ki İblisi öldürecek olan kimse Resulullah'tır (saa). İşte rivayetler):

* Vahab bin Cemi Mevla İshak bin Ömer nakleder, Ebu Abdullah'a (as) İblisin şu sözünü sordum:

[Dedi ki: "Rabbim, onların tekrar diriltilecekleri güne dek mühlet ver bana." (Allah) dedi ki:

"Şüphesiz, sen mühlet verilenlerdensin, bilinen vaktin gününe kadar." (Hicr 36-38) Ona dedim ki: "Fedanız olayım bu hangi gündür?" O (as) buyurdu: "Ey Vahab onun Allah'ın insanları diriltilecekleri gün olduğunu mu sanıyorsun? Allah ona bizim Kaim'imizin gönderiliş gününe dek mühlet verdi, Alalh bizim Kaim'imizi gönderdiğinde o Mescidi Kufe'de olacak ve dizleri üzerinde elleri arasında diz çökecek ve diyecek ki: Bu günden bana eyvahlar olsun, ve O onun kafasını alacak ve boynunu vuracak ve o, bilinen vaktin günüdür."

*Ve rivayet edilmiştir ki bilinen günde ayrıca İblisin (la) katili Resulullah'tır (saa): Abdul Kerim bin Amr nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurmuştur: "Şüphesiz iblis dedi ki: bana diriltilecekleri güne kadar mühlet ver ve Allah onun isteğini reddetti Ve O buyurdu: Gerçekten de sen bilinen vaktin gününe kadar mühlet verilenlerdensin. Bilinen vaktin günü gelirse, iblis Allah'ın Adem'i yarattığı zamandan bilinen vaktin gününe kadar tüm takipçileri içinde zuhur edecek, ve o Emirel Müminin'in (as) girdiği son turdur." Ben dedim ki: "O turlar mıdır?" O (as) buyurdu: "Evet, gerçekten de turlar ve turlardır ve bir asırda bir İmam yoktur ki onunla zamanındaki takvalıların ve günahkarların içine girmesin, nihayet Allah mümini kafirden temizler. Belirlenmiş vaktin günü gelirse, Emirel Müminin (as) dostları içinde geri dönecek ve iblis (la) dostları içinde gelecek ve onların belirlenmiş vakti Kufe'nize yakın olan Fırat topraklarından bir toprakta olacak, sonra onlar öyle büyük bir savaşa girecekler ki Allahu Teala alemleri yarattığından beri asla öyle savaşılmamıştır. Sanki Emirel Müminin Ali'nin (as) dostlarına bakıyorum, onlar 100 ayak geriye dönüyorlar, sanki onlara bakıyorum, onların ayaklarının bazıları Fırat'a düşmüş ve o zamanda Kadir ve Teala (Güçlü ve Yüce) inecektir: [Bulutların gölgeleri ve melekler içinde, ve emir yerine getirildi.]

(Bakara 210) Resulullah (saa) elinde nurdan bir mızrağa sahip olacaktır. İblis onu görünce, kaçarak geri dönecektir ve dostları ona diyecekler ki: Kazanmışken nereye kaçıyorsun, ve o da diyecek ki: Şüphesiz ben sizin görmediğinizi görüyorum. Şüphesiz ben Alemlerin Rabbi Allah'tan korkarım. Ve Resulullah (saa) onu takip edecek sonra da omuzları arasındaki bir yaraya onu saplayacak ve bu, onun helaki olacak ve onun tüm takipçilerinin de. O zamanda Allah-u Teala'ya ibadet edilecek ve O (svt) Kendisine ortak koşulan hiçbir Şeye sahip olmayacak ve Emirel Müminin (as) 44.000 yıl hüküm sürecek, nihayet Ali'nin (as) takipçilerinden bir insan, kendi sulbünden 1000 erkek doğurur ve Allah'ın izniyle o zamanda Mescidi Kufe ve onun etrafında iki bahçe ortaya çıkacak." - Muhtasar Besairud Derecat s.27

Bu iki gün konusunda (yani iki Ricat: "örnekle ricat" olan Kaim'in günü ve bu fiziksel alem bittikten sonra olan Ricat alemi) daha fazla emin olmak için, yukarıda zikredilen (Abdul Kerim Kesemi'nin olan) rivayeti okuyabilirsiniz, o açıkladı ki Resulullah (saa) bilinen günde nurdan bir mızrakla iblisi (la) öldürecek olmandır ve diğer rivatte deniliyor ki iblisi öldürecek olan Kufe Mescidindeki Kaiim (as) olacaktır. O halde anlayacaksınız ki Resulullah (saa) Ricat aleminde bilinen günde iblisi (la) öldürecek olmandır ve Kaim (as) hakla kıyam ettiğinde Kufe Mescidinde bu alemde İblisi öldürecek olmandır ve o örnekle olan Ricat günüdür." - "Ricat Allah'ın En Büyük Günlerinin Üçüncü Günüdür" adlı kitaptan Ensari kardeş Ala Selim'in Yorumu

* Bunun açıklamasında İmam Ahmed el Hasan (as) buyuruyor ki: "Kaim ile kıyam edecek mağara ashabının Resulullah'ın (saa) ashabından ve Malik-i Eşter gibi İmam Ali'nin (as) ashabından bazı ihlaslı kimseler olduğu konusunda nakledilen Şeye gelince, (onla) kastedilen onların kendileri(nin dönüşleri) değildir. Aslında, bu rivayetlerde kastedilen, Kaim'in (as) ashabından olan örnekleridir. Yani, Kaim'in ashabı arasından cesaret, zekilik, liderlik, Allah'ın kühü ve Allah'ın itaati hususundaki sabitlik, ahlaki erdemler ve Malik'in tanındığı pek çok sıfat konusunda Malik-i Eşter'e benzer olan bir adam olacak. İmamlar (as) o kimseyi Malik-i Eşter olarak anlatırlar...Ve bu belagatlı kimselerden uzak değildir ve onların üstatları Ehlibeyt'tir (as), el Şairul Hüseyini gibi, o Ali Ekber'in çocuklarına savaş meydanını anlatıyordu ve dedi ki: Şüphesiz Muhammed (saa) savaş meydanına indi. Bu, Ali Ekber ve Resulullah (saa) arasındaki görünüş ve ahlaktaki büyük benzerlikten dolayıdır, İmamların (as) gerçeğin özüne ulaşmış dostları oniki Mehdi'den (as) sonraki Ricat'ta (fiziksel olarak) geri gelip dönecek olsalar da ve onların sonuncusunun (onikinci Mehdi) zamanında, ve o üzerinden Hüseyin bin Ali'nin (as) ortaya çıkacağı Al-i Muhammed'den (as) hak ile olan son Kaim'dir. Ve bu son Mehdi ya da son Kaim ne bir nesle ne de bir çocuğa sahip olmayacaktır." -el Müteşabihat c.2 soru 72

"Bu yüzden, önceki rivayette "Muhammed ve Ali" (as) ile kastedilen onların örneklerdir, ki böylece onların gelişleri Resulullah ve Ali'nin (Allah'ın salat ve selamı onlara ve ailelerine olsun) gelişini benzer olacaktır.

* "Mukaddes zuhur vaktinde iki adamın olduğunu biliyorsak, onların biri Resulullah'ın (saa) örneği ve diğeri de Emirel Müminin'in (as) örneği olacaktır. O halde insanlar İmam Mehdi Muhammed bin Hasan (as) ve Resulullah'ın (saa) vasiyetine göre onun oğlu, vasisi ilk Mehdi, ona inanan ilk kimse ve ona yakın olanların ilkinden başka (Muhammed (saa) ve Ali'nin (as) örneği olmaya daha layık olan) Allah'ın halifelerinden (birini) bulabilirler mi?" - "Ricat Allah'ın En Büyük Günlerinin Üçüncü Günüdür" adlı kitaptan Ensari kardeş Ala Selim'in Yorumu

[7]- Çevirmenin notu: Bu Allah'ın (svt) şu sözü için bir kaynaktır: [Ve O Allah'tır; O'ndan başka İlâh yoktur. Ulâ'da (ilkte) ve ahirde (sonda) hamd, O'na aittir. Ve hüküm, O'nundur. Ve O'na döndürüleceksiniz.] (Kasas 70) - "Ricat Allah'ın En Büyük Günlerinin Üçüncü Günüdür" adlı kitaptan Ensari kardeş Ala Selim'in Yorumu

Ziyareti Camietul Kebire'den Bir Alıntı

Kendisine İmam Ali Hadi'den (as) nakledilen Ziyareti Camietul Kebire'yi okuma başarısı verilmiş her mümin, eminim ki bu nurlu sözler onun kalbinde iyi bir izlenim bırakmıştır, onlar hakkında düşünmüşse. Nasıl olmasın ki, oysaki Al-i Muhammed'in (as) makamının bir kısmını gözünün görüşünden önce kalbinin görüşüyle görür, ki onlar: Allah'ın kapısıdır, Allah'ın sözlerinin hazineleridir, Allah'ın ilminin mahzenidir, Onun vahiylerinin müfessiridir... vb.

Ziyareti Camietul Kebire'den bu alıntı hakkında Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Ziyaretul Camia'da bazı bölümlerde zikredilir: 'İsimleriniz isimlerde, nefisleriniz nefislerde, kabirleriniz kabirlerdedir.' Bu sözler beni onlar hakkında çok uzun bir süre şaşıttı ve onların ne anlama geldiğini bilmiyorum, tıpkı anlamlarını bilmediğim pek çok diğer söz gibi."

O (as) beni cevapladı: "Evet, 'Zikriniz zikredenlerde, isimleriniz isimlerde, bedenleriniz bedenlerde, ruhlarınız ruhlarda, nefisleriniz nefislerde, eserleriniz eserlerde, kabirleriniz kabirlerdedir.' Ölüm Al-i Muhammed'in (as) hayatındandır, ölüm Muhammed ve Al-i Muhammed'in (as) hayatındandır, Muhammed ve Al-i Muhammed (as) Firavun ve Musa'dır, bu sözleri anlıyor musun? Herkes bunu anlamaz, Allah sana başarı ihsan etsin. Muhammed ve Al-i Muhammed (as) ile yaratılış âlemlerindeki her şey parlar, hâyır onlarla parlar ve onun zıttı (şer) de böyle olur. Ölüm ancak Kudretle olabilir ve Kudret Hayat'tandır ve her hayat onların hayatıyla kurulur. Firavun onlarla parlar ve Musa onlarla parlar, Azrail onlarla parlar, artık mesele açık mı?"

Dedim ki: "Bir kısmı, evet, Allah'ın bereketiyle. Onlar manalardır ki onlarla İlahi feyz (bize ulaşır) ve her şey onlarla (as) parlar. Bu açıktır, Allah dilerse. Fakat bunun Ziyaretin cümlelerine uygulanması benim için belirsizdir."

O (as) da buyurdu: "Bu cümleler şu demektir: Her şey sizinle parlar, siz her şeydesiniz ve siz her şeysiniz. Bu, şunların (cümlelerin) kastettiği şeydir."

***

Buradaki Nur Yüksek Âlemlerdeki Nur ile Aynı Mıdır?

Nurun açıklamasına ilişkin bir rivayet okudum: Rivayet şöyledir: Asım bin Hamid, Ebu Abdullah'tan (as) nakleder, Ebu Abdullah'a (as) görme hakkında naklettikleri şeyi zikrettim. O (as) buyurdu: "Güneş, Kürsü'nün Nurundan yetmiş parçadan bir parçadır ve Kürsü, Arş'ın Nurundan yetmiş parçadan bir parçadır ve Arş, Hicab'ın Nurundan yetmiş parçadan bir parçadır ve Hicab Setr'in (Perdenin) Nurundan yetmiş parçadan bir parçadır. Eğer onlar doğru söylüyorsa, bulutsuzken güneşe baksınlar." [8]

Salih Kul'a (as) onun hakkında sordum ve dedim ki: "Bu (tanım) idraki imkansız mı kılar ya da burada "nur" (ışık) dediğimiz şey ile oradaki nur arasında bir bağlantı var mıdır?"

O (as) beni cevapladı: "Burdaki Nur, oradaki Nurun bir tezahürüdür."

[8]- Şerhi Usuli Kafi c.3 s.181 ve Biharul Envar c.55 s.28

***

Zamanı Gelene Dek Meseleyi Bırak

Bu durağı Salih Kul'un (as) kendisinden bir tavsiye ile bitireceğim. Bu tavsiye Ona (as) iki rivayet hakkında sorduktan sonra geldi. Zamanları henüz gelmemiş olsa bile, onları onun, ruhum ona feda olsun, söylediği şeyden dolayı zikredeceğim.

Ona sordum ve dedim ki: "İki rivayet var, İlki; Muhammed bin Müslim nakleder, Ebu Cafer'e (as) [Ve ışıyınca gündüze and olsun] ayetini sordum, O (as) buyurdu: 'Gündüz, biz Ehlibeyt'ten (as) olan Kaim'dir, o kıyam ettiğinde, batılın devletini mağlup edecektir. Kuranda, insanlara verilen örnekler vardır ve (Allah) onunla Peygamberine (saa) ve bize konuştu, bizden başka hiç kimse onu bilmez.' [9]

Diğer rivayet; Ebu Abdullah (as) buyurdu: 'Allah'ın (svt) şu buyruğu [Andolsun Fecre] Kaim'dir. [Ve andolsun on geceye] onlar İmamlardır (as) ve Hasan'dan (Mücteba) (as) Hasan'a (Askeri) (as) kadardır. [Ve andolsun şef'e (çifte)] Onlar Emirel Müminin ve Fatıma'dır (as). [Ve andolsun vitr'e (teke)] O ortaksız olan tek Allah'tır. [Ve andolsun geçtiği zaman geceye] o Hebter'in devletidir, çünkü o Kaim'in (as) kıyamına dek devam edecektir.' [10]

İlk rivayet ilk Mehdi'den (as) ve ikinci rivayet de İmam Mehdi'den (as) mı bahsediyor?"

O (as) beni cevapladı: "Bunu bırak, Allah sana rahmet etsin. Şu an bölüyorsun, ve meseleyi zamanı gelene dek bırak. Tufan daha da yaklaştı ve fazla zaman kalmadı. Eğer bir şey istiyorsan, rivayetlere sahipsindir ve ayrıca el Müteşabihat'a sahipsindir."

Ben dedim ki: "Sel daha da yaklaştı ve bizim helak olacaklarla birlikte olmayacağımız garanti değil. Ve bundan Allah'a sığınırız. Size selam olsun, ruhuyla sizi sevmiş ve Allah'ın hakkında pek çok kez kusurlu olmuş birinden."

O (as) buyurdu: "Allah'tan dilerim ki sizi kurtarsın. Ne yazık ki, onlar bu sapkın alimleri takip ediyorlar ve onlar da onları cehennem ateşine götürüyor. Bu alimler ve onların üzerine yakılacak bu dünya için, beni lanetliyor, benle savaşıyor ve dünya ile ahireti kaybediyorlar."

Onların kurtulması ve hidayet olması benim kanımın dökülmesi ile olsaydı, yarından evvel bugün böyle yapardım. Vallahi, aldatılmış olan bu genel halk için üzgün ve kırgınım, çünkü görüyorum ki, onlar bu dünyada baki olduklarını ve bu dünyanın da onlar için baki olduğunu düşünürken yıkım onları kaplamış.”

[9]- Biharul Envar c.24 s.71-72

[10]- Biharul Envar c.24 s.78

***

Üçüncü Durak: Akideye Dair

Yamani Gelmeden Önce İnsanlar Üzerine ‘Konuşan Hüccet’ Kimdi?

İlk mahlukun zamanından bu yana Allah’ın Sünnetinin değişmemesinden dolayı, zira Allah (subhane ve teala) şöyle buyuruyor: “Öncekiler için de Allah’ın sünneti budur. Allah’ın sünnetinde bir değişim bulamazsın.”, görürüz ki Allah’ın yeryüzündeki Halifesine muhalif olanların yöntemi, fiilleri ve sözleri, her zaman aynıdır. Bu yüzden ki bugünlerde Seyyid Ahmed el Hasan (aleyhisselam)’ın çağrısını duyan bazı kimseler Firavunun dediği şeyin aynısını söylüyor: “Peki ya önceki nesillerin durumu nedir?” (Taha, 51)

Bu kimseler, Allah’a çağıran kimseyle beraber gönderilen alametler ve deliller üzerine düşünmek yerine kendilerinden öncekilere odaklanıp onlar için endişeleniyorlar! Allah onları mahlûkatının işleri, kaderleri ve akıbetleri ile ilgilenmek üzere görevlendirmiş gibi! Daha kendi akıbetlerini bile bilmemelerine rağmen böyle yapıyorlar! Doğrusu, ellerini çıkarsalar, onun karanlığından ve bu değersiz dünyaya meyletmelerinden dolayı onu neredeyse hiç göremezlerdi.

Şöyle diyorlar: “Farz edelim ki, şu an Yamani’ye ve onun babası Mehdi (aleyhisselam) tarafından gönderildiğine inandık, peki ya bizden öncekilere, babalarımıza ve dedelerimize ne olacak, onların durumu nedir? Onlara kim gönderildi? Dediğiniz gibi Taklid batılsa, o halde fıkhi hükümleri nasıl öğrenebilirdik ki? Siz, Ey Yamaniler, Siz sadece Siyonist, Amerikacı, Vahabi, Baasçı, Acem, Hint... vb. insanlarsınız. Taklide olan inancımızı yok etmek istiyorsunuz ve amacınız âlimlerimizi kötülemdir, bizim için İslam’ı muhafaza eden ve fıkhi koruyan ahir zaman âlimlerini. Ve..., ve..., ve...” Eğer burada bu sözleri zikretmek istersek, yüzlerce sayfa bile yetmez! Şerli Mercilerin bu konuşmacıları Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih) ve Ehlibeyt (aleyhimusselam)’ın hiç kimsenin inkar edemeyeceği şekilde ahir zaman âlimleri hakkında söylediklerini bilmelerine rağmen böyle konuşuyorlar.[1]

Nasıl o âlimler insanlara Fetvalar verebilir ki, oysaki ilimsiz Fetva veren kimseyi, Allah yüz üstü Cehennem ateşine atacaktır. Onların takipçileri iki seçenek arasındadır, ya onların âlim olmadığını söyleyecekler ya da onların âlim ya da daha doğrusu mevlaları olduğunu söyleyecekler. Allah'ın Hücetlerinin onlardan azar ve hareketle bahsettiklerini anladıklarında, bilecekler ki onlar sapmış ve hain sıfatlarını kazanmışlardır. Doğrusu onlar göğün altındaki en şerli âlimlerdir ve Fitne onlardan çıkar ve onlara geri döner.[2]

Üstelik dinde İctihad[*] ve Taklidi batıl kılan biz değiliz. Doğrusu ilk baştan beri o ikisi hep batıl bir mesele olmuştur. Bu yüzden ki Taklidi iyi bir şekilde zikreden bir rivayet ararken, el-Kafi'de Masum İmamlar (aleyhimusselam)'dan nakledilen Taklidi kötüleyen bir rivayetle karşılaşırız.[3] Ayrıca Kuran'da da şüphe ve varsayımlarla amel etmeyi yasaklayan bir ayetle karşılaşırız.[4] Çünkü Allah tarafından fıkhi hükümleri çıkarması için seçilmeyen bir kimsenin ichtihadında mutlaka heva ve heves vardır. Allah'ın bu ayette bahsettiği kimseler [Hüküm çıkarabilecek nitelikte olanlar onu anlayıp bilirlerdi.] (Nisa, 83) yalnızca Al-i Muhammed (aleyhimusselam)'dır [5], başkası değil.

Hatta en büyük Usuli alimleri bile [6] Taklid bidati için meşru bir delilin – ayet ya da hadis – olmadığını söylüyor. Onların batıl bir şekilde Kuran'dan bir delil olarak iddia ettikleri şey, Allah'ın Kendi Masum Hücetlerine has kıldığı bir haktır.[7] Fakat yine de onlar Allah'ın o Hücetlere has kıldığı makamları çalmaktan utanmıyorlar. Bu yüzden onların Kaim (aleyhisselam)'ın kıyam ettiği zaman ellerini keseceği Kâbe'nin hırsızları olduğunu söylemek gayet doğrudur.[8]

Burada bu meselenin daha fazla detayına girmeyeceğim ve onun yerine bazı muhalifler “Yamani'nin gelişinden önce Şialar fıkhi nereden öğreneceklerdi?” dediklerinde Seyid Ahmed el Hasan (aleyhisselam)'ın yaptığı bazı konuşmaları nakledeceğim.

Seyid (aleyhisselam) kendisine cevabı içinde olan bir soru sorulduğunda şöyle dedi: “Şeyh Müfid fakih miydi, Şeyh Tusi fakih miydi, Şeyh Kuleyni fakih miydi, Şeyh Saduk fakih miydi? Cevap, evet onlar fakihtiler. Öyleyse onların içinde meşru hükümlerin yer aldığı kitapları var mıydı ve Şialar kendi zamanlarında bu kitaplarda yazanlara göre amel etmediler mi? Üstelik onların kitaplarında Usulilerin kitaplarında olduğu gibi Taklid ile ilgili bir bab gördünüz mü?”

O halde ne söylüyorsunuz? Erken dönemdeki, öğretileri koruyan Şia âlimleri hak yolda değiller miydi? Ya da başka âlimler hak yolda değiller miydi? Taklidi batıl bilen Şia'nın en büyük alimlerinin sapmış olduğunu mu düşünüyorlar?!

Üstelik, Feyz-ul Keşani, Mirza Nuri, Nimetullah Cezairi, Hür Amuli ve diğerleri taklidi batıl bildikleri için batıl yol üzere miydiler?!”

Doğrusu şu ki, Şialar dinlerini öğrendiler ve bu öğrenmelerinde Taklide dair hiçbir işaret yoktur. Zira onlar günümüzdeki ahir zaman âlimleri ve onların takipçileri gibi düşünmediler.

Daha sonra ben ona (aleyhisselam) şöyle sordum: “Ben kitaplarında Taklidden söz eden bablara yer vermeyen âlimleri örnek verince, bana Yamani'nin gelişinden önce, özellikle de İmam Mehdi (aleyhisselam)'ın doğumundan hemen sonra yükseltildiği zamanda, insanlar üzerine konuşan hüccetin kim olduğu hakkında soruldu.”

O (aleyhisselam) da dedi ki: “Mesele şudur ki, ben onlarla kendilerinin tartıştıkları şekilde tartıştım. Bunlar, özellikle de onlar meşru hükümlerden bahsettikleri için açıklanmak zorundadır.

İmam Mehdi (aleyhisselam)'ın doğumundan hemen sonra yükseltildiği konusuna gelince, ben öyle bir şey demedim. Aslında dedim ki, O doğumundan bir müddet sonra[9] bu dünya üzerinde doğal bir biçimde uzun yıllar yaşadktan sonra büyük gaybet gerçekleşince yükseltildi.

Onun (aleyhisselam) insanlara hakkı anlatacak birini göndermemesinin nedenine gelince, ben uzun zaman önce onu bazı kitaplarda açıkladım, onu el-İcl (Buzağı) kitabında bulabilirsiniz. Konuşan bir Hüccete yani ‘İnsanlar Üzerine Bir Vasi ya da Hüccet’e gelince, hayır, 12 İmam ve 12 Mehdi’den başka (hüccet olan) kimse yoktur.

Üstelik insanlar sizin onlara gönderdiğinizizi kabul etmeyecekse, onlara birini gönderir miydiniz? Biri körse, ona görmesi için bir resim gösterir miydiniz?!

Size bir vizyon anlatayım: Bir gün Allah'ın geniş bir arazisindeydim, bazı mahluklar gördüm ve açık bir şekilde bazı insanların isimleri de vardı. Ve Allah'tan bir şeyin bu insanlara yararlı olup olmayacağını daha doğrusu onların iman etmelerinin mümkün olup olmadığını sordum. Ve geceleyin, bunlar hakkında bir rüya gördüm, özetle şöyleydi: onlar gözleri olmayan büyük böceklerdi ve solucanlara benziyorlardı. Ve sonra bu rüyanın manasını anladım; onlar göremezler, yani onlar için bir umut yoktur!

Size niçin bu vizyonu anlattığımı anladınız mı? Bilgelik bir şeyi kendi yerine koymaktır, öyleyse elçinizi onu kabul edecek kimselere göndermeniz gerekir. Kabul etmeyenlere gelince, Hüccet Allah'ın yeryüzündeki Halifesi vasıtasıyla onlara tamamlanmıştır. Bu yeterlidir ve o bu zamanda onu gönderdi, ama vahşiler onunla savaştı ve Şia alimleri mızraklarla onu karşıladı. ‘Ne Onun emrini anladınız ne de Onun evliyasından olanı kabul ettiniz.’ Bu İmam (aleyhisselam)'ın sözüdür, değil mi?”

[1]-Mekarim-ul Ahlak kitabında İbni Mesud'dan şöyle nakledilir, Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih) buyurdu: “Ey İbni Mesud, insanlara öyle bir zaman gelecek ki dine sarılan kimse ateş parçasını elinde tutan kimse gibi olacaktır. Bu yüzden o zamanda bir kimsenin kurt gibi olması gerekir, aksi halde kurtlar o kimseyi yiyecektir. Ey İbni Mesud, onların alimleri Şehvet düşkünü hainlerdir, doğrusu onlar Allah'ın en şerli mahluklarıdır ve onların takipçileri, onların yanına gidenler, onları ziyaret edenler, onları sevenler, onlarla oturanlar, onlara danışanlar da böyledir. Allah onları sağır, dilsiz ve kör bir halde cehennem ateşine atacaktır ve onlar oradan çıkamayacaklardır. Kıyamet günü onları kör, dilsiz ve sağır olarak toplayacağız. Onların yeri cehennemdir, ateş her yatıştığında onun alevlerini arttıracacağız ve derileri her yandığında onları yenileriyle değiştireceğiz ki azabı tatsınlar. Onlar oraya atıldıklarında orası

kaynarken bir feryat duyacaklar, orası öfkeyle harıl harıl yanacak ve onlar her bu azaptan kurtulmayı dilediklerinde, oraya geri döndürülecekler ve onlara denecek ki yanan alevin acısını tadın. Çünkü orada onlar için ağır inilti olacaktır ve onlar orada sağır olacaklar. Ey İbni Mesud, onlar benim dinim, benim sünnetim, benim yolum ve benim şeriatım üzere olduklarını iddia edecekler, şüphesiz ki onlar benden uzaktır ve ben de onlardan uzağım. Ey İbni Mesud, halkın içinde onlarla oturma, marketlerde onlarla alışveriş yapma, onlara yol tarif etme, onlara su verme. Allah (subhane ve teala) buyuruyor: [Kim yalnız dünya hayatını ve onun ziyetini isterse, biz onlara yaptıklarının karşılığını orada tastamam öderiz. Orada onlar bir eksikliğe uğratılmazlar.] (Hud, 15) Ey İbni Mesud, kaç defa ümmetimin onlarda haset, hakaret ve azar gördü, onlar kendi dünyalarında bu ümmetin küçük düşürülmüşleridir. Beni Hak ile birlikte gönderene and olsun ki, Allah yeryüzünün onları yutmasına izin verecektir, onları maymunlara ve domuzlara çevirecektir." Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih) burada ağladı ve onun ağlamasıyla biz de ağladık ve sonra dedik ki: "Ya Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih), sizi ağlatan nedir?" O da buyurdu ki: "Allah (subhane ve teala) buyuruyor: [Onları dehşete kapıldıkları zaman görsen, artık kaçış yoktur. Onlar, yakın bir yerden yakalandılar.] (Sebe, 51) yani alimler ve din adamları." (Mekarim-ul Ahlak, Tebrizi, s.450)

[2]-Bunlar bizim sözlerimiz değil! Bunlar Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih) ve İmamlar (aleyhimusselam)'ın sözleridir. Emirel Müminin (aleyhisselam) şöyle buyurdu: "İnsanlara öyle bir zaman gelecektir ki, Kuran'dan hattı dışında hiçbir şey kalmayacak ve İslam'dan da adı dışında hiçbir şey kalmayacaktır. Onlar Müslüman diye adlandırılırlar, fakat İslam'a en uzak kimselerdir. Onların mescitleri doludur fakat onlar hidayetden yoksundur. O zamanın alimleri göğün altındaki en şerli alimlerdir. Fitne onlardan çıkar ve onlara geri döner." (el-Kafi c.8 s.308 h.479) Resulullah (sallallahu aleyhi ve alih) buyurdu, Dedim ki, Ey Rabbim, Ey Mevlam bu ne zaman olacak? Allah (subhane ve teala) da bana vahyetti: "İlim arttığında, cahillik aşıkardığında, kariler çoğaldığında, cinayetler arttığında, doğru yola hidayet eden alimler azaldığında ve dalaletle sürükleyen hain alimler çoğaldığında bu gerçekleşecektir." (Biharul Envar c.51 s.70)

[*]-İçtihad "bağımsız fikir yürütme, görüş belirtme" anlamına gelir, yani dinde ve fıkhıta şahsi çaba ve kanımlarla görüş belirtmek.

[3]-el-Kafi c.1 s.453, Taklid babı, hadis 1-3

[4]-İçtihad, şüphe ve varsayımlara dayanan bir hükümdür ve bu durum gizli değildir, tıpkı onların da içtihadı anlatırken söyledikleri gibi. Ahund Horasani'nin Kifayet-ul Usul s.463'de söylediklerine bakabilirsiniz.

[5]-Ebu Cafer (aleyhisselam) Allah (subhane ve teala)'nın şu ayeti [Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetki sahibi kimselere götürselerdi, elbette hüküm çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi.] (Nisa, 83) hakkında şöyle buyurdu: "Onlar, Masum İmamlardır." (Vesailu Şia c.27 s.200)

[6]-Örnek olarak, Ahund Horasani'nin kendi kitabı Kifayet-ul Usul s.472'de söylediklerine bakabilirsiniz.

[7]-Tıpkı Seyyid Hoyi'nin Misbah-ul Usul c.1 s.449'da söylediği gibi. Onlar Zikir Ehli ayetini [Bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.] (Nahl, 43) kullanıyorlar ve bu ayetin insanların Müçtehidlere başvurusu gerektiğine bir kanıt olduğunu söylüyorlar! Bu ayetin Al-i Muhammed (aleyhimusselam) hakkında olduğunu söyleyen onlarca rivayeti kendilerinin nakletmesine rağmen! Örnek olarak, Besair-ud Derecat sayfa 85 ve sonraki sayfalara bakabilirsiniz, orda bu konuda 28 rivayet bulacaksınız.

[8]-Ebu Basir naklediyor, Ebu Abdullah (aleyhisselam) şöyle buyurdu: "Kaim kıyam ettiğinde Mescid-i Haram'ı yıkacak ve onu eski haline döndürecek ve Makam'ı da eski yerine döndürecek. Sonra da Beni Şeybe'nin ellerini kesip Kabe'ye asacak ve oraya şöyle yazacak, Bunlar Kabe'nin hırsızlarıdır." (Biharul Envar c.52 s.338)

[9]-Şeyh Saduk, Kemalud Din ve Tamamun Nime s.426'ya bakabilirsiniz. Uzun bir rivayette İmam Askeri (aleyhisselam) İmam Mehdi (aleyhisselam)'dan bahsediyor: "...O, onlardan bir kuşa seslendi ve dedi ki, Onu götürün, ona göz kulak olun ve her kırk günde bir onu bize geri getirin..."

***

Şu anda İnsanlar Üzerine Konuşan Hüccet

Artık Yamani'nin (as) gelişinden önceki insanların durumunu biliyoruz ve İmam'ın (as) ona iman ettiğini iddia eden ümmetle olan durumunu da. Bazı insanlar diyor ki: "Siz, ey Yamaniler, diyorsunuz ki Seyid Ahmed el Hasan (as) bir Hüccettir, eğer biz onu babası İmam Mehdi'ye (as) katarsak, artık aynı zamanda iki Hüccetimiz olacak! Ve bu Allah'ın dininde yanlıştır!"

Salih Kul'a (as) bu konuda sordum ve o, ruhum ona feda olsun, cevapladı: "Size hakkında sorulduğu zaman, ihtiyacınız olan şey, Şu anda insanlar üzerine Hüccet olanın kim olduğudur, İmam Mehdi (as) mı yoksa onun Vasisi mi, doğru mu?"

Sana bir soru soracağım: İsa'nın bir vasisi var mıydı? Eğer hayır dersen, o halde mezhebinin ve Allah'ın dininin ilkelerinden birini geçersiz kılacaksın ve o (ilke) de şudur: "Her Peygamberin bir Vasisi vardır." Biri İsa'nın bir Vasiye sahip olduğunu inkar edebilir mi? Üstelik siz Şialar diyorsunuz ki İmam Mehdi'nin (as) annesi, İsa'nın (as) Vasisinin neslindedir. Bu yüzden onaylıyorsunuz ki İsa'nın (as) bir vasisi vardır. Bu yüzden sadece evet diyebilirsiniz. [10]

O halde, İsa (as) yükseltildikten sonra, İsa öldü mü? Yoksa canlı olarak kaldı ve hala bu âlemdeki işlerini yapıyor muydu? Siz müslümanlar hepiniz kabul ediyorsunuz ki İsa (as) belirli bir son zamanda inecektir ve onun (yapacak) işleri vardır. Ayrıca Hristiyanlar diyor ki İsa yükseltildikten sonra belirli dönemlerde inerti ve havarileriyle temasa geçirdi. Öyleyse İsa (as) ölü değildir [11] ve bu Kuran'da bile kanıtlanmıştır, Allah (svt) buyurur: [Onlar onu ne öldürdüler ne de çarmıha gerdiler, fakat o onlara öyle gözüktü.] (Nisa 157) Dolayısıyla o öldürülmedi."

O (as) devam etti: "Şimdi soru şudur: Hüccet kimdir? İsa'nın vasisinin dönemi esnasında Konuşan kimse kimdi? Eğer o, o çağdaki Vasiye, o halde (şimdi) o bu çağdaki Vasi olmalıdır.

Onlar sizinle yanlış bir delili kullanarak tartışılar: İmam Mehdi'yi (as) babalarıyla (as) karşılaştırırlar fakat o (as) babaları gibi değildir; onun doğum zamanını teyit eden rivayet zikrediyor ki Melekler doğumundan sonra hemen onu yükselttiler. [12] Öyleyse İmam Mehdi (as) İsa (as) gibidir, İsa (as) İmam Mehdi'nin (as) karşılaştırılabileceği kimsedir."

Ben dedim ki: "İmam Mehdi'nin (as) İsa (as) karşılaştırılmasını ve İmam Mehdi'nin vasisinin (as) İsa'nın vasisi (as) ile karşılaştırılmasını mı kastediyorsunuz."

O (as) da buyurdu: “Evet ona benzer, önceki ümmetlerde o Hızır’dı, Musa’nın ümmetinde o İlyas’tı ve İsa ile Mehdi, onların durumunun tamamı birdir, ümmetleri üzerine Şahitler, diri, yükseltilmiş olarak. Allah’ın dini birdir, Allah’ın sünneti birdir, değişme yok, yenilik yok.”

Ben dedim ki: “İki mesele kalıyor, onlardan biri: Bize “yükselmeye” nin ne anlama geldiğinin açıklaması hususunda tevfiik verilmedi ya da en azından o bazılarımız için çok açık değil. İkinci mesele de şu: Bizim muhaliflerimiz Konuşan Hücçetin daima Sessiz Hücçetten daha iyi olduğu sanıyor.”

O (as) ikinci meseleyi cevaplayarak başladı: “İmam Mehdi Muhammed bin Hasan (as) Kısa ehli (Aba ehli olan Muhammed, Fatıma, Ali Hasan ve Hüseyin (as)) dışında tüm babalarından (as) daha iyidir. Konuşan hücçet Hasan bin Ali Askeri (as) idi ve İmam Mehdi (as) ise sessiz olandı. Sizin yanınızda İmam Mehdi’nin (as) daha iyi olduğu teyit edilmiş midir? Bunu kanıtlayan rivayetler var.” [13]

O (as) buyurdu: “Ayrıca, bakacağım başka bir mesele de var, o bundan farklıdır ve başka bir açıdan kanıtlıyor ki (İmam Mehdi’nin olan) Vasi şu anda insanlar üzerine konuşan hücçettir. İlk meselede, sana kanıtladım ki (İmam Mehdi’nin olan) Vasi bir Hücçettir, sen İmam Mehdi’nin (as) gaybetinin bir yükseliş gaybeti olduğunu kabul ediyorsan.

Artık, onların diyecek başka bir şeyi var, onlar derler ki: “Belki de İmam Mehdi (as) yükseltilmedi, aslında o bu yeryüzünde gizli bir şekilde kayıptır.” Doğru mu?

O halde, cevap Lut ve İbrahim (as) (örneği ile) olacaktır. İbrahim’in varlığında (İbrahim) diri, bu yeryüzünde gözükür ve yükseltilmemiş (iken) Lut konuşan bir Hücçetti. (Lut İbrahim hala diriyken Hücçetti) Zira sadece İbrahim Lut’un olduğu köyde mevcut değildi. Bu yüzden, İmam (Mehdi (as)) gizliyse, o halde mesele buna benzer olacaktır.”

Ben dedim ki: “Öyleyse anladığım şey, “Onlardan birinin konuşan olması hariç iki Hücçet olmayacaktır.” [14] diyen hadislerin onların aynı yerde mevcut olup olmadıklarını kastettiğidir?”

O (as) buyurdu: “Evet, kesinlikle. Akli başında bir kimse aksini söylecek midir? Resulullah (saa) Tebuk’e gittiğinde, yokken Ali (as) Medine ehli üzerine Konuşan Hücçet miydi, yoksa değil miydi? Onların Ona (as) her söz ve işte uyması vacip miydi, yoksa değil miydi? Bu yüzden, (onların üzerine) bir Hücçetin oluşu, onun için Resulullah (saa) mevcut iken teyit edilmiştir. Bir şey kalıyor: Ali (as) Allah’ın hücçeti değildir aslında O (as) Muhammed’in (saa) hücçetidir. Ve o Allah adına konuşan değildir, aslında o Muhammed (saa) adına konuşandır, Muhammed’in (saa) hayatı esnasında ya da onun Şehadetinden sonra. Biz onun hakkında deriz ki, o Allah’ın hücçetidir, çünkü asıla göre o Allah’ın hücçetidir, çünkü o Muhammed’in (saa) hücçetidir ve Muhammed (saa) Allah’ın halifesidir.” [15]

Artık, açıklandı ki, insanların üzerine Konuşan Hücçet Vasi Ahmed ‘dir (as), tıpkı İsa (as) yükseltildiği sırada ve onun yokluğunda İsa’nın (as) vasisinin durumunda olduğu gibi. Ve bu Ahmed’in (as) İmam Mehdi’den (as) daha iyi olduğu anlamına gelmez, zira konuşan

hüccet zorunlu olarak daima sessiz Hüccetten daha iyi değildir, tıpkı daha önce açıklandığı gibi.

Ayrıca Hak Yamani Çağrısının muhaliflerine olan cevap açıklandı, onlar diyor ki aynı zamanda iki Hüccet olamaz. Bunun cevabının özeti (açıklandığı gibi) şöyledir: onlar İmam Mehdi'nin (as) gaybetinin İsa'nın Gaybeti gibi olduğunu ve onun da onun gibi yükseltildiği kabul ediyorlarsa, o halde deriz ki: Tıpkı İsa'nın vasisinin o zamanda insanlar üzerine Konuşan Hüccet ve onlara doğrudan konuşan kimse olduğu gibi, o halde bugün İmam Mehdi'nin (as) Vasisinin durumu da aynıdır.

Ve onlar İmam Mehdi'nin (as) gaybetinin onun bu yeryüzünden kayboluşu anlamına geldiğini kabul ediyorlarsa, o halde cevap hayatları zamanında Lut ile İbrahim (as) ve Muhammed ile Ali (as) (örneğiyle) olacaktır, onların hepsine selam olsun.

Sonra Salih Kul (as) bu gerçeğe üçüncü bir tanık ekleyerek buyurdu ki: “[Davud ve Süleyman. Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: bir gurup insanın koyun sürüsü, geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp ziyan vermişti. Böylece onu (bu hükmü), Süleyman'a (as) anlattık. Ve hepsine hikmet ve ilim verdik. Davud (as) ile beraber tesbih eden dağları ve kuşları musahhar (emrine amade) kıldık. Ve (bunları) yapan, Biziz.] (Enbiya 78-79) Bu, babası Davud'un hayatı esnasındaki Süleyman'dır, o bir durumda hüküm verdi ve Süleyman aynı durumda hüküm verdi ve Allah Süleyman'ın hükmünü icra etti, Davud Süleyman üzerine hüccet olsa da. Bu yüzden, Süleyman konuştu, ve ona idrak ettiren kimse Allah'tır. Ve bu sorulan şeyi kanıtlama hususunda çok açık bir meseledir.”

[10]- Şeyh Saduk, Kemalud Din ve Tamamun Nime'de uzun bir hadis nakleder, Resulullah (saa) buyurmuştur: “ O onu yükseltmek istediğinde, ona Allah'ın nuruna ve hikmetine güvenmesini ve kutsal kitap ilmini Şem'un bin Hamun Safa'ya (Simon Peter) müminler üzerine Vasisi olarak (vermesini) vahyetti. O da böyle yaptı. Sonra Şem'un (Simon) Allah'ın sözünü yükseltmeye devam etti ve Beni İsrail'den olan kavmine İsa'nın (as) talimatlarını vermeye ve kafirlere karşı cihad etmeye devam etti. Ona itaat eden ve ona ve getirdiği şeye iman eden kimse mümin oldu. İnkâr eden ve ona isyan eden kafir oldu.” -Kemalud Din ve Tamamun Nime s.224-225

Ve İmam Cafer-i Sadık (as) mübarek babalarından (as) nakleder: “Resulullah (saa) Ali bin Ebu Talib'e (as) şöyle buyurdu: “Ya Ali, senin bana göre makamın Hibetullah'ın Adem'e göre makamının, Sam'ın Nuh'a göre makamının, İshak'ın İbrahim'e göre makamının, Harun'un Musa'ya göre makamının ve Simon'un İsa'ya göre makamının aynıdır fakat benden sonra peygamber yoktur...” -Emali-i Saduk s.100-101

[11]- Rivayetler gösteriyor ki İsa (as) ne öldürüldü ne de öldü. Ebu Basir nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurdu: “Meselenin sahibi (yani Kaim) dört Peygamber'den dört sünnete sahiptir, Musa'dan bir sünnet, İsa'dan bir sünnet, Yusuf'tan bir sünnet ve Muhammed'den (saa) bir sünnet, hepsine selam olsun. Musa'nın sünnetine gelince, o onun korkacak ve bekleyecek olması olacaktır. Yusuf'un sünnetine gelince, o hapis olacaktır. İsa'nın sünnetine gelince, o insanların o ölmemişken öldü diyecek olmaları olacaktır, Muhammed'in (saa) sünnetine gelince, o kılıç olacaktır.” -Kemalud Din ve Tamamun Nime s.152-153

Mesudi kendi İsnadıyla Humeyri'den, o da Muhammed bin İsa'dan, o da Süleyman bin Davud'tan, o da Ebu Nasr'dan nakleder, Ebu Cafer (as) buyurdu: “Meselenin sahibi (yani Kaim) dört Peygamber'den dört sünnete sahiptir. Gaybet içinde Musa'nın sünneti, korku içinde ve Yahudileri izleyerek İsa'nın sünneti, ki

onlar o ölmemişken öldü ve o öldürülmemişken öldürüldü diyecekler. Ve güzelliği ve cömertliği içinde Yusuf'tan bir sünnet. Ve onunla zuhur edeceği Kılıcın içinde Muhammed'den (saa) bir sünnet." –İsbatul Vasiye, Mesudi, s.280, 2, yıl 1409, Darul Edva, Beyrut. Ve diğer kaynaklar da.

[12]- Rivayet için bakınız: Kemalud Din ve Tamaun Nime s.426

[13]- Ebu Abdullah (as) babalarından (as) nakleder: "Resulullah (saa) buyurdu ki, Ve O bendenve Ali'frm Hasan ve Hüseyin'i seçti ve Hüseyin'in evlatlarından oniki İmam'ın geri kalanını. Onların dokuzuncusu onları batınıdır ve onların zahiridir ve o onların en iyisidir ve onların Kaim'idir." –Gaybet-i Numani s.73

Ebu Basir Ebu Cafer'den (as) nakleder: "Bizden Hüseyin bin Ali'den (as) sonra dokuz (kimse) olacaktır, onların dokuzuncusu onların Kaim'idir ve o onların en iyisidir." Delailul İmame s.453,

Şia olan Muhammed bin Cureyr Taberi Cabir (bin) Abdullah Ensari nakleder, Resulullah (saa) buyurdu: "Şüphesiz, günlerden, Allah Cumayı seçti. Ve gecelerden, Kadir Gecesini seçti. Ve aylardan Ramazan ayını seçti. Ve beni ile Ali'yi seçti ve Ali'den Hasan ile Hüseyin'i seçti ve Hüseyin'den alemler üzerine Hüccetler (as) seçti. Onların dokuzuncusu onların Kaim'idir, onların en alimidir ve onların en bilgesidir." –Biharul Envar c.36 s.372

Selman nakleder, Biz Resulullah (saa) ile birlikteydik, Hüseyin bin Ali (as) onun kucağında oturuyordu, sonra o onun yüzüne baktı. Ve Resulullah (saa) buyurdu ki: "Ey Ebu Abdullah, sen seyidlerden bir seyidsin ve sen bir İmamsın, bir İmamın oğlusun, bir İmamın kardeşisin, dokuz İmamın babasısın, onların dokuzuncusu onların Kaim'idir, onların İmamıdır, onların en alimidir, onların en bilgesidir, onların en iyisidir." –Biharul Envar c.36 s.372. Ve diğer pek çok rivayet. Son rivayette İmam Mehdi'nin sadece onların (9 İmamın) en iyisi değil, sekiz babasının İmamı olduğuna dair bir beyan da var.

[14]- Bu rivayetlerde zikredilmiştir. Onlardan biri, Hüseyin bin Ebi Ala nakleder, Ebu Abdullah' (as) dedim ki: "Yeryüzü bir İmam olmaksızın var olur muydu?" O (as) buyurdu: "Hayır." Ben dedim ki: "İki İmam?" O (as) buyurdu: "Hayır, onların birinin sessiz olması dışında." –el Kafi c.1 s.178 h.1

[15]- Şeyh Nazım Ukeyli şöyle der: "Ve bundan anlıyoruz ki, Seyid Ahmed el Hasan (as) şu anda İmam Mehdi'nin (as) insanlar üzerine hüccetidir ve Allah'ın hücceti değildir. Evet, o Allah'ın hüccetidir, zira o İmam Mehdi'nin hüccetidir ve İmam Mehdi (as) Allah'ın hüccetidir."

***

Sessiz Hüccetin Anlamı

Yine bu önemli inanç meselesini açıklama hususunda ve özellikle de onların (Yamani çağrısının muhaliflerinin) yanlış anladığı rivayetlerdeki Sessiz Hüccetin anlamını açıklama hususunda Salih Kul (as) ile birlikteyiz, bu rivayetlerle onlar aynı zamanda iki Hüccetin varlığını inkar etmek istiyorlar. Ve gerçek şu ki, iki Hüccetin bir araya gelmesinin anlamı açıklandı ve o da şuydu ki, eğer onlar aynı yerde mevcutlarsa ve Vasiye Hüccetle konuşma izni verilmediyse. Doğrusu, onlar ilk yerdeki sessiz Hüccetin ne anlama geldiğini anlamazlar.

Seyid Ahmed el Hasan (as) sessiz Hüccetin ne anlama geldiğini açıklama konusunda buyurdu ki: "Sessiz Hüccete (Allah'ın deliline) gelince, o şu anlam gelir ki, onun üzerine bir Hüccet vardır ve o kendi üzerine Hüccet olan kimseyle beraber bir emire sahip olmaz ve bu onların ikisi arasındaki bir meseledir, senin onunla yapacak bir şeyin yok. Onların ikisi aynı zamanda var (diye) Sessiz Hücceti reddetmek uygun mudur? Harun veya Lut'u onlar

Musa'nın ve İbrahim'in varlığında dolayı "sessiz" diye adlandırılmış olduklarından dolayı reddetmek uygun muydu? Aslında "sessiz" ismi şu anlama gelir ki, onların ikisi de bir yerde toplanmışsa, konuşan Hücçet zamanın Hücçetidir ve Vasi onun izniyle olmadan konuşmaz. Ve bu, Kuran ile uyuşan tek anlamdır. [16]

Onların üzerinde ısrar ettiği Sessiz Hücçet anlamı, Sessiz ve Konuşan Hücçet rivayetlerinin Kuran ile çeliştiği anlamına gelirdi ve Kuranla ile çelişen rivayetler ya tefsir edilmelidir ya da tıpkı Ehlibeýt'in (as) bize emrettiği onlardan yüz çevirmemiz gerekir. Onlar da aynı şeyi söylüyorlar. Dolayısıyla, Konuşan ve Sessiz Hücçet rivayetleri, onların anlayışlarına göre, Kuran ile çelişir ve bu yüzden onların ya tefsir edilmeleri gerekir ya da terk edilmelidir.

Öyleyse geriye kalan şey şudur ki, Konuşan ve Sessiz Hücçet rivayetlerinin tefsiri, Sessiz Hücçet ile kastedilen şeyin Konuşan Hücçetin onun üzerine Hücçet olduğu ve onun (Konuşan Hücçetin) ona (Sessiz Hücçete) böyle yapması için izin vermesi hariç, Sessiz Hücçetin Konuşan Hücçetin huzurunda konuşmadığıdır. Tamamı budur. Ve bu, babası Davud'un hayatı esnasında Süleyman'ın konuşmasında açıkça çıkan şeydir, ve Allah'ın emriyle [Ve biz Süleyman'a öğrettik.]

Bu onların konuşması sadece vakit kaybıdır. Vallahi, Vallahi, Vallahi, Ben onların üzerine onu Muhkem (açık ve kesin) kıldım, ve onların ne Kuran'da ne de rivayetlerde bir kaçışları yoktur. Onlar, sadece bildikleri halde tartışarak vakit harcarlar. Onlar mı daha alim yoksa alimleri mi, ne diyorlar? Alimleri onlardan daha alimse o halde onları dışarı çıkarırsınlar, ben onlar için dikkate değer değilsem. Ve ben onları çağırdım ve onlar benim hak üzere olmadığımı söylüyorlar. Öyleyse onlar niçin bana uyan insanları terk ediyorlar, onların görevi onları kurtarmak değil mi?!"

[16]- Nakledilir ki İmam Hasan (as) Emirel Müminin İmam Ali'nin (as) yokluğu esnasında bir fetva verdi ve İmam Ali (as) onun fetvasını destekledi, kabul etti ve kendisinin İmam Hasan'ın (as) dedikleri dışında diyecek daha fazla bir şeyininin olmadığını söyledi. Ebu Abdullah (as) buyurdu: "Hasan (as) onlara şöyle dedi: 'Bana sormak istediğinizi sorun, sizi doğru cevaplırsam, bu Allah'tan ve Emirel Müminin'dendir (as). Ve eğer yanlısam, o halde Emirel Müminin (as) sizin arkanızdandır.' Onlar da Ona (as) dedi ki: 'Kocasıyla cinsel ilişkiye girmiş bir kadın var ve o onun harareti içindeyken hızlıca kendi bakire cariyesine gitti ve onla cinsel ilişkiye girdi ve spermi ona attı. Böylece bakire cariye hamile kaldı.' İmam Hasan (as) buyurdu: 'Bu kadın bu bakirenin mihrîyesi ile alınmalıdır, zira çocuk bakirelik gitmedikçe çıkmayacaktır, ve doğum yapana dek ona bakın sonra da onun üzerine cezayı uygulayın. Ve çocuk sperm sahibine gitmelidir. Ve bu adamın karısı taşlanmalıdır.' Böylece onlar ayrıldılar ve (yolları üzerinde) Emirel Müminin (as) ile karşılaştılar ve ona (as) dediler ki: 'Biz Hasan'a (as) şöyle ve şöyle dedik ve o bize şöyle ve şöyle dedi.' İmam Ali (as) da buyurdu ki: 'Vallahi, siz Hasan'ın (as) babası (as) ile karşılaştıydınız, o size Hasan'ın (as) size söylediğinden başka bir şey söylemeyecekti.' " -Vesailuş Şia c.28 s.169 h.34476. Öyleyse İmam Hasan'ın (as) Emirel Müminin'in (as) zamanında konuşması haramsa, O (as) nasıl bunu yapabildi? Aslında, İmamların (as) pek çok kez Vasilerine soruları cevaplamaları için izin verdiklerini

zikreden çok sayıda rivayet var. Öyleyse vasiler cevap verdiği zaman, onların cevabı soran kişi üzerine bir hüccet olacak mıdır, yoksa olmayacak mıdır?

Hüccetten Önce Vasinin Gelişi

Mevcut şeyin devamı olarak, O (as) şöyle buyurdu: “Onlar size sorarlar: Vasi nasıl Hüccetten önce gelebildi? Bu Harun’dur, o Musa’dan önce Mısır’a gönderildi, ve açık bir Kuran metniyle: [Ve Rabbin, Musa’ya nida etmişti: Zalimler kavmine git. Firavun kavmi, takva sahibi olmuyorlar mı? “Rabbim, muhakkak ki, beni tekzip etmelerinden (yalanlamalarından) korkuyorum.” dedi. Ve göğsüm daralıyor ve dilim dönmüyor. Bunun için Harun’a gönder.] (Şuara 10-13) Bu ayetler açıklıyor ki, Musa Allah’tan Harun’a göndermesini istedi, yani tıpkı Onun (svt) kendini bilgilendirdiği gibi Harun’u da bilgilendirmesini. Ve çağrı Harun ile başladı ve o insanları Musa’yı kabul etmeye hazırladı. [(Allah): “Hayır, haydi âyetlerimizle (ikiniz birden) gidin! Muhakkak ki Biz, sizinle beraber işitenleriz.” dedi.] (Şuara 15) Bu ayet gösteriyor ki, Allah Musa’nın (as) istediği cevapladı, sadece o da değil, aslında, Harun karşılaşmayı üstlenmiş olarak kalmış kimseydi. [Bunun üzerine sihirbazlar secde ederek yere kapandılar. Biz: “Harun ve Musa’nın Rabbine iman ettik.” dediler.] (Taha 70) Harun (önceki ayette) Musa’dan önce geldi, çünkü onlarla yüzleşmiş kimse oydu ve Musa’nın Vasisi Harun Çağrının diyarında gönderildi ve orası Mısır’dı, Musa’dan önce, aslında o konuşan ve karşılaşan olarak kaldı, Musa mevcutken; zira Musa bunu istedi. Fakat Musa (as) onun üzerine Hüccetti ve Harun Musa’nın emriyle olmadan konuşmazdı. [Ve göğsüm daralıyor ve dilim dönmüyor. Bunun için Harun’a gönder.]

Musa (as) ne istiyor? Konuşan kimdi? O, konuşanın Harun olmasını istedi ve Allah ona cevap verdi ve büyüçüler de kendilerinin Musa’dan önce Harun’a iman ettiklerini söyledi. Buna dikkat ettin mi? [Bunun üzerine sihirbazlar secde ederek yere kapandılar. Biz: “Harun ve Musa’nın Rabbine iman ettik.” dediler.]

Şimdi, o son mu buldu? Yani, bu meselenin (Musa ve Harun) yanında Vasinin kendisi üzerine hüccet olan Hüccetten önce gönderilebilmesi (son mu buldu)? Ve bundan önce sana üç örnek verdim: Lut ve İbrahim, Muhammed ve Ali, Süleyman ve Davud, onların hepsine selam olsun, ve bu dördüncü örnektir ve bu dördü yeterlidir. Aslında sana verdiğim son örnek de yeterlidir. Geriye kalan, onların sana İmam Mehdi’nin (as) yükseltip yükseltilmediğini söylemeleridir, o halde onun örneği İsa’nın ve onun Vasisi’nin örneğidir.

Onlar İmam Mehdi’nin (as) hayatının nasıl olduğuna dair bir görüşe bile sahip değiller, İmam Mehdi’nin (as) uzun hayatına örnek olarak İsa ve Hızır’ı zikrediyolar ve bu, onların onun (as) yükseltildiğine inandıkları anlamına gelir.”

***

Ve ölüm ona gelirse, onu oğluna teslim etsin, Mehdilerin ilkinde...

Önce O (as) ikinci meseleyi cevaplıyor, o “ yükseliş ” ve onun ne anlam geldiği hakkındadır, ben ona (as) Resulullah'ın (saa) mukaddes vasiyetine ilişkin bir soru hakkında sordum. Dedim ki: “Biz vasiyete ilişkin bir soru ile karşılaşılıyor, zira vasiyet diyor ki: “ve vefat (ölüm) ona gelirse” ve ölüm henüz gelmedi, öyleyse nasıl cevap veririz? [17]

Böylece O (as) beni cevapladı: ““Vefat” daima ölüm anlamına gelmez. Aslında, ölüm “istifa” (alma) olduğu için o ölüme bir işarettir* Vallahi (svt) [Allah demişti, “Ya İsa, muhakkak ki ben seni alacağım.”] (Al-i İmran 55) İsa ölü müdür?! Öyleyse her ikisinin de “alma” olduğunu düşünürsek yükselme “vefat” (ayrılış) diye isimlendirilir, tıpkı ölümün “vefat” (ayrılış) diye isimlendirildiği gibi ve bu, sizinle tartışanların batıllığını ortaya çıkarmak için önceki örneği [18] kullanmanız için size yeterlidir.”

Ben dedim ki: “İmam'ın (as) onunla birlikte vasisine onu teslim edeceği yükseltme nedir, İmam'ın (as) doğduğundan beri olduğu yükseltmeden farklı mıdır? Bu, açıklanmasını istediğim şeydir.”

Sonra da O (as) buyurdu: “Artık onlara onun (vasiyetin) sonundaki sözlerle cevap ver ve açıkla (ki o da şudur) “ve o müminlerin ilkidir” ve bu onlara hücceti tamamlamak için yeterlidir. Kast edilen şey şudur: teslim etme büyük gaybet esnasındadır, onun vefatı (ayrılışı) onun gaybeti anlamına gelir, fakat onlar bunu anlamazlar ve senin sahip olduğun şey, bir delil olarak kullanmak için sana yeterlidir. [19]

Onlar kendilerine söyledikleri dışında ilmi görmezler ve açık Kuran ayetlerini ve İmamların rivayetlerini bile kabul etmek istemezler, öyleyse onların sizden rivayetlerde geçen “vefat”ın bir manadan daha fazlası için, ki onlardan biri de yükseltmedir, kullanıldığını kabul etmesini bekliyorsunuz?! Onlarla “inanınların ilki” ile tartışın, zira bu aynı amaca ulaşmak için kafidir.[20] Gönderme, teslim etme ve çağrı, İmam'ın zuhurundan önce büyük gaybet esnasında insanların tümü içindir.”

[17]- Çevirmenin notu: Yani, insanlar bize şöyle soruyorlar: siz ilk Mehdinin burada olduğunu ve onun Ahmed el Hasan olduğunu söylüyorsunuz fakat nasıl onun burada olduğunu söylebilirsiniz oysaki vasiyet der ki “vefat (ölüm) ona gelirse” yani ölüm 12. İmam, İmam Mehdi'ye (as) gelirse, “onu oğluna teslim etsin, Mehdilerin ilkinde”. Fakat ölüm henüz 12. İmam'a (as) gelmedi, öyleyse nasıl Mehdilerin ilkinin çoktandır burada olduğunu söyleyebiliyorsunuz?

Resulullah'ın (saa) vasiyetinin metni de buradadır: Ebu Abdullah Cafer bin Muhammed (as), babası Bakır'dan (as), o da babası ibadet edenleri efendisi (Ali bin Hüseyin'den (as), o da babası pak şehit Hüseyin'den (as), o da babası Emirel Müminin'den (as) nakleder, Resulullah (saa) vefat gecesi Ali (as)'a şöyle buyurdu: “Ey Ebul Hasan, bana kalem ve kağıt getir”, ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve sonra buyurdu ki: “Ya Ali, benden sonra 12 İmamlar olacak ve onlardan sonra da 12 Mehdiler

olacak. Sen, Ya Ali, 12 İmamlar'ın ilksin. Allah (svt)seni cennetinde, Ali Murtaza, Emirel Müminin, En Doğru konuşan (Sıddık'ul Ekber), Batıl ve Hak arasında en parlak ayrımı yapan (Fark-u Azam), Güvenilir (Me'mun) ve Mehdi (kesin olarak hidayet olmuş) adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimler senden başka kimseye atfedilmemelidir. Ya Ali, sen benim ailem üzerine, onların yaşamlarında ve ölümlerinden sonra ve kadınlarımın üzerine, Vasimsin. Kimi tasvip edersen, yarın beni bulur ve kimi reddedersen, ben ondan beriyim. Ben onu görmeyeceğim ve o da beni Kıyamet Günü'nde görmeyecektir. Ve sen benim ümmetime, benden sonra, Halifemsin. Eğer ölüm sana gelirse, bunu hayırlı olan oğlum Hasan'a teslim et. Sonra ölüm ona gelirse, o zaman bunu, oğlum Hüseyin'e, Şehit, Tathir ve Maktul olana, teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, ibadet edenlerin Mevlası olan Ali'ye teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Muhammed Bakır'a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Cafer-i Sadık'a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Musa Kazım'a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Ali Rıza'ya teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Emin ve Takva Sahibi olan Muhammed'e teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse bunu oğluna, Ali Nasih'e teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Hasan Fazıl'a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Muhammed'in Ailesi'nin Emanetçisi (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) olan Muhammed'e teslim etsin. Bunlar 12 İmamlardır. Onlardan sonra, 12 Mehdiler olacaktır. Böylece, ölüm (vefat) ona gelirse, bunu oğluna teslim etsin, yakın olanların ilkine (bazı kaynaklarda "Mehdilerin ilkine" diye geçer). Onun üç ismi vardır; biri benim ve babamın ismi gibi Abdullah (Allah'ın kulu), ve Ahmed, ve üçüncü isim de Mehdi (Hidayet edilmiş)'dir ve o, inananların ilkidir." –Gaybet-i Tusi, Allah ona rahmet etsin, s.150, Şeyh Hür Amuli, İsbatul Huda c.1 s.549, Allame Meclisi, Bihar'ül Envar c.36 s.260 ve diğer pek çok kaynak.

* Çevirmenin notu: Arapça'da, "vefat" kelimesi "alma" anlamına gelen "istifa" kelimesinden türemiştir. Ve Arapça'da "vefat" daima ölüm anlamına gelmez, ayrıca "alma" anlamına da gelir. Ve bu "vefat"ın diğer manası (yani "alma", "ölüm" değil) bazı Kuran ayetleri ve rivayetlerde mevcuttur ve bazı ayetler ve hadisler zikredilmiştir ve daha fazlası inşallah ileriki bölümde zikredilecektir.

[18]- Yani Lut ile İbrahim'in, Muhammed (saa) ile Ali'nin (as), Davud ile Süleyman'ın, Musa ile Harun'un örneği, hepsine selam olsun.

[19]- Şeyh Nazım Ukeyli der ki: "Yani, onlar onun yükseltildiğini yani İmam Mehdi'nin (as) İsa (as) gibi büyük gaybette yükseltildiğini söylemeyi tercih ederse, o halde burdaki yükseltme "alma" anlamında gelir, İsa'nın (as) durumu gibi. Zira Allah (svt) onu hakkında onu "aldığını" buyurdu, aslında Onun (svt) onu insanların geri kalanı gibi öldürmemesine rağmen, Allah (svt) buyurmuştur: ["Ey İsa, muhakkak ki ben seni alacağım ve seni Kendime yükselteceğim."], oysaki rivayetler belirtir ki İsa (as) ne öldürüldü ne de öldü, öyleyse "alma" dahi bilinen "ölüm" anlamına gelmez. Aslında, "alma" ayrıca uyuma hakkında da söylenir, Allah (svt) buyurur: [Ve geceleyin sizi vefat ettiren (alan), gündüzleri ne kazandığınızı bilen, sonra belirlenmiş zamanın tamamlanması için onun içinde sizi tekrar diriltiren O'dur. Sizin dönüşünüz sonra O'nadır. Sonra, yapmış olduklarınızı size haber verecek.] (Enam 60) Bilakis, ölüm ayrıca uyuma hakkında da söylenir, fakat elbette o, bilinen ölüm gibi tam ölüm anlamına gelmez, yani bir kimse uyuduğunda, ruh yine de bedenle bağlantılı olacaktır ve ondan tam bir ayrılışla ayrılmaz. Ölüm bazı rivayetlerde de uyuma hakkında söylenmiştir. Onların bazıları: Ebu Abdullah (as) buyurdu: "Resulullah (saa) yatağına gittiğinde, şöyle derdi: 'Ya Allah Senin isminle yaşarım ve Senin isminle ölürüm.' Ve uyandığında şöyle derdi: 'Tüm övgüler beni öldürdükten sonra bana hayat vermiş olan Allah'a aittir ve diriliş Ona olacaktır.' " –el Kafi c.2 s.539

Ebu Abdullah (as) buyurdu: "Yatağa gittiğinde de ki: 'Ya Allah, kendimi sana emanet ettim ve onu Senin rıza ve affının mekanında emanet ettim ve sen onu bedenime geri döndürürsen, öyleyse onu mümin olarak, evliyanın hakkını tanıyarak geri döndür, bunun üzere onu alana dek.' " –el Kafi c.2 s.536

Ebu Cafer (as) buyurdu: "Geceleyin uykudan uyanırsan, de ki: 'Tüm övgüler Ona hamd edip Ona ibadet edebilmem için bana ruhumu geri döndürmüş olan Allah'a aittir.' " –el Kafi c.2 s.538

Ve Onun (saa) uyandığında şöyle dediği şöyle nakledilmiştir: “Tüm övgüler vefatımdan sonra bana hayat vermiş olan Allah’a aittir. Şüphesiz, Rabbim bağışlayan ve şükürün karşılığını verendir.” –Mekarimul Ahlak s.39, Tabersi

Zaten, “alma” daima gerçek ya da tam ölüm anlamına gelmez. Hatta ölümün kendisi bile tam ölümden başka bir şey anlamına gelebilir. Bu yüzden, yükseltme ölüm anlamına gelmez, bilakis yükseltme, İsa'nın (as) durumundaki gibi “alma”dır ve bu yüzden İmam Mehdi'yi (as) yükseltme zamanında “vefat ona geldi” diye vasıflandırmak doğrudur ve vasiyet der ki: “Vefat ona gelirse, onu oğluna teslim etsin.”

Denilirse ki: İmam Mehdi'nin (as) yükseltilmesi büyük gaybet esnasındaysa, o halde elbette o vasisinden (Ahmed'den) önce bulunmuştur, o halde onun teslim etmesi gereken kimdir?! Derim ki: Teslim zamanı tüm büyük gaybeti kapsar, alıcının varlık ve almaya hazırlık vaktinde kadar, zira yükseltme zamanındaki vefat ölüm zamanındaki vefat gibi değildir ki teslim etme vefat zamanının başında olmalıdır diyelim, zira yükseltilmiş kimse ölü değildir ve o ölü biri gibi tamamiyle dünyalık yaşamdan ayrılmış değildir. Bilakis, o yeryüzüne inebilir ve bazı işleri yapabilir ya da belli bir amaç için dönemler boyunca yaşayabilir vb. Öyleyse O büyük gaybetin süresinin tamamında teslim etmek istediği şeyi teslim edebilir ve vefat İmam Mehdi (as) için büyük gaybetinin tamamını teşkil eder. Onlar onun yükseltildiğini söylerlerse, evet vefatın başı yükseltme zamanının başında olacaktır fakat bu yükseltmeden ve bu vefattan sonra, İmam Mehdi (as) büyük gaybetin bölümlerinden bir bölümde vasisine istediği şeyi teslim edebilir, zira o bu dünya hayatından ayrılmış ölü biri gibi değildir bu yüzden ruhu bedeninden ayrılmadan önce teslim etmelidir. Başka bir deyişle, - yükseltme zamanındaki - teslim etme iki meseleye bağlıdır: İlki, vefatın gelişi. İkincisi, alıcının varlığı ve almaya hazır oluşu. Öyleyse alıcı varken ve almaya hazırken yükseltme olursa, teslim olur. Tıpkı Allah'ın peygamberi İsa (as) ve vasisi Simon'da (Şem'un) olduğu gibi ve bunu açıklayan rivayetler daha önceden alıntılanmıştır. Fakat yükseltme ve “alma” alıcı henüz yokken gerçekleşirse, o mevcut olduğu ve almaya hazır olduğu zaman teslim etmek doğru olacaktır.

Daha fazla açıklama için, sana bu örneği vereceğim: Sana denilse ki: “Güneş doğarsa, bu emaneti Zeyd'e (birinin ismi) ver.” O halde, güneş doğarsa fakat Zeyd yoksa ya da hazır değilse ya da bazı nedenlerden ötürü emaneti almaya hazır değilse, o halde sen Zeyd gelene ya da emaneti alabilene kadar bekleyeceksiniz ve sen eksik ya da ihmalkar olmazsın ve hiç kimse seni güneşin doğuşunun başından sonra teslim etmeyi geciktirmekle suçlamaz, zira alıcı hazır değildi ya da henüz emaneti almaya hazır değildi ve senin üzerine düşen emaneti duruma göre teslim etmendir, yani güneş doğduktan sonra, zira bu güneş parlıyor ve henüz batmamış olduğu sürece uygun olacaktır. Eğer denilse ki: “Sizin sözüne göre, İmam Mehdi (as) çoktan vasisine İmameti vermişti ve mesele çoktan bitmişti?!” Derim ki: Hayır. Buradaki teslim etme önceki İmamların (as) vefat vakitlerinde olmuş teslim etme gibi değildir. Bilakis, o ilim gibi hazinelerden ve benzerlerinden, liderliğin, vasiinin insanlar üzerine delilini kanıtlamak ve görevini yapmak için ihtiyaç duyduğu şeyin teslimidir. Ve iyi bilinir ki liderlik İmametten bir daldır ve onun tamamı değildir. Öyleyse İmam Mehdi (as) İmam ve Hüccet olmaya devam eder ve Vasi insanlar üzerine İmam Mehdi'nin (as) Hüccetidir. Ve bu teslim etme İmam Mehdi'nin (as) vefat vaktindeki teslim etmeyi reddetmez, zira o zamandaki (İmam Mehdi'nin (as) vefat zamanındaki) teslim etme İmametin, Peygamberler ve İmamların (as) hazinelerinin tam bir teslimi olacaktır, oniki İmamın (as) makamı için has olan şey dışında, o İmam Mehdi'nin (as) ölümü ile birlikte ölecektir.

Sunulan her şey, muhaliflerin İmam Mehdi'nin (as) büyük gaybeti esnasında yükseltildiğini söylemelerini kabul ederektir. Fakat onlar onun yükseltilmediğini söylerse, onlara deriz ki: O halde onun vasisi o gaybta olduğu sürece onun vekili ve insanlar üzerine hücceti olacaktır, tıpkı Emirel Müminin İmam Ali (as) ve Allah'ın peygamberi Harun (as) gibi. Öyleyse biz onların her iki olasılığı için de susturucu bir cevaba sahibiz.”

[20]- Çevirmenin notu: Yani bazen onlarla “vefat”ın daima ölüm anlamına gelmediğini göstererek tartışırsanız, yukarda açıklandığı gibi, onlar bunu reddedebilirler zira onlar siz onlarla tartışırken açık

Kuran ayetlerini ya da Ehlibeyt'in (as) rivayetlerini bile kabul etmezler, öyleyse Kuran ve hadisleri reddediyorlarsa nasıl sizin "vefat" hakkındaki açıklamanızı kabul edeceklerdir! Onlar Kuran ve hadislere karşı inatçıysa, emin olun ki buna karşı da inatçı olacaklardır! Kısaca İmam (as) bize onların iddialarına (iddiaları şudur ki siz nasıl ilk Mehdi'nin burada olduğunu söyleyebiliyorsunuz oysaki vasiyet der ki "vefat (ölüm) ona gelirse" yani ölüm 12. İmam'a İmam Mehdi'ye (as) gelirse, "onu oğluna teslim etsin, Mehdilerin ilkinde" Fakat ölüm henüz 12. İmam'a (as) gelmedi öyleyse nasıl ilk Mehdi'nin çoktandır burada olduğunu söyleyebiliyorsunuz) şöyle diyerek cevap vermemizi söylüyor: Vasiyetin sonunda, Resulullah (saa) buyurur: "Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Hasan Fazıl'a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Muhammed'in Ailesi'nin Emanetçisi (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) olan Muhammed'e teslim etsin. Bunlar 12 İmamlardır. Onlardan sonra, 12 Mehdiler olacaktır. Böylece, ölüm (vefat) ona gelirse, bunu oğluna teslim etsin, yakın olanların ilkinde (bazı kaynaklarda "Mehdilerin ilkinde" diye geçer). Onun üç ismi vardır; biri benim ve babamın ismi gibi Abdullah (Allah'ın kulu), ve Ahmed, ve üçüncü isim de Mehdi (Hidayet edilmiş)'dir ve o, inananların ilkidir." Öyleyse bu ne anlam gelir? Şu anlama gelir ki, İlk Mehdi 12. İmam'a (as) inanacak ilk kişi olacaktır ve bu yüzden o 12. İmam (as) kıyam etmeden önce mevcut olmalıdır, ki böylece vasiyetteki şöyle diyen cümle "ve o, inananların ilkidir." Ona uygun olur. Zira o 12. İmam'ın (as) kıyamından önce mevcut olmaz ve 12. İmam'ın (as) kıyamından sonra doğacak olursa, o halde "ve o, inananların ilkidir." cümlesi ona uygun olmaz! Ve onlar "oğul" kelimesiyle de bir sorun yaşarlarsa, deriz ki: "oğul" kelimesi illaki onun doğrudan oğlu anlamına gelmez, bilakis onun soyundan bir oğul anlamına gelir ve bunun için delil, onlar Onun (saa) doğrudan oğulları değilde onun (saa) kızı Fatıma Zehra'nın (sa) neslinden olduğu için İmamları (as) "Peygamber'in oğulları" diye adlandıran pek çok rivayette gördüğümüz şeydir. Öyleyse evet, İmam Ahmed el Hasan (as) (İlk Mehdi) 12. İmam İmam Muhammed Mehdi bin Hasan Askeri'nin (as) oğludur zira o, onun neslindedir.

Yükseltimenin Anlamı

Yükseltilme ve onun ne anlama geldiğinin açıklamasına gelince – ve o daha önce onun hakkında Salih Kul'a (as) sorduğum ve şöyle dediğim sorudan geriye kalan ikinci meseledir: "Bize "yükseltilme"nin ne anlama geldiğinin açıklaması hususunda tevfiik verilmedi, ya da en azından o bazılarımız için çok açık değil", O (as) beni cevapladı: "Yükseltilmeye gelince, sana bir örnek vereceğim, matematikteki hesabın ne olduğunu biliyor musun? Zira örnek belli bir kapsama göre ona dayanıyor."

Ben dedim ki: "Onu bilmiyorum." O (as) da buyurdu: "Tüm övgüler Allah'a aittir. Düz çizgiyi biliyor musun? Matematikte "sonsuz" un ne anlama geldiğini biliyor musun? Zaten, onu mümkün olduğu kadar en basit şekle koymaya çalışacağım. Farz et ki bir asan var, onu dikine yerleştir, onun en yüksek noktası bir insanın nefsidir, ya da bu insan için en yüksek makamdır ve onun en alçak parçası bu insanın bedenidir, fakat lütfen dikkat et ki bu sadece bir örnektir ve onun (gerçekte) olduğu hakikat değildir. Şimdi, aklında bu sopayı parçalara böl, fakat durumun mümkün olduğu kadar en iyi şekilde olabilmesi için, bu parçalar mümkün olduğu kadar küçük olmalıdır.

Şimdi bu parçalara bak, onlar kaç tanedir? Bunu anlamak için, sopanın uzunluğunu parçanın uzunluğuna bölmelisin. Yani örneğin, sopanın uzunluğu 1 ise ve parçanın uzunluğu mümkün olduğu kadar küçükse, en küçük sayının ne olduğunu bilir misin? En küçük sayı varlığı gösterir, o sıfır değildir fakat o sığra göre en küçük şeydir. Ve madem ki sayılar sonsuzdur, o halde o sayılamaz fakat hayal edilebilir. O, 0.1 değildir, çünkü 0.01 daha küçüktür ve hatta 0.001 daha küçüktür ve böyle devam eder, sen sınırsızca sıfır eklemeye devam edebilirsin, çünkü sayılar sonsuzdur. Öyleyse sonuca olan hayalimiz, sıfırla bölünmenin sonucu üzerinden olacaktır.

Öyleyse sopanın uzunluğunun sıfırla bölünmesinin sonucu sonsuzluk olacaktır, sonsuz ve madem ki sayı sıfır değildir, bilakis ona yakındır, o halde sonuç Allah'ın (svt) buyurduğu gibi olacaktır: [Ve siz Allah'ın nimetini sayarsanız onu sayamazsınız] (İbrahim 34) Yani, sayım mümkündür, mümkünlük yönünden evet sayım mümkündür, fakat gerçekte o sayılabilir mi? Hayır, [Ve siz Allah'ın nimetini sayarsanız onu sayamazsınız]. Şimdi, bu ayet sana onun anlamını gösteriyor, belki de geçmişte kendine sordun: nasıl kendi üzerime olan Allah'ın nimetlerini sayamıyorum, nasıl onları sayamıyorum? Görünüşte onlar sayılabilir olsa bile, değil mi? Nimetlerin sayısı nedir? O bir sayı olsun, sayılabilir! Fakat niçin bu nimetlerin sayılamayacağı ya da gerçekte onların sayılamayacağı açıklandı, zira aslında bu nimetler tüm insan varlığı üzerine akar, onun tezahürlerinin tümü üzerine. Ve insanın tezahürlerini saymak isteseydin, onları sayabilir miydin? Örnekte bunun mümkün olmadığını açıkladım. Artık bu açık mı?"

Ben dedim ki: "Evet." O (as) da buyurdu: "Hala belirsiz bir şey varsa evet deme."

Ve aslında bana açık olmayan belirsiz bir mesele vardı, onu sorumda açıkladım ve dedim ki: "İnsanın tezahürleri onun kalkma, oturma vb. gibi yaptığı farklı halleri anlamına mı gelir?"

Ve O (as) buyurdu: "Hayır. Şimdi sana başka bir örnek vereceğim: Farz et ki insan belli bir yere ulaştırmak istediğim nurdur. Ve sen belli bir yerde nurun güç kaynağını açtın. Öyleyse ışığın kaynaktan ve kendi yerinden başka bir yere doğru olan hareketi nasıl gerçekleşir? O, hedef yönüne doğru adım adım tezahür ederek (görünerek) gerçekleşir. Bu adımlar -hareket adımları- insanın tezahürleridir. Ve aslında, onlar daima adımlar olarak kalır, ve onlar daima yenilebilirdir, çünkü kaynak sürekli (onu) yayımlar ve yayımlama kesilirse, o halde insan yok olacak ve hiçbir şey olmaya geri dönecektir.

Şimdi, sana birkaç adım geri attırırsam, sende hiçbir şey değişmeyecektir, sadece sen bu fiziksel alemde görünmez olacaksın ve sen daha fazla nur olan ve zulmetle yüklenmemiş bir bedene sahip olacaksın. Yükseltilmenin olduğu şey budur ve onun seviyeleri de. Seni birkaç adım ileri getirmek istersem, görünür olacaksın ve sen bu fiziksel dünyanın insanların orada kalmaya devam etmek için ihtiyaç duyduğu şeye ihtiyaç duyacaksın, öyleyse yükseltilmiş kimse insanların içindedir ve onların içinde değildir. [1]

Ve çünkü insan, tezahürlerinin varlığıdır, ki onların sayısı sonsuza yakındır, böylece onun üzerine ilahi nimetler sayılamazdır zira insan (insan fıtratı) sonsuza yakındır ve o Allah'tır (svt). Zira insan İlahi surettir. Ve bu yüzden Ali (as) insanın durumunu anlatırken şöyle buyurdu: "Sen kendini küçük bir beden sanıyorsun oysaki en büyük alem senin içinde mevcuttur." [2] Belki de seni yordum ya da canını sıktım, beni affet."

Mümin bu açıklamayı okurken sessiz olmalıdır, bu yalnızca Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) İlahi Çağrısının hak olduğuna bir delil olabilir. Yıllar geçti ve ilim sahibi olduğunu iddia edenler Allah'ın (svt) buyruğunu okuyordu: [Allah demişti, "Ya İsa, muhakkak ki seni alacağım ve seni Kendime yükselteceğim ve seni inkar etmiş olanlardan temizleyeceğim."] (Al-i İmran 55) ve onlar bunun ne anlama geldiğini anlamadılar ve İsa'nın (as) nasıl alınabildiğini ve yükseltildiğini ve aynı zamanda diri olup ölü olmadığını da, ve İmam Mehdi'nin (as) uzun hayatını kanıtlamak için bir örnek olarak kullanıldı. Öyleyse yükseltilme ne anlama gelir ve o nasıl ölüm ile değil de vefat (ayrılış) ile bir araya getirebilir? Bu sorular onların yanında cevaplanmamış olarak kaldı ya da bu alimler ve müfessirler "geceleyin odun toplayan kimse" gibi kaldılar, ki o şurada ve burada odun toplarken tökezler. [3]

Bilakis, [Ve siz Allah'ın nimetini sayarsanız onu sayamazsınız] (İbrahim 34) ayetinin anlamının açıklaması da Salih Kul'un (as) hak olduğuna delil olarak yeterlidir, bilindiği gibi sayılan her şey sayılabilir, fakat sayılabilir bir şey –Allah'ın nimetleri gibi- fakat aynı zamanda sayılamaz olan (bir şey), ayette zikredildiği gibi, açıklama gerektiren bir meseledir. Öyleyse niçin ilim sahibi olduğunu iddia edenler onu açıklamadı? (Onların bunu açıklayamaması) tuhaf değil, zira Kuran'ın kendi ehli vardır. Fakat niçin onlar delil olmaksızın Allah'ın hüccetlerine karşı küstahlık yaparak, onlara iftira atarak, onlarla dalga geçerek, onları inkar ederek ve onlarla savaşarak iblisin ve onun askerlerinin yolu yerine Allah'a çağırın kimseye bakmıyorlar?!

[1]- İmam Ali (as) (ibni mülcem (la) tarafından) darbe aldıktan sonra, buyurdular: "...Dün sizinleymdim, bugün sizin için bir ibret konusu oldum ve yarın sizden ayrılacağım... Sizin komşunuzdum, bedenim bazı günler sizin yanınızda yaşadı ve yakında benden sadece boş bir beden göreceksiniz, ki o hareketten sonra sabit olacak ve konuşmadan sonra sessiz, ki böylece sakinliğim, gözlerimin kapalılığı ve uzuvlarımın hareketsizliği size bir ibret olacak, zira bu, fasih konuşmadan ders çıkaran kimseler için bir dersten daha fazlasıdır..." – el Kafi c.1 s.299 h.6

[2]- Bknz: Ayanuş Şia c.1 s.552

[3]- Çevirmenin notu: "Geceleyin odun toplayan kimse" Araplar tarafından pazarda satılacak odun aramaya geceleyin giden bir kimseyi anlatmak için kullanılan bir deyimdir. Gecenin karanlığından dolayı, o ne topladığını bilmez ve bu yüzden bir şey toplar ve çantasına koyar. Bunu birgüne kadar yapar ki bir yılan toplar ve onun tarafından öldürülür. Bu benzetme, dini öğrenciler, öğretmenler ve ilmin doğruluğunu fark edemeyen bir kimse için verilir, ki onlar öğrenir veya öğretir ve sadece burada ve şurada bir tefsir yapmaya devam eder, onların kendi görüş ve zanlarından çıkan, söyledikleri şey için sağlam bir temel olmaksızın.

Yükseltilmeye Bağlı Olan Şey

Salih Kul (as) (ruhum ona feda olsun) yükseltilmenin ne anlama geldiğini açıkladıktan sonra, ona bağlı olan şeyi açıklamaya başladı. O (as) şöyle buyurdu: “Önceden sana yükseltilmenin ne anlama geldiğini açıkladım ve sana şimdi de sana yaptığım açıklamaya bağlı olan şeyi açıklayacağım.

Söylenen şeyden, açıklandı ki her ruh daha düşük alemlerde yani, onun aşağısında olan ve ondan daha karanlık olan alemlerde tezahür etmiş bir bedenle bağlantılıdır. Ayrıca açıklandı ki daha yüksek birinin ruhu için aşağısındaki yaratılış alemlerinin tümünde tezahür etmeksizin fiziksel alemle doğrudan bağlantı kurmak mümkün değildir, tâ ki o bedenler alemine ulaşır ve onunla bağlantı kurar. Bu yüzden, bedeni hareket ettiren şey nur ve zulmet dışında olamaz, bilakis, o fiziksel aleme en yakın olan şeydir ve o kesinlikle bir mahluktur zira o mutlak nur (içinde zulmet olmayan nur) olamaz, zira o zulmette tezahür etmiştir. Bu yüzden, Allah'ı (ki o içinde zulmet olmayan nurdur) doğrudan, ona dokunarak (ya da ona yaklaşarak) bu aşağı alemdeki hareketli bir beden olarak kabul edemeyiz, Allah onların ortak koştuklarından daha yücedir. Bilakis, hatta açıklandı ki, Allah'ın (svt) yaratılış alemlerindeki varlığı Onun nurunun varlığıdır [4] ki onunla zulmet alemlerindeki varlıklar zuhur etmiştir, O (svt) – ve O Kendinde zulmet olmayan nurdur- yaratılış alemlerinde var olduğundan değil, oysaki onlar zulmetle karışık nurdurlar. Bu imkansızdır ve olamazdır, zira bu, yaratılış alemlerinin yok olması ve mahlukatından biri olmaksızın sadece Onun (svt) kalması anlamına gelir.

Bu anlamı ve bu gerçeği anlamak akaid ve Tevhidde çok önemlidir, çünkü bu şöyle demenin ne anlama geldiğini açıklar: “Şüphesiz Allah her yerde mevcuttur”, bu Mutlak İlah'ın her yerde mevcutluğu anlamına gelmez, aksi takdirde bu Mutlak İlah'ın mahlukat ve varlıklar içine gelişi anlamına gelirdi, ve bu daha önce açıklandığı gibi imkansızdır. Bilakis, gerçek, Onun yaratılış alemlerindeki varlığının/mevcutluğunun Onun varlıklardaki tezahürü olduğudur, zira O onları Kendi nuruyla görünür kıldı.

Ve zira mahlukat alemleri sayısızdır ve birbiri üzerindedir ve onların bazıları İlah'a diğerlerinden daha yakındır ve onların bazıları diğerlerinden daha fazla nurdur ve daha parlaktır. O (svt) buyurmuştur: [Ve O, gökte İlah'tır ve yerde İlah'tır. Ve O, Hakîm'dir, Alîm'dir.] (Zuhruf 84) Yani, O göklerde ve yerdedir, O O ve Ondan başka O, zira şüphesiz, Allah'ın nuruyla gökler aşağısındaki bir alemde olan yeryüzünden daha fazla nurdur ve daha fazla parlaktır, böylece İlah'ın göklerdeki tezahürü, göklerde yeryüzünden daha aşikardır. Öyleyse “Ondan başka” ile kasettiğim şudur ki: nurun alıcısı değiştirilmiştir ve Allah'ın (svt) nurunu daha az alabilir olmuştur, Nur değiştirilmiş olduğundan değil, ve nur aynıdır ve o değiştirilmemiştir ve o asla değiştirilmeyecektir,

zira o, Allah'ın (svt) nurudur. Ancak, değiştirilmiş şey alıcıydı, ve o daima değişir, öyleyse İlah'ın göklerdeki tezahürünün görünüşü yerdekenden farklıdır ve bu yüzden O (svt) buyurur: [Ve O, gökte İlahdır ve yerde İlahdır.]”

Ben dedim ki: “Allah'ın (svt) yaratılış alemlerindeki nurunun görünüşü, alemlerin tümündeki sadece bu alemdeki değil, mahlukatı üzerine olan Hücçeti vasıtasıyla mıdır?”

O (as) buyurdu: “Hücçet tarafından kamil bir görünüş, evet. Fakat mesele onunla sınırlı değildir, Hücçet sadece yeryüzü ehli üzerine Hücçet değildir. O, fiziksel alemde fiziksel alem ve onun içindeki mahlukat üzerine Hücçettir, ve bunun gibi diğer alemlerin içine de, ve bu fiziksel alemdeki mahlukat sadece siz değilsiniz.”

Ben dedim ki: “Hücçet'ten başka, onun sayesinde Allah'ın nurunun alemlere görüldüğü başka kişi kimdir? Zira şöyle buyurdunuz: Fakat mesele sadece onunla sınırlı değil.”

O (as) da buyurdu: “Tüm varlıklar Allah'ın nuruyla aşıkardır, ve onlarla Allah tezahür etmiştir, onların hepsi, hatta iblis Allah ona lanet etsin ve hatta şer ehli de.”

---

[4]- Çevirmenin notu: “el Müteşabihat” kitabı 1. Cild soru 4'te, biri İmam Ahmed'e (as) sordu: “Allah (svt) her zaman ve mekanda varsa ve O var olan şey sayesinde tezahür ediyorsa, Onun (svt) necasetlerde var olduğu ve tezahür ettiği nasıl açıklanabilir?” İmam Ahmed el Hasan (as) da cevapladı: “Bilinmelidir ki, Allah'ın (svt) var olan her şeydeki tezahürü Onun (svt) onların bir parçası olduğu veya Onun (svt) onların içinde olduğu anlamına gelmez, bilakis, şu anlama gelir ki, hiçbir var olan mahluk Allah ile olmadan var olmaz, ne de Allah'ın nuru olmadan zahir olmaz, bu var olan şey ister Ona (svt) en yakın olsun ister en uzak olsun. Ve Allah gibi hiçbir şey yoktur. Güneşin nurunun (ışığının) dünyada var olduğu gerçeği güneşin aslında dünyada mevcut olduğu anlamına gelmez. Ve bizim güneşin nuruyla dünyadaki şeyleri gördüğümüz gerçeği güneşin nurunun dünyada yerleşik olduğu anlamına gelmez. Bilakis güneş bir şekilde dünyada tezahür eder (görünür) ve bir şekilde dünyanın içinde etki gösterir, nurunun ve etkisinin dünyaya ve diğerlerine ulaşmasına rağmen. Ve güneşin nurunun bizim kendi gözlerimizle onları görmemiz amacıyla bizim için necasetleri göstermesi gerçeği, güneşin nurunun bu necasetler tarafından necis olduğu ya da onun (güneşin nurunun) onlara dokunmakla etkilendiği anlamına gelmez. Daha fazla açıklama için, derim ki: Var olan mahluklar ya içinde biraz zulmet olan nurdan oluşur ya da içinde biraz nur olan zulmetten oluşur, baskın olana bağlı olarak, nur ya da zulmet. Ve her var olan mahluk değişmeyen sabit bir makama sahiptir, insan ve cin gibi imtihan edilen mahluk için. Her ikisi de Allah'a (svt) itaat ederek nura yaklaşmayı seçmeye sahiptir, nihayet içinde biraz zulmet olan nur olur, her biri için farklı bir derece, ya da Allah'a (svt) isyan ederek zulmete yaklaşmayı, nihayet içinde biraz nur olan zulmet olur, her biri için farklı bir derece. İnsanlar nur içindeki makamda yükselme kudretine sahip olmalarında eşsizdir nihayet Allah'a (svt) yakın olan melekler (makam olarak) onlara yakın değildir, bu yüzden bir insan meleklerin üzerinde olabilir. İnsanlar ayrıca zulmet içinde makamda aşağı inme kudretine sahiptir, nihayet İblis (Allah ona lanet etsin) ve onun aşağılık askerleri (makam olarak) onlara yakın değildir. [Şüphesiz biz insanı en iyi halde yarattık, sonra onu aşağıların en aşağısına indirdik.] (Tin 4-5) Malumdur ki, nur alemlerinde var olan en yüce mahluk bir adamdır ki o Muhammed'dir (saa) ya da ilk Akıldır. Ve zulmet alemlerinde var olan en alçak mahluk da bir adamdır, o İkincidir. O beri gitmiş fakat hiç dönmemiş olan cehalettir, Ehlibeyt (as) tarafından nakledildiği üzere...” – Bknz: el Müteşabihat Kitabı c.1 soru 4

***

Yükseltilme ve Yükseltilmiş Kimsenin Bedeni

Yine Salih Kul (as) ve yükseltilme meselesi ile birlikteyiz. Ona sordum: “el Müteşabihat cilt 1’de, Adem’in yükseltilmesinin bir tezahür yükseltilişi olduğunu açıklama hususunda, siz mevlam açıkladınız ki onun bedeni bu dünyada bir varlığa sahipti, aksi halde o ölürdü ve İmam Mehdi (as) da bir tezahür yükseltilişi (ile) yükseltildi, öyleyse onun fiziksel bedeni de Adem (as) gibi yeryüzünde mevcut mudur? Yoksa bu konuda başka bir şey mi var?”

O (as) bana cevap verdi: “Evet, o belirli bir şekilde bir varlığa sahiptir ve o diğer insanlar gibi mevcut değildir, yükseltilmiş Adem bir varlığa sahipti ve ondan başka diğer yükseltilmiş kimselerde de aynıdır olur. Belki de sana meselenin bir kısmını açıklayacak bir şey vardır: Hased’in (kıskançlık) ne olduğunu biliyor musun? Onun etkisinin nasıl gerçekleştiğini biliyor musun? Ve niçin Hasedin Kebair’den (büyük günahlardan) olduğunu ve niçin kendisi kendi elleriyle işi yapmamış olsa bile hased eden kimsenin hesaba çekildiğini biliyor musun?”

Şimdi her şeyden önce, insana ve onun fiziksel alemdeki varlığına bakalım. Fiziksel alemin hakikati, onun gücün (enerjinin) ya da yeteneğin bir yoğunlaşması olduğudur. Ve bu yoğunlaşma en yüksek ve en düşük değer arasında sıralanan bir ölçüğe sahiptir. Ve farz ediyorum ki sen bildiğin farklı fiziksel maddeler sayesinde bunu açıkça görüyorsun, hatta onlar yakın düzeyde olsa ve aralarındaki fark büyük olmasa bile, fakat sen dünyanın etrafını saran gazı, suyu ve kayaları ayırt ettiğinden farklı olarak ayırt ediyorsun ve hakeza (bunun gibi). Ve sen dünyanın etrafını saran havayı ya da gazı görmüyorsun, fakat senin onu görmediğin gerçeği, onun bu dünyadaki varlığını reddetmez.

Şimdi, insanın –herhangi bir insanın– varlığı ilk gökyüzünden ya da daha aşağısının altından (ve bu onun nefsidir) bu fiziksel alemdeki en yoğun şeye dek uzanır. Ve bu yüzden sen insan bedeninin bileşiminde mineralleri görürsün. Bu yüzden aslında bir nefis, bir görünür fiziksel beden ve bir görünmez fiziksel beden vardır. Ve bunu sana kolaylaştırmak için, derim ki tek görünmez beden vardır. Fakat aslında pek çok tezahür ve pek çok görünüm vardır ve bu tezahürler ve görünüm kadar çok insan bedenleri vardır. Ve bu yüzden Allah-u Teala buyurmuştur: [Ve siz Allah’ın nimetini saysanız, onu sayamayacaksınız. Muhakkak ki insan, gerçekten çok zalim ve çok nankördür.] (İbrahim 34) Öyleyse saymak mümkündür, fakat sayıp dökmek mümkün değildir. Ve sebebi ise şudur: (Üzerine) nimetler akmış olan insan varlıklarının sayısı, onun tezahürüyle bölünmüş varlığının uzantısına eşittir. [5] Ve bu yüzden tezahür mümkün olduğu kadar az olmalıdır ki insan varlığıyla bağlantılı olsun, yani o tamamlayıcı bir çip/şerit gibi olur ve o sifra mümkün olduğu kadar yakın olur.

Şimdi, sen herhangi bir sayıyı sıfırla bölersen sonuç ne olacaktır? Sonuç sonsuzluktur. Ve sonsuzluk ne sayılabilir ne de sayıp dökülebilir. Fakat bir sıfırımız yoktur, bilakis, mümkün olduğu kadar sıfıra yakın bir sayımız var. Ve herhangi bir sayının sıfıra en yakın olan sayı ile bölünmesinin sonucu nedir? Sonuç çok büyük bir sayı olacaktır, (bu sayı) sayı doğrusu içinde uzanır, fakat sayıp dökülemez, o çok büyüktür, sayıp dökme olanağından daha büyüktür.

Resmi sana daha açık yapmak için: Bu sayının 1'e eşit olduğuna hayal et ve onun önünde pek çok sıfır var ve sen onları sayıp dökme için milyar ıfık yılına ihtiyaç duyuyorsun. Eğer Allah'ın nimetleri 10 ya da 100 ya da 100 ise, onlar sayılabilir ve sayıp dökülebilir. Ve sana benim için, senin üzerine olan Allah'ın nimetlerinin saymanı söyleseydim, kaç nimet saydığının önemi yoktur sen milyona ulaşamayacaktın. Bilakis senin 1000 nimete bile ulaşacağında şüphedeyim.

Öyleyse Allah-u Teala nasıl Kendi nimetlerinin sayıp dökülemeyeceğini söylüyor? Ve O, Kendi nimetlerinin sayıp dökülemeyeceğini söylebilir mi, onlar sayılabilir şeyler içinde yer alırken?

Sen bu meseleleri ve ihtilafları, sana açıkladığım gibi, insanın pek çok tezahüre ve varlıklara sahip olduğunu bilerek çözebilirsin, ki böylece (bu tezahürler ve varlıklar) sayılabilir fakat onlar sayıp dökülemezler. Çünkü Allah'ın nimetlerinden her bir nimet, bu tezahürlerin üzerine akıtılır! Bu yüzden bunlardan bir nimet "sayıp dökülemez" diye adlandırılmak için yeterlidir. Şimdi, bu bedenlerin ya da tezahürlerin biri, üçüncü bir varlık olmak ve tıpkı bu fiziksel alemdeki bu bedenin etkilediği gibi etkilemek için yeterlidir.

Şimdi Hasede geri dönelim: Örneğin, bir adam başka bir adamın arabasına sahip olmayı umut eder ve bu arabanın o adamdan uzaklaştırılmasını ve onun olmasını ister, o halde görürsün ki bu araba yolda giderken kaymış ve kaza yapmıştır. Bu, hasedin bir çeşidi değil midir? O, niçin haramdır? Niçin haset etmiş kimse, kendi elleriyle arabayı kaydırmış olan kişi olmasa da cezalandırılacaktır?

Evet, onu üçüncü bedeniyle kaydırды ya da görünmez fiziksel varlığıyla, fakat o bu fiziksel alemde bir etkiye sahiptir.

Bu yüzden daha önce zikrettiğim bu tezahürler görünmez derecelere sahiptir, fakat onlar bu fiziksel alemde ve onun içindeki şeyde etkili olmak için yeterli yoğunluğa sahiptirler. Bu yüzden Allah (svt) insanı ona bu tezahürle ya da bu görünmez bedenle diğerlerini etkileme yeteneğini bahşederek imtihan etmiştir, ve O insana bu yetenekle kötülük yapmamayı emretmiştir ve o kötülük yaparsa cezalandırılacaktır, zira o bunu kendi eliyle yapacaktır. Ve hased yalnızca, insanların sandığı gibi psikolojik bir mesele değildir.

Şimdi, yükseltilmiş kimsenin varlığı/mevcutluğu, bu tezahürlerin ve varlıkların bir türüdür, bu yüzden o bu türden bir bedene sahiptir."

Ben dedim ki: “Tüm bu dereceler, onun yükseltildiği noktanın aşağısında mıdır? Yoksa o da yükseltilmenin derecelerinden bir derece midir?”

O (as) buyurdu: “Yükseltilme, onun bu beden gibi fiziksel bir bedene sahip olmamasıdır, fakat o bu fiziksel alemin varlığının yukarıdaki bir derecedeki bir tezahüre ve bir bedene sahip olmaya devam eder. Yani, şimdi sen elinde bir kağıt tutuyorsan, onun bir üstü bir de altı vardır. Farz et ki, kağıttaki en yüksek nokta insanın nefsidir ve kağıttaki en düşük nokta insanın bu fiziksel alemdaki görünür bedenidir, ve bu kağıt insanın varlığıdır. Ve hayal et ki, bu kağıdın olduğu büyük bir miktarda çok küçük paralel şeritler vardır, bu şeritler insanın diğer görünmez tezahürleridir ve ilk göğün sonundaki “nefis”ten başkasıdır.

Şimdi, yükseltilme, sayfanın altındaki insan varlığının iptali anlamına gelir, yani, örneğin bir santimetre kadar onu alt tarafın üzerinde tezahür ettirmek (göstermek). Ve onun için o santimetreden sayfanın alt tarafına kadar varlık yoktur, onun varlığını bu derecede iptal et. Bu, sana resim senin için daha netleşsin diye verdiğim örnektir.” [6]

Ben dedim ki: “İlk gök, yükseltilmiş kimse için en yüksek nokta mıdır? Yani o hala bu alemdeyken mi yükseltilmiştir, yoksa o daha yüksek bir noktaya geçebilir mi?”

O (as) buyurdu: “Muhakkak ki, o kendi derecesine göre geçer. Sana en düşük varlıktaki insandan bahsettim, ve onun nefsi ilk göğün alt tarafında olacaktır, fakat yükselen kimse sonra yükselir, bu yüzden o Allah’ın lütfuyla yükseldiği talihine sahip olacaktır ve sonra da, onun varlık sayfanın üst tarafı onun ulaştığı en yüksek makam (derece) olacaktır.”

Ben dedim ki: “Ayrıca o kendi nefsiyle mi yükselir ve nefis kendi aleminden geçer mi? Yoksa o başka bir şeyle mi yükselir? Yani, nefisler alemi, ilk göğün aşağısıdır, öyleyse o ilk göğün üzerine ne ile yükselir?”

O (as) da cevapladı: “Nefisler alemi, ilk göğün aşağısında değildir, bilakis onun alt tarafında, sonundadır, bu herkesin bir paya sahip olduğu yerdir. Fakat onun üstü, bu, insanın ne kadar çabaladığına bağlıdır ve insanın durumunun yükselirken ne kadar değiştiğine. Sen nefis ve ruh arasındaki farkı anlamak istiyorsun, ruh meselesi hakkında bir zaman önce yazmış olduğum bir kitap var, inşa’Allah (Allah dilerse) onu yayınlamaya çalışacağım, çünkü bu meselenin pek çok bahse ihtiyacı var.”

[5]- Yani, insanın ilk gökten bu fiziksel aleme kadar olan varlıklarının sayısına ulaşmak için, (onun ilk gökten bu dünyaya kadar olan uzantısının) en iyi şekilde olması gereken (tezahürü) ile bölünmesine gerek duyarız ve en iyi şekilde ile kastediyoruz ki o, nurun tezahür ve zuhurdan, ardındaki şeye geçmesine izin verir ve onun narin ve mümkün olduğu kadar akçak olması hariç o böyle olmayacaktır, ki böylece bu uzantı tek bir bağlı direk gibi gözükecektir, gerçekte bir tezahürün diğerine ve bir zuhurun diğerine bağlantısı olsa bile.

[6]- Şeyh Nazım Ukeyli der ki: “İmam Mehdi’nin (as) hayatının fıtratı hakkında kesin bir görüş yoktur ve bildiğim kadarıyla, ayrıntılı olarak bu konuyu tarif eden ilk kimse “İmam Mehdi (as) Ansiklopedisi”nde

“Büyük Gaybetin Tarihi” başlıklı ikinci bölümde Şehid Seyid Muhammed Muhammed Sadık Sadr’dır. O, orada İmam Mehdi’nin (as) hayatının fıtratı için iki öneri sundu. Bu önerilerden biri, “kişinin kayboluşu” idi ve ikinci öneri “sıfatın kayboluşu” idi. Şehid Sadr bir yönden daha fazlasından tartışılacak gerekçeleri kullanarak dedi ki, ikinci öneri (sıfatın kayboluşu) daha muhtemel olandır, bilakis ayrıca onlar diğer rivayet ve hadisler ile çelişirler. Şu anda benim için sorun olan şey, (kişinin kayboluşu) önerisini ve onun ne olduğunu tarif etmektir ve ve o “yükseltme” anlamına gelir mi, yoksa gelmez mi? Şehid Sadr (Allah ona rahmet etsin) onun insanların akıllarında yerleşmiş meşhur geleneksel öneri olduğunu zikretti ve rivayet delillerinin bazılarının zahiri o öneriye de işaret etmiştir. Bu öneri, şöyle özetlenebilir: İmam Mehdi (as) bedeninin insanların görüşlerinden mucizevi bir şekilde, hiçkimsenin o onların arasında mevcut olsa bile onu göremeyeceği, onu işitemeyeceği ya da onu hissedemeyeceği yere kayboluşu ile gaybtir. Bu öneri (“sıfatın kayboluşu” olan) diğer öneriye ihtilaf etmiştir, ki o onun bedeninin görünür olduğu ve onun sesinin duyulabilir olduğu ve onun insanlar arasında normal olarak yaşadığı anlamına gelir, fakat insanlar onun İmam Mehdi (as) olduğunu bilmezler. Şimdi, Şehid Sadr’ın “sıfatın kayboluşu” hakkında söylediği şeyin özetini zikredeceğim ve ondan sonra da onun, onun yükseltildiği diğer insanlar gibi yeryüzünde mevcut olmadığı anlamına geldiğini anlamaya geleceğiz. O dedi ki: “Ve o, insanların akıllarında yer edinmiş meşhur geleneksel öneridir ve delillerin bazılarının zahiri bizim duyduğumuz şeye uygun olan o öneriyi işaret etmiştir ve o, Mehdi’nin (as) bedeninin görüşlerden saklı olduğudur, zira o insanları görür ama insanlar onu görmez ve o belli bir yerde hazır olabilese bile o yere bakarsanız orada onu göremeyeceksiniz... İlahi amacın nasıl ve niçin İmam Mehdi’yi (as) muhafaza etmek ve onu korumak ile ilişkili olduğu bize açıktır, tıpkı onun uzun dönemi ile ilişkili olduğu gibi. Onu korumak, kişinin kayboluşu ile sınırlı olsaydı, o halde o, Allah-u Teala’nın ilahi amacını yerine getirmek için yaptığı bir zorunluluk olurdu. Ayrıca, bu kayboluş bazen yok olup gidebilir, eğer onun yok olmasına bir yarar olsaydı. Örneğin, Mehdi (as) belli bir ihtiyacı giderebilmesi veya ona belli bir emir vermesi veya onu uyarması için bir kimseyle buluşmayı istediye, öyleyse buluşma onu görmeye bağlı olacaktır ve, kayboluş ile gerçekleşmeyecektir. Bu yüzden onun insanlar için olan zuhur miktarı yararla sınırlandırılır. Öyleyse yarar onun insanlara her kimse için tam bir zuhur ile zuhur etmesini gerektiyorsa, o halde o gerçekleşecektir ve bu insanlar o buluşmadan amacını gerçekleştirdiği sürece onu görmeye devam edeceklerdir, sonra o aniden hiçkimse onu görmeksizin kaybolacaktır, o içinde olduğu yeri terk etmemiş olsa bile. Ve yarar onun bir kimseye zuhur etmesine ve başka bir kimseye etmemesini gerektiyorsa, o halde bu da gerçekleşecektir, zira belki de onun başkalarına olan zuhuru onun için tehlikeli olacaktır. Ona gerekli olan, onun gaybeti hatta küçük gaybeti esnasında Mehdi’yi (as) görmek hakkındaki tüm rivayetlerdi, ve özellikle de küçük gaybetin tarihinden duyduğumuz şey, ki İmam Mehdi (as) iki kez amcası Cafer Kezzab’a (Yalancı Cafer) zuhur etmiştir, sonra da o (Cafer Kezzab) onun nereye gittiğini bilmeksizin kayboldu. Bu yüzden onun kayboluşu burada o öneriyle uyuyor. Büyük gaybet esnasında İmam Mehdi’yi (as) görme hakkındaki rivayetlere gelince, onların bazıları ona işaret etmelerinde belirgindirler, bilakis, onların bazıları açıkça şöyle beyan eder...” –Tarih-ul Gaybet-i Kübra (Büyük Gaybetin Tarihi) s.35-37, Darul Kari, Beyrut, Lübnan, İlk baskı 1428 Hicri.

Şehid Sadr’ın o öneriyi kullanarak gaybeti esnasında İmam Mehdi’nin (as) kişinin kayboluşu için bir tefsir yapmaya çalışmasına rağmen, fakat onun tefsiri doğru değildi, özellikle de Seyid Ahmed el Hasan’ın (as) “yükseltme” nin ne olduğu ve onun nasıl gerçekleştiği hakkındaki açıklamasını duyduktan sonra. O çok uygun bir meseledir ve bazı insanların onun olduğunu sandığı gibi değildir. Şehid Sadr (Allah ona rahmet etsin) açıkladı ki, İmam Mehdi’nin (as) kişinin görüşlerden kayboluşu ya “şahsi görme” üzerindeki bir etki sayesinde ya da “görülme” üzerindeki bir etki sayesinde gerçekleşir. O “şahsi görme” üzerindeki etki hakkında şöyle dedi: “Şahsi görme üzerindeki mucizenin etkisi, onun kendi önünde gerçekleşen hakikati fark etmekten aciz bırakıldığı anlamına gelir, böylece o yeri İmam Mehdi’siz (as) olarak görür, aslında İmam Mehdi (as) orada mevcut olsa bile.” –Tarih Ma Ba’de Zuhur (Zuhurdan

Sonrasının Tarihi) Ve o “görülme” üzerindeki etki hakkında şöyle dedi: “Görülme yani görülebilen nesnel gerçeklik üzerindeki etkiye gelince, o halde ona giden en açık yol, İmam Mehdi'nin (as) bedeninden çıkmış parlak suret ya da onun ses titreşimleri ve beş duyunun kabul ettiği diğer şeyler varmamışken mucizenin gerçekleştiğidir... O şahsi görmeye ya da şahsi duymaya ulaşılmadan gerçekleşir. Ve şahıs önünde gerçekleşen nesnel gerçekliği hissetmekten de aciz olacaktır.” - Tarihi Ma Ba'de Zuhur (Zuhurdan Sonrasının Tarihi)

Ve Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) açıkladığına göre, bize açıktır ki İmam Mehdi'nin (as) kayboluşu “görülme” üzerindeki etki ile, “şahsi görme” üzerindeki etki ile değil. Bazen o “şahsi görme” üzerinde olabilir, fakat Şehid Sadr'ın (Allah ona rahmet etsin) tefsirindekinden farklı bir halde. Ya da onun aynı tefsir olduğun söyleyin, fakat Şehid Sadr İmam Mehdi'nin (as) bedeninden çıkmış olan parlak suretin ya da onun ses titreşimlerinin nasıl insan duyularına ulaşmadığını açıklamadı? O sadece zikretti ki, bu bir mucizeye göre olacaktır ve o böyledir. Şehid Sadr (Allah ona rahmet etsin) “meşhur mucize” bahsine başvurdu, zira insan gibi her fiziksel yoğun beden, madde kanunlarına uymalıdır, görülme, işitilme, hissedilme ve benzeri gibi şeyler açısından. Öyleyse beden bu kanunlardan muaf olmaz, bedenin görülmesini, duyulmasını, hissedilmesini vb. gerektiren fiziksel yoğunluğunu terk etmesi hariç. Ve biz araştırıp düşündüğümüz zaman, Şehid Sadr'ın o öneride zikrettiği mucize ve Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) açıkladığına göre “yükseltme” arasında fark yoktur, çünkü mucize İmam Mehdi'nin (as) bedeninin suretinin ya da ses titreşimlerinin insan duyularına ulaşmasının engellenmesindedir, öyleyse birinin hayal edebileceği en yakın şey onun tezahürlerinden birinin bunu gerektiren fiziksel yoğunluktan kaldırılacağı olmasıdır, ya da Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) açıkladığı gibi: onun tezahürlerinden biri madde seviyesinin ve kanunlarının yukarısına yükseltilir. Bu yüzden o bu dünyada bir varlığa sahiptir, fakat o insanın mutlak fiziksel varlığı gibi değildir. Ve o bir kimseyle görüşmek istediği her zaman, onun fiziksel yoğunluğu kendi bedenine dönecektir ve madde kanunları ona uygun olacaktır; onun bedeninin görülmesi ve sesinin duyulması vb. Ya da aksi takdirde, madde kanunlarına dahil olarak ve bu kanunlar ona uygun olmaksızın, insan nasıl fiziksel yoğun varlığı ile mevcut olacaktır?! Hatta mucize tekvini bir kanun ile olmak zorundadır, Allah (svt) buyurur: [Şüphesiz biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık] (Kamer 49) [Ve yanımızda hazineleri olmayan bir şey yoktur ve biz malum (bilinen) bir kaderi (takdir edilmiş miktar) olmaksızın onu indirmeyiz.] (Hicr 21) [...ve O her şeyi yarattı ve sonra da onun kaderini takdir etti.] (Talak 3) [Allah şüphesiz her şey için bir ölçü belirledi.] (Talak 3) Hatta İbrahim'in (as) ateşi bile, Allah onu oradan kurtarmayı dilediğinde, bu Tekvini bir kanun olmadan değildi, hatta onun ne olduğu bilmesek bile, Allah (svt) buyurdu: [Dedik ki: Ey ateş, İbrahim için soğuk ve selamet ol] (Enbiya 69) “Ol”, yani, Allah-u Teala niteliğini ateşten soğukluğa değiştirdi ve o yanmıyorken ateş kalmadı. Ya da Allah (svt) ondan onun yanmasını gerektiren niteliğini kaldırdı. Önemli olan şey, Allah'ın (svt) onu oluşturduğu ya da onu yanan ateşten başka bir şeye dönüştürdüğüdür. Ve burada fiziksel beden, Allah onun belirgin fizik kanunlarından (madde kanunları) muaf olmasını isteseydi, onun niteliğinin fizik kanunlarının (madde kanunları) üzerinde güce sahip olmadığı bir oluşuma değişmesi gerekirdi, maddeden ve yoğunluğundan ayrı olan bir varlığa yükseltilmiş gibi...ve bu anlayış Kuran, ölçü ve kanunlar ile uyudur, (bu anlayıştan) dolayı, nur, sureti taşımaktan men edilmeyecektir, ve hava ya da boşluk, sesi taşımaktan men edilmeyecektir ve dokunma duyuları dokunmaktan men edilmeyecektir. Ve hakeza, (bu anlayış) beden ve varlığı Allah'ın kuralları ile uyum içinde tutar. Böylece beden yoğun ve fiziksel olsaydı fizik kanunlarına maruz kalacaktı ve eğer o yoğunluğundan kurtulmuş ve madde kanunlarından farklı olan başka özel kanunlara sahip olan başka bir varlığa yükseltilmiş olsaydı, bu kanunlar ona uygun olmayacaktı. Bizlere İmam Mehdi'nin (as) görülmesi ve aniden kaybolmasını anlatan pek çok hikaye var, öyleyse o hala fiziksel yoğun varlığında olsaydı nereye gitmiş olurdu?! Ve belki de bu açıklama bizim için Resulullah Muhammed (saa) , Pak İmamlar (as) veya bazı Evliyalara gerçekleşen pek çok kerameti ve mucizeyi açıklıyor, bir perdenin nasıl onları göremesinler diye insanların görüşlerinin üzerinde olacağı

gibi, ya da onlar için yeryüzünün katlanması ve buna benzer şeyler gibi. Fark, bu durumun onlarla düzensiz/ani olmasıdır. Fakat yükseltildikten sonra İmam Mehdi'ye (as) gelince, bu sabit durum olacaktır ve İmam Mehdi (as) biriyle görüşmeyi ya da bir görevi veya istediği belli bir işi yapmayı istediği her sefer, fiziksel yoğun varlık ortaya çıkacaktır. Şehid Sadr'ın (Allah ona rahmet etsin) "kişinin kayboluşu"ndan daha muhtemel olan "sıfatın kayboluşu" önerisini tercih etmedeki ana delili, kişinin kayboluşu önerisinin İmam Mehdi'nin (as) kişinin kayboluşu ve zuhurunda devam eden bir mucizenin olmasına bağlı olmasıdır. Ve bu -dediği gibi- sadece her durum ve halde gerçekleşmesi değil belli amaçlar, yararlar ve kurallara göre olması gereken mucizelerin genel kanunu ile uyuşmaz. Aslında, bu zayıf bir delildir, çünkü bir yararın/amacın olup olmadığına karar vermek Allah'tan (svt) başka kimse tarafından bilinemez, özellikle de İmam Mehdi'nin (as) durumuna gelince, Allah (svt) buyurur: [ve size ilimden ancak az bir şey verildi.] (İsra 85) Eğer kişinin kayboluş meselesinin ancak Allah (svt) tarafından bilinen bir yarar, amaç veya hikmet üzere gerçekleşebilen bir mucize olduğu söylersek, durum bu olacaktır. Fakat belki de bu böyle bir mucize bile değildir, bilakis o, Şehid Sadr'ın bahsettiği bu mucizenin içinde olmayan bir Tekvini bir kanun olabilir, özellikle de Seyid Ahmed el Hasan'ın (as) "yükseltilme" konusundaki açıklamasına ve yorumuna bakarsak. Ve İmam Mehdi (as) ile ilgili olarak "kişinin kayboluşu" meselesini zikreden Ehlibeyt'ten (as) gelen rivayetler var, bu rivayetlerden bazıları şunlardır: Reyyan bin Salt nakleder, -Kaim hakkında sorulduğunda- Ebul Hasan Rıza (as) şöyle buyurdu: "Onun bedeni görünür değildir ve ismi bahsedilir değildir." -el Kafi c.1 s.333

Davud bin Kasım Caferi nakleder, Ebu Hasan Askeri (İmam Ali Hadi) (as) buyurdu: "Benden sonraki oğul Hasan'dır, siz oğuldan sonraki oğul hakkında ne yaparsınız?" Ben dedim ki: "Fedanız olayım, niçin?" O (as) buyurdu: "Siz onun kişisini görmezsiniz ve size onun ismini zikretmek için izin verilmez..." -el Kafi c.1 s.332-333

Ubeyde bin Zurare nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurdu: "İnsanlar İmamlarını kaybedecekler, o döneme şahit olacaktır, o onları görür fakat onlar onu görmezler." -el Kafi c.1 s.337-338

Ve bu rivayetlerden - özellikle de ilki ve üçüncüsü - açık ki İmam Mehdi'nin (as) bedeni görünür değildir, fakat Şehid Sadr İmam Mehdi'nin (as) ikinci naibinin naklettiği şey ile bunu reddetmeye çalıştı: Abdullah bin Cafer Himyeri'den, o da Muhammed bin Osman'dan Allah ondan hoşnut olsun, onun şöyle dediğini duydum: "Vallahi, bu meselenin sahibi her yıl (hacdaki) döneme katılacaktır, o insanları görecektir ve onları tanıyacak ve onlar da onu görecektir fakat onu tanımayacaktır." Kemalud Din ve Tamamun Nime s.440

Fakat Şehid Sadr (Allah ona rahmet etsin) bu rivayetin ikinci naibin (Muhammed bin Osman) sözlerinde olduğu ve İmam Mehdi'den (as) bir rivayet olmadığı gerçeğine dikkat etmedi, naibin sözleri İmam Mehdi'nin (as) küçük gaybet esnasındaki durumu hakkında olabilir, bilakis, durum böyledir. Ve delil, naibin etrafındakilerle konuşması ve onlara o zamandaki her (hacdaki) dönemde bildiği ya da dışarıda gördüğü bir mesele hakkında yemin içmesidir, oysaki bizim konuşmamız İmam Mehdi'nin (as) küçük değil büyük gaybet esnasındaki gaybeti hakkındadır...Ve bu sadece bir olasılık olsa bile, rivayetlerin arasını bulmaya uygundur...ve çelişki yoktur. Üstelik, o rivayet özel olarak Hac döneminden bahsediyor olabilir, bilakis, onu zahiri budur. Ve bir şeyin belli bir zamanda teyit edilmesi, onu her zamanda teyit etmek anlamına gelmez. Ayrıca İmam Mehdi (as) Hac dönemleri esnasında bazı insanlar tarafından görülebilir ve diğerleri onu görmez... ve tüm rivayetler doğru olacaktır...ve ayrıca çelişki yoktur.

Derseniz ki: başkaları görmezken bazı insanlar nasıl onu görebilir, oysaki onların tamamı aynı mekan ve zamandadır? Ve o fiziksel yoğun varlığı ile mevcut olsaydı, o haldes herkesin onu görmesi gerekirdi ve fizik kanunlarının (madde kanunları) bir istisna olmaksızın ona uygun olması gerekirdi...daha önce açıklandığı gibi! Derim ki: Bu durumda o fiziksel olmayan varlığı ile mevcut olabilir ve yoğun fiziksel varlığı ile olması zorunlu değildir ve onu görenlerin ya görüşlerinden perdeler kaldırılmıştır, ya da kendi fiziksel olmayan varlıkları ile onu da görürler. Seyid Ahmed el Hasan (as) açıkladı ki, her insan nefisler

göğünden bağlanmış varlıklara sahiptir, bu fiziksel aleme kadar, ve nefisler göğünün üzerindeki şey – yani ilk göğün alt tarafı- (içinde) her insan kendi makamına göre olacaktır. Rivayetler bize Hızır'ın (as) hayatının bedeninin görünür olmaması açısından İmam Mehdi'nin (as) hayatına benzer olduğu söylüyor, ki aşağıdaki Ehlibeyt'ten (as) sözler gösteriyor ki, Hızır (as) onlara geldi, onlarla konuştu ve onlar onun bedenini ya da kişisini görmediler: Ebul Hasan Ali bin Musa Rıza (as) buyurdu: "Allah (svt) Resulullah'ı (saa) aldığı anda, biri onlara geldi, onların kapısında durdu ve onlara taziyelerini sundu ve ev halkı onun sözlerini işitiyorlardı fakat onu görmediler, ve Ali bin Ebu Talib (as) da buyurdu ki: Bu Hızır'dır (as) o size Peygamberiniz (saa) için taziye sunmaya geldi." Kemalud Din ve Tamaun Nime s.391

Ali bin Hüseyin (a.s) uzun bir hadiste- sonunda buyurdu ki: "Resulullah (saa) vefat ettiğinde ve taziyeler geldiğinde, biri onlara geldi, onlar onu duyabiliyordu fakat onun kişisini göremiyorlardı ve o dedi ki: Allah'ın selamı, rahmet ve bereketi senin üzerine olsun, her nefis ölümü tadacaktır ve Şüphesiz sana kıyamet gününde mükâfatların verilecektir, Şüphesiz Allah katında her musibetten taziyeler vardır... ve Ali bin Ebu Talib (as) buyurdu ki: Bunun kim olduğunu biliyor musunuz? Onlar hayır dedi. O (as) da buyurdu: Bu Hızır'dır (as)." –Kemalud Din ve Tamaun Nime s.392

Artık bizim için gayet açık oldu ki, Hızır (as) da İsa (as) gibi yükseltildi ve o İmam Mehdi (as) ve İsa (as) gibi diridir, Seyid Ahmed el Hasan (as) tarafından açıklanmış olan "yükseltme" ye göre, onda onun önüne geçemediği tam bir açıklama içinde. Bu, Al-i Muhammed'in (as) yanından başka kimin nerede olabilir? Belki de aşağıdaki rivayet İmam Mehdi'nin (as) gökte bir eve sahip olduğu gerçeğine işaret edecektir, onda "Beytul Hamd" (Hamd Evi) denir. Mufazzal nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurdu: "Bu meselenin sahibinin gökte bir evi vardır, ona "Beytul Hamd" (Hamd Evi) denir, onun içinde onun doğduğu günden kılıçla kıyam edeceği güne kadar yanan bir lamba vardır, o söndürülmez." –Gaybet-i Numani s.245 ve Şeyh Tusi bunu kendi senediyle Selam bin Ebi Umeyra'dan, o da İmam Bakır'dan (as) nakletmiştir, bknz: Gaybet-i Tusi s.467

Ayrıca belki de aşağıdaki rivayette İmam Mehdi'nin (as) yükseltilmesi hakkında bir işaret ya da bahis var: Eyüb bin Nuh nakleder, Üçüncü Ebul Hasan (as) buyurdu: "Bayraklarınız sırtlarınızın arasında yükseltilirse, o halde ayaklarınızın altından kurtuluşu bekleyin." –el Kâfi c.1 s.341.

Belki de "bayraklarınız" ile kastedilen şey bayrağınızın sahibi veya Allah'a doğru olan alametinizdir ve o Masum İmam, Mehdi'dir (as). Ayrıca aşağıdaki iki rivayette de yükseltme hakkında bir işaret olabilir: Mervan Anberi nakleder, Ebu Cafer (as) buyurdu: "Allah bizim bir kimseye yakın olmamızı sevmediyse, bizi onların sırtlarının arasından yükseltecektir." –İleluş Şerai c.1 s.244

Muhammed bin Ferec nakleder, Ebu Cafer (as) buyurdu: "Allah mahlûkuna sınırlendiyse, bizi onlara yakın olmaktan uzaklaştıracaktır." – el Kâfi c.1 s.343. Ve Allah daha âlim ve hekimdir."

***

Masumluk ve Destekleniş (Tasdid) Arasındaki Fark. Musa'nın (as) Salih Kul (as) ile Buluşması

Masumluk konusunda hiçbir şey bilmeyen ve ona ilişkin hiçbir şeyi olmayan bazı insanlar, kendilerini şu meseleye soktular, masumluk Allah'ın hüccetleri ve evliyası için has kıldığı bir konu olmasına rağmen. Bu yüzden, çorak bir çölde su arayan kimseler gibi oldular. Ve eğer saf kaynağından engellenmişse, Fırat'ın susuzluğu nereden giderilecektir ki?

O halde, Saf Kaynak ile birlikte duralım; Al-i Muhammed'in Kaimi (as) ve Ali ile Fatıma'nın (as) iki denizinin birleşimi, onlara selam olsun, masumluğa ilişkin şeyi açıklarken, Kuran'daki Musa'nın iki denizin birleşimine olan yolculuğunun büyük örneğine bakalım.

Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Lütfen, masumluk ve destekleniş (tasdid تاسديد) arasındaki farkı söyleyebilir misiniz?"

O (as) beni cevapladı: "Allah'a sıkıca tutunan ve Allah'ın haram ettiği şeyden sakınan bir kimse, Allah'a sıkıca tutunduğu kadar masumdur. Masumluk (iki yönlüdür), kuldun bir yön ve Rab'den bir yön. Bu yüzden kul samimiyeti (ihlâsı) kadar Allah'a sıkıca tutunuyor olacaktır. Ve Allah kulu ona verilen başarı kadar koruyacaktır. İhlâs (samimiyet) ile Tefvik (başarı verilmesi) bağlantılıdır ve Tefvik ihlâsın dostudur ve o ihlâs (miktarı) kadar gökten iner. Tasdid (Destekleniş) inen başarı içinde dâhil edilir.

Fakat aslında sen Vasilerin (as) onunla korunduğu masumluğu (masumiyeti) soruyorsun ve sana daha önce açıkladığım gibi, bu onun hakikatının tarafındandır, fakat o sadece zikredilir/belirtilir. Yani, masumluğun hakikati her insanda var olur ve o ihlâsın fıtratıdır (doğasıdır) ve o varlığa zuhur etmiş olan nurdur. Ve her insan Allah'ın yasakladığı şeyden kaçınarak Allah'a sıkıca tutunmaya muktedir ve (her insan) bu fıtrat üzere yaratılmıştır, fakat belki de (bazı insanlar) şanslarını boşa harcadılar!"

Ben dedim ki: "Hüccetin ve diğer insanların masumluğu arasındaki fark, onun onunla (o kimseyle) olan tezahürünün seviyesine göre midir?"

O (as) buyurdu: "Vasilerin masumluğundaki fark yalnızca, onların batıla girmedikleri ve haktan çıkmadıkları bir seviyeye göre Allah'ın ipine sıkıca tutunmalarındır. Bu yüzden onlara uyan her kimse güvende olacak, sapmayacak ve onlara uyduğu kadar hakkı tanıyacaktır. Ayrıca -ve o en önemli şeydir- Allah (svt) Hakkı tanıyan kimselerin masumluğunu belirtti/zikretti.

Ve masumluk seviyelerdir, o sadece bir seviye değildir. Fakat insanlar için önemli olan şey, bu kadardır ki: masum onları batıla sokmaz ve onları doğruluktan çıkarmaz. Fakat iki masum bir araya geldiyse ve onlar masumlukta iki farklı seviyede iseler, onların arasındaki fark çok açık olacaktır, hatta o kadar ki eğer daha yüksek Masumun önünde daha düşük Masuma bakarsanız, daha düşük olan Masum hatalı (masum olmayan kimse gibi) görünecektir. Yani, Musa'nın (as) alim kimsenin önündeki durumu gibi. Sen bu durumun nasıl olduğunu gördün mü? Daha fazla açıklamaya ihtiyacın varsa, sana açıklayacağım."

Ben dedim ki: "Evet, zamanınız izin verirse."

O (as) da buyurdu: "Musa (as) ile olan Salih Kul'un sözlerine bak: "[Şüphesiz sen benimle birlikte sabredemeyeceksin... O (salih kul) dedi ki: "Sana benimle birlikte sabredemeyeceksin dememiş miydim?"...O (salih kul) dedi ki: "Sana benimle birlikte

sabredemeyeceksin dememiş miydin?"...O (salih kul) cevapladı: "Bu benimle senin aradaki ayrılıktır. Sana sabredemediğin şeylerin tevilini anlatacağım." [1]

Salih Kul, onu yeterince sabırlı olmadığı için kınaması hariç, Musa ile neredeyse hiç konuşmuyor, hatta sabır -bildiğin gibi- Resulullah (saa) tarafından şöyle anlatılmasın rağmen: İmana göre sabır, bedene göre baş gibidir. [2] Ve Ayrıca Allah (svt) buyurur: [Ona sabredenlerden ve iyi bir nasip sahiplerinden başkası ulaştırılmaz.] (Fussilet 35)

Salih Kulun Ulul Azm'dan bir Nebi ve Resul olan Musa'yı nasıl vafettiğini fark ediyor musun? [3] Onu kendisiyle birlikte sabretmekten aciz olarak vafetti. Yani, sen onların ikisi arasında olsaydın, kimi takip ederdin? Musa'yı (as) mı yoksa Salih Kulu mu takip ederdin? Onlardan hangisi buluştuğlarında diğerine ihtiyaç duyuyordu? Onlardan hangisi diğerine doğru yolu gösteriyordu? Onlardan hangisi diğerine öğretiyordu?

Musa kendisinin Salih Kula uyma nedenini açıkladı ve bu ilim ve marifettir. [Musa ona dedi ki, "Sana uyacak mıyım ki böylece rüşde ulaşmak üzere sana öğretilmiş olan şeyden bana da öğretirsin?"] (Kehf 66) Yani o ona ihtiyaç duyuyor, bu sana masumlar arasındaki farkı gayet açıkça beyan ediyor.

Gerçeğe cahil olan kimseler tarafından yazılmış bir delil kalıyor ve onlar ilim sahibi olmadıkları şeye girdiler, aynı zamanda onlar salih kulun Musa'dan daha âlim olmadığını, onun yalnızca batın ilmiyle has kılınmış olduğunu ve Musa'nın fıkıh ilmiyle has kılındığını zikrettiler. Ve zikrettiler ki, Musa Salih Kul üzerine bir Hüccettir. Belki de bu onların hepsinin görüşüdür, zira onlar Salih kulun Musa'dan daha iyi olduğunu hayal edemediler böylece onun hakkında yanılığa düştüler.

Gerçek şu ki, Kuran'da mesele çoktan Salih Kul'un hayrına karar verilmiştir. Bu açık bir Kuran beyanıdır ki, Salih Kul Musa (as) üzerine bir velayete sahipti ve o Musa üzerine Hüccetti. [O (Musa) dedi ki, "Allah dilerse, beni sabırlı bulacaksın. Ve sana emirlerde asi olmayacağım."] (Kehf 69) Fark ediyor musun: " sana emirlerde asi olmayacağım."

Ve bu da: [O (Musa) dedi ki, "Bundan sonra sana bir şey sorarsam, artık benimle arkadaşlık etme! benim tarafımdan bir özüre ulaşmış oldun."] (Kehf 76) Musa'nın özrünü ve onun sözlerini fark ediyor musun? Musa (as) burada kendisinin bir öğrenci olduğunu ve öğrenmekte başarısız olduğu açıkça gösteriyor.

Ayrıca Salih kulun Musa'ya (as) nasıl konuştuğuna dikkat et: [O (Salih Kul) dedi ki, ["Eğer bana uyarsan, sana ondan bahsedinceye dek bana bir şey sorma."] (Kehf 70) Unutma ki, bunlar Allah'ın (svt) Hüccetleridir ve Musa Resullerden (as) olan Ulul Azm'dandır ve onlar sadece beştir ve Salih Kul öğretmeyi istediği bir çocukla konuşuyormuş gibi onunla konuşuyordu. [O (salih kul) dedi ki, "Eğer bana uyarsan, sana ondan bahsedinceye dek bana bir şey sorma."] (Kehf 70) Bilmiyorum, sen onu böyle mi okurdun? Sen buna daha önce dikkat etmiş miydin?"

Ben dedim ki: “Tüm övgüler Allah’adır. Nereden? Bir şey bile bilmezken! Allah Rahmeti için münezzehdir”

O (as) buyurdu: “Artık, onu buna göre oku ve sen onun içinde pek çok şey bulacaksın. Sana sadece özetle Musa’nın (as) buluşmasının nedenini açıklayacağım: Musa kendisinin gerçeği bildiğini ve kendi “Ben”i ile savaştığını sandı, özellikle de o kendini hasta bir köpekten daha iyi görmemiş kimseydi. [4] Ve ayrıca sen Musa’nın (as) Al-i Muhammed’in Kaimi (as) olma talebini biliyorsun, farz ediyorum ki sen bu rivayetleri okudun. [5] Onun buluşması şu iki nedenden ötürüydü.

Eğer Musa’nın (as) hareketinin başını okursan, göreceksin ki o iki denizin birleşimini arıyordu ve kendi durumunu şöyle tarif ediyordu ki: kendisi iki denizin birleşimini aramaya uzun zaman harcarsa da problem yoktur, [uzun zaman gideceğim] (Kehf 60). Musa’nın (as) iki denizin birleşimine ulaşmak için hevesini ve onu nasıl önemseydiğini fark ediyor musun ve o, iki denizin birleşimini aramaya uzun zaman harcamanın normal bir mesele olduğunu kabul ediyor.

Artık şimdi, seni Rabbine yemin verdirerek soruyorum, bir kimsenin iki nehrin buluştuğu bir yeri kaçırmaması mümkün müdür? Sonuç şu ki onu kaçırdı, değil mi? Onun iki denizin birleştiği bir yere ulaşmaya niyet edip onun yanından geçmesi ve onu kaçırmaması makul mü?! Buna dikkat ettin mi?

Rahman Suresine (Kuran’ın 55. Suresi) git ve orada buluşan iki denize ve onların birleşimine göz at, orada bulacağın şeye bak. İki denizin Ali ve Fatıma (as) ve onların birleşiminin de Hasan ve Hüseyin, onlara selam olsun, ve onlardan sonraki Hüccetler (as) olduğu hakkında Sünni ve Şialar tarafından nakledilmiş pek çok rivayet bulacaksın. [6] İki denizin birleşimi bir adamdır, bir yer değil ve Musa onu bu yüzden kaçırdı.

Bu ilkiydi, onu kaçırmış olması. Onun nasıl dikkatli olduğunu görüyor musun, fakat onun yanından geçti ve onun yakınına oturdu ve onu tanımadı. Bu kimdi? Bu Musa (as) idi, Ulul Azm’dan bir Peygamber ve buna rağmen, onu aramaya uzun zaman harcamanın normal olacağını düşündüğü hedefini kaçırdı. Bunu fark ettin mi?

Bu çok önemlidir. Bugün onlar buna dikkat etmiyorlar. Fark etmiyorlar, belki de onlar da hedeflerini kaçırdılar. SubhanAllah, onlar Musa’dan (as) daha mı iyi?”

Dedim ki: “Biz Kaim’in İmamlar ve Mehdiler denizinin birleşimi olduğunu ve Kaim’in Musa’nın aradığı şey olduğunu söyleyebilir miyiz?”

Ve O (as) da buyurdu: “Hayır, Ali ve Fatıma (as) (iki denizdir) ve Kaim onların buluşmasının sonucudur, mahlûkatın onun için geldiği sonuçtur ve o “marifet”tir, tevhid ve marifetin “27” harfidir, iki denizin birleşimidir.”

Sonra Salih Kul (as) Musa’nın seyahatindeki bazı şeyleri açıklayarak devam etti ve buyurdu ki: “Musa sabırlı olmaya söz verdi, fakat kendini bir başarızlıktan çıkıp başka bir

başarızılığa girerken buldu. [O (Musa) dedi ki, “Unutmam sebebiyle beni azarlama ve emirlerimde bana zorluk çıkarma.”] (Kehf 73) Bu ilk seferdi.

İkinci sefer ise, Musa'nın ne kadar hata yaptığına bak [O (Musa) dedi ki: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme! Benim tarafımdan bir özüre ulaşmış oldun.”] (Kehf 76)

Üçüncü sefer ise, belki de fark ediyorsun ki, Musa sessiz olmayı tercih etti, ya da sessizlik Musa'yı (as) tercih etti, Musa sadece dinlemeye devam etti ve bundan sonra konuşmadı. Musa (as) öğrendi ve onun geliş amacı tamamlandı.

Bu basit hareketler sayesinde, Salih Kul Musa'ya her şeyi anlattı. Ona “Ben” ile savaşmanın seviyeler (makamlar) olduğunu anlattı. Ve o, son bulmaz ve Allah'ın nimetleri sayıp dökülemez ve bir kişinin ulaşabileceği seviyeler sayıp dökülemez. Böylece Salih Kul aşama aşama Musa'yı Tevhidin seviyelerinden götürdü. İlk seviye “Ben”di ve ikinci “Biz”di ve üçüncüsü “O” ydu. Ve bunun Allah'ın emriyle olmasına rağmen, sıra sıra gösterdi ki: belli bir seviyeye (Ben, O değil) kadar küfür ve belli bir seviyeye (Ben ve O) kadar Şirk, ve Tevhid (sadece O).”

[“Gemi ise, denizde çalışan fakirlerindi. Ben onu kusurlu yapmak istedim... Fakat çocuğa gelince, onun anne ve babası müminlerdi. Onları azgınlık ve küfre sürüklemesinden korktuk. Böylece biz istedik ki... Ve duvar ise şehirde iki yetim (erkek) çocuğa aitti. Onun altında, onlara ait bir define vardı. Ve onların babası salih (bir kimse) idi. Bu sebeple Rabbin istedi ki... Ve ben, onu kendi emrim ile yapmadım.”] (Kehf 79, 80, 81 ve 82)

Ben dedim ki: “-meyecek' süreklilik (sonsuz kadar devam etme) anlamına gelir. Ve Salih Kul Musa'ya dedi ki: [“Sen benimle birlikte sabredemeyeceksin”]. Şimdi, Allah'a giden kapı sonu olmaksızın açıksa ve Musa'dan (as) başkası Salih Kulun Ehlibeytinden yani onlardan Ehlibeyt'ten [7], olmayı istemişse, nasıl ulaşabilir, oysaki Musa (as) onunla birlikte “sabredemeyecektir”, öyleyse Musa'dan başkası hususunda ne olur?”

Sonra O (as) buyurdu: “Musa'dan (as) başkasının sabredip edemeyeceğini mi soruyorsun? Onun ne konuda sabırlı olmadığını biliyor musun? Sana (bunu) daha önce açıkladım, sabrın özellikle bu şey hakkında olduğunu belirtmemiş olsam bile, bana onun hakkında sabırlı olmadığı şeyi söylebilir misin?”

Ben dedim ki: “Bilmiyorum. Ve aklıma gelen şeyi söylemeye utanıyorum.”

O (as) buyurdu: “Onu söyle.”

Ben de dedim ki: “Yunus'un (as) başlangıçta üstesinden gelemediği şey – ve Allah en iyisini bilir- ve özür diliyorum.”

O (as) da buyurdu: “Bak, Musa (as) Salih Kul ile buluşmaya geldiğinde, nefsiyle savaştığını ve içinde var olan “Ben”i öldürdüğünü düşündüğünden dolayı geldi. Artık, imtihan bu konudaydı. Yani, Salih Kul Musa'ya (as) şöyle diyordu: “Benim senin üzerine bir Hüccet

olduğumu ve Allah'ın sana bana itaat etmeni emrettiğini bildiğin halde bana eşlik edeceksin, fakat sen Allah'ın sana olmanı emrettiği gibi olmayacaksın ve sen olman için söz verdiğin gibi olmayacaksın. Bilakis, sen derinliklerinden olan "Ben"i göstereceksin ve benim senin üzerine bir Hüccet (Allah'ın Delili) olmama ve sen de sabırlı olmaya söz vermene rağmen bana itiraz edeceksin", yani ona şöyle diyordu "Şimdi seni imtihan edeceğim ve senin içinde mevcut olan "Ben"i açıklayacağım, fakat onu bu şekilde söyledi: "Şüphesiz sen benimle birlikte sabredemeyeceksin." Artık biliyor musun?"

Ben dedim ki: "Evet."

Sonra da O (as) buyurdu: "Şimdi senin soruna cevap vereceğim: Bil ki "Ben" ile savaşmak seviyelerdir. Ve belli bir seviyede "Ben" ile savaşan herkes, kendisinden daha yüksek birinin seviyesinde imtihan edilmişse muhakkak ki başarısız olacaktır. Zira 100 metre yükseklikte uçabilen biri, 1000 metre yükseklikte uçabilen biriyle imtihan edilmişse başarısız olacaktır. Ve ayrıca 200 metre yükseklikte uçabilen biri de onunla birlikte başarısız olacaktır ve hakeza. Eğer o kendisinden aşağıdakilerden birini imtihan etmek istediysen, onlar başarısız olacaklardır. Cevap budur."

Ben dedim ki: "Resulullah'ın (saa) Selman'a buyurmuş olduğu "bizden" in anlamı, Selman kendi "Ben"ini ne kadar ezmişti? Ya da imtihandan sonra Musa'nın (as) durumu, o daha büyük bir şekilde kendi "Ben"ini ezerek Salih Kul'a (as) daha mı yaklaştı?"

O (as) da buyurdu: "Musa (as) helak olmaması için kendi seviyesini ve durumunu anladı. Ve Selman (as), onun ne kadar kendi "Ben"iyle savaştığının önemi yok, bu onun onlara (as) yakınlaştığı anlamına gelmez."

Ben dedim ki: "Seyyidim, özür dilerim, kelimeler ve ifadeler ağızından kaçabilir. Kul efendileriyle birlikte olmaya özlem duyar, onların meclisinde onlarla olmaya, onlardan biri olmaya değil, Allah'a sığınırım. Onlar hiç kimsenin kendileriyle karşılaştırılmayacağı insanlardır. Bir taraftan kul Onun Hüccetlerinden nakledilmiş şeylerden okuduklarından dolayı Allah'tan (onlarla olmayı) istiyor. Ve diğer taraftan o kendisine baktığında üzüleniyor. Bir yol var mı? Salih Kul'ın Musa'ya (as) söylediği "meyecek" (olmayacak) (ifadesini) düşündüğümde, üzuldüm, Allah'ın Kendi Hüccetleri üzerine olan tercihten dolayı değil – ve ben bundan Allah'a sığınırım – fakat onlarla olmanın ne kadar zor olduğundan dolayı. Vallahi ne diyeceğimi bilmiyorum ve özür dilerim."

Ve O (as) da buyurdu: "Onlar onun Allah ile birlikte kalacak (veya var olacak) bir günah ve kusur olduğunu görürler. Kelimeler bana az geliyor ve bundan daha fazla açıklama olmadığı için özür dilerim. Fakat sadece onlardan (şu var ki) onlar Rablerinin elleri arasında durduğunda, gözyaşları acı ve hüznle akar, zira onlar Onunla (svt) birlikte var olurlar."

Ben dedim ki: "Buluşma burada bu âlemde miydi, yani bu fiziki madde aleminde, yoksa başka bir alemde mi?"

O (as) da buyurdu: “Bu fiziksel âlemde, fakat Salih Kul bu alemde değildi, o sadece bu görev için geldi.”

Ben dedim ki: “Allah’ın buluşmaya katılma başarısı ihsan ettiği genç kimdi, bunun arkasındaki hikmet nedir ve o gerçekleşen şeyden ne fayda gördü? Sonra da Musa’nın (as) unuttuğu balık ve o arayışın ne olduğunun işaretiydi.”

O (as) da buyurdu: “Sen Musa’ya (as) eşlik eden genci kastediyorsun, o Yuşa bin Nun’du. Bu pek çok bahis ister, ayetler için bir tefsir yazacağım ve sen de onu daha iyi okursun.”

[1]- Kehf Suresi, 67, 72, 75, 78 ve 82. Ayetler

[2]- el Kafi c.2 s.87 h.2

[3]- Çevirmenin notu: Ulul Azm Peygamberler , beş en büyük Peygamber olarak kabul edilir ve onlar Nuh (as), İbrahim (as), Musa (as), İsa (as) ve Muhammed’dir (saa). Bu peygamberlere, Kuran’da anlatıldığı üzere azim verilmiştir. Ehlibeyt (as) bize öğretti ki, onlara genellikle “azim bulunduranlar” ya da “azim sahibi kimseler” anlamına gelen “Ulul Azm” denilir zira onlar önceliği ve lütfu ya da Muhammed (saa) ve Al-i Muhammed’i (as) kabul etmek için azim sahibi olmuş olan beş peygamberdi. Bu el Kafi cilt 1 sayfa 416’da mevcuttur. Ayrıca bu hadis de var. Ebu Cafer (as) buyurdu: “Allah Peygamberleri üzerine ahid aldı ve onlara buyurdu ki: “Ben sizin Rabbiniz değil miyim, Muhammed (saa) benim Resulüm ve Ali (as) Emirel Müminin değil mi?” Ve onlar dedi ki: “Evet.” Böylece Nübüvvet onlar için teyit edildi. Sonra da Allah Ulul Azm üzerine ahid aldı ve buyurdu ki: “Ben sizin Rabbiniz değil miyim, Muhammed (saa) benim Resulüm ve Ali (as) Emirel Müminin ve ondan sonraki Vasiler velayet sahipleri ve Benim ilmimin hazineleri değil mi? Ve Ben Mehdi ile dinim için zafere ulaşacağım ve onunla devletimi açığa çıkaracağım ve onunla düşmanlarımdan intikam alacağım ve onunla isteyerek ya da istemeyerek Bana ibadet edilecek, değil mi?” Onlar dedi ki: “Biz bunu kabul ediyoruz ey Rabbimiz ve biz buna şahadet ediyoruz.” Adem’e gelince, o inkar etmedi fakat kabul de etmedi. Azim, Mehdi (as) hususunda bu beşi için teyit edildi ve Adem kabul etmek için azim sahibi değildi ve bu Allah’ın (svt) buyruğunun anlamıdır: [Ve Biz daha önce Adem’e ahid verdik fakat o unuttu ve Biz onun için bir azim bulmadık] (Taha 115) – Besairud Derecat sayfa 90 hadis 2

[4]- Nakledilmiştir ki, Allah (svt) Musa’ya (as) vahyetti: “Bu sefer Bana dua etmeye geldiğinde, kendinle senin ondan daha iyi ve daha yüksek olduğunu düşündüğünü birini getir.” Musa da aramaya koyuldu fakat kendisinin onlardan birinden daha iyi ve daha yüksek olduğunu düşünmeye cesaret etmedi. Ve bu yüzden hayvanlara yönelmeye karar verdi. Ve sonra bakışı hastalıklı bir köpeğe takıldı. Ve o kendi kendine dedi ki: “Bu köpeği kendimle götürmem gerek.” Ve bir ip getirip onu köpeğin boynuna bağladı. Ve dua etmek için tayin edilmiş vakit geldiğinde, Musa hastalıklı köpeği götürdü ve Tur Dağına yöneldi. Ve kısa bir mesafe sonra, ipi elinden attı, sonra da köpeği getirdiğine pişman oldu. Köpeği saldı ve gitmesine izin verdi. Dua yerine ulaştığında, Allah (svt) ona vahyetti: “Ya Musa, sen Bizim senden geçen sefer getirmeni istediğimizi getirdin mi?” Musa cevapladı: “Allah’ım, Senin benden getirmemi istediğin şeyi bulmadım.” Ve Allah-u Teala buyurdu: “İzzetime ve Celalime and olsun ki, onu getirseydin senin ismini Peygamberler listesinden silerdim.” –İddetud Dai sayfa 204

[5]- Bu rivayetlerden biri şudur: Selim Eşhal nakleder, Ebu Cafer Muhammed bin Ali Bakır (as) buyurdu: “Musa bin İmran ilk levhaya, kudret ve lütuftan Al-i Muhammed’in Kaimine (as) verilecek olan şeye baktı. Musa dedi ki: “Rabbim, beni Al-i Muhammed’in Kaimi (as) yap.” Ona denildi ki: “Muhakkak ki o Ahmed’in neslinden olacaktır.” Sonra ikinci levhaya baktı ve onda da aynı şeyi buldu. Aynıısını dedi ve ona aynı cevap verildi. Sonra da üçüncü levhaya baktı, aynı şeyi gördü ve aynıısını dedi ve ona aynı cevap verildi.” –Gaybet Kitabı, Muhammed bin İbrahim Numani s.246-247

[6]- Bknz: “Musa'nın İki Denizin Birleşimine Yolculuğu”, Seyid Ahmed el Hasan (as)
 [7]- Çevirmenin notu: Başka bir deyişle, yazar herkes için seviyelerde yükselme ve Selman-ı Farisi gibi olma yani “Ehlibeyt'ten” olma şansının var olup olmadığını söylüyor. Niçin Salih Kul (as) Musa'ya (as) “sen benimle birlikte sabredemeyeceksin” dedi, buradaki “-meyecek” o makama ulaşmanın imkansızlığı anlamına mı gelir? Musa (as) kendisi onunla birlikte sabredemeyecekse, o halde biz ne yapacağız? Musa'dan (as) daha düşük insanlar ne yapacak? Burada yazar Ehlibeyt'ten (as) öğrendiğimiz gerçeğe başvuruyor, ki o da onların (as) bazı ashabının seviyelerde ve makamlarda Ehlibeyt'in (as) onların kendilerinden biri olduğunu söyledikleri noktaya yükseldiğidir. Örneğin, nakledilmiştir ki Hendek Savaşı esnasında, Muhacirlerden biri dedi ki: “Selman bizden, muhacirlerden biridir.” Fakat Ensar diye bilinen Medine müslümanları tarafından buna itiraz edildi. İki grup arasında bir tartışma başladı, onların her biri Selman'ın diğer gruba değil, kendi gruplarına ait olduğu iddia ediyordu. Resulullah (saa) olay yerine geldi ve tartışmayı duydu, sonra da şöyle diyerek tartışmalarına bir son verdi: “Selman biz Ehlibeyt'tendir.” –Biharul Envar c.17 s.170. Bu yüzden bu hadis gösteriyor ki, Selman (as) seviyelerde kendisinin onlardan Ehlibeyt'ten olduğu noktaya yükseltildi. Fakat, sıradaki bölümde açıklanacağı gibi, bu onun makamının onlara yakın olduğu anlamına gelmez, elbette onlar (as) çok daha yüksektir. İnşallah İmam Ahmed el Hasan'dan (as) bu meseleyi biraz daha açıklayabilecek bir bölümü alıntılatacağım.

İmam Ahmed el Hasan (as) Cevabul Münir kitabında açıkladı ki: “İnsan, mahlukat aleminde İlah'ın (svt) tezahürüdür, çünkü insanın fıtratı onu mahlukattaki Allah olarak niteler, yani Allah'ın sureti, Allah'ın yüzü ya da Allah'ın eli (olmak). Ebi Salt Herevi imam Rıza'dan (as) nakleder: “Peygamber (saa) buyurdu ki, Beni hayatımda veya ölümümden sonra ziyaret eden kimse gerçekten de Allah'ı (svt) ziyaret etmiştir. Ve cennette Resulullah'ın (saa) makamı en yüksek makamdır, öyleyse cenneteki makamında onu (saa) ziyaret etmiş kimse Allah'ı (svt) ziyaret etmiştir” Ben de dedim ki: “Ey Resulullah'ın (saa) oğlu, onların naklettikleri şeyin anlamı nedir ve o da “la ilahe illa Allah”ın (Allah'tan başka ilah yoktur) mükafatının Allah'ın (svt) yüzüne bakmak olduğudur?” O (as) da buyurdu: “Ey Eba Salt, Allah'ı bizim yüzlerimiz gibi bir yüze sahip olarak vasfeden kimse, küfre girmiştir! Fakat Allah'ın (svt) yüzü Onun Nebileri, Resulleri ve Hüccetleridir (as), onlar kendileriyle mahlukatın Allah'a, Onun dinine ve Onu tanımaya yöneldiği kimselerdir. Ve Allah (svt) buyurmuştur: [Yeryüzündeki herkes yok olacaktır. Ve Celal ve İkrâm sahibi Rabbinin Yüzü bâki kalacaktır] ve [Onun yüzü hariç her şey yok olacaktır]” İnsanın kendini tanımaya doğru çabası, belli bir seviyede Rabbi tanıma sonra da Rabbin (svt) ahlakına ulaşması ve Onun sıfatlarına sahip olması sayesinde her hareket içinde ilerler, nihayet insan kendisinin mahlukattaki Allah olduğu noktasına ulaşır, o kendini “Ben”den kurtarmaya adanmışsa, yani İlah'ın sureti ve İlah'ın yüzü (olur). Bu aşamada ve bu makamda, insan kendine alim olacaktır ve kendini tanımak Rabbinin tanımaktır, çünkü o Allah'ın yüzüdür ve Rab, yüzleştiği yüz ile tanınmaya gelir ve Allah'a doğru ihlasla yürüyen her insan, belli bir seviyede çabasına ve ihlasına göre Allah'ın yüzü olur. Yani, o nefsinin Allah'ın sıfatlarından taşıdığı şeye göre Allah'ın yüzü olur. Bu yüzden, mahlûkatta Allah'ın yüzü bir makam değildir, çünkü Muhammed (s.a.a) Allah'ın yüzüdür ve Ali (as) Allah'ın yüzüdür ve Fatıma (as) Allah'ın yüzüdür ve Hasan (as) Allah'ın yüzüdür ve Hüseyin (as) Allah'ın yüzüdür ve İmamlar (as) Allah'ın yüzüdür ve Mehdiler Allah'ın yüzüdür ve Nebiler ile Resuller (as) Allah'ın yüzüdür ve Selman-ı Farisi Allah'ın yüzüdür, fakat onların her biri kendi makamlarına göre. Mahlûkatta Allah'ın gerçek yüzü Muhammed'dir (saa), bu yüzden onun (saa) Rabbinin tanınması mahlûkattaki en kâmil tanımadır (marifettir). Zira o kendini tanımaktır ve mahlukattan hiçkimse ona (saa) kendisinden daha fazla alim değildir ve (onun nefsi) mahlukatta en kâmil şekilde İlah'ın suretini yansıttı ve o mahlukattaki en kâmil/mükemmeldi.

Ve insanlık nefsinin İlah'ın suretini yansıtmaya kudreti içine yerleşmiş bir ayna olduğunu farz edersek, o halde o aynadaki İlah'ın sureti bu aynanın İlah'a yöneldiği kadar daha kâmil ve daha çok olacaktır. Bu yüzden tam bir şekilde aynaya yönelen her kimse, İlah'ın kâmil bir suretini yansıtacaktır ve tam bir

Şekilde aynasını (İlah'a) yöneltme hususunda eksik olan her kimsenin varlık aynasında eksikliği ve ilahı tanıması kadar yansıtılmış olan İlah'ın suretinin yansımada bir eksik olacaktır ve onun rabbi varlık sayfasında yansıtılmış olan bu suret kadar olacaktır ve sonuç olarak, kendi nefsinin gerçeğini gerçekten tanıyan kimse, ve gerçekten vurguluyorum (zira mesele sözleri ve manaları tanımak değildir), kendisini tanıdığı kadar rabbini tanıyacaktır.

Ve size bu marifetin (tanımanın) aşamalarını hayal etmenizi kolaylaştırmak için bir örnek veriyorum. Farz et ki, önünde yanan bir ateş var, ve sen onu gözlerinle görüyorsun ve yüzünde onun sıcaklığını hissediyorsun fakat sana olan etkisini örneğin ellerinle ona dokununcaya kadar bilmiyorsun ve ellerin yanıyor sonra da ateşin yakıcı olduğunu bileceksindir fakat senin ateşin gerçeğini bu tanıyışın kendi nefsin (yanmış ellerin) sayesindeydi, senin eline olmuş olan yanmayı tanıyışın ilk olarak, ateşi ilk tanıyış ile oldu ve o senin gözlerinle görmen ve sıcaklığını hissetmen fakat hakikatinde bir şey bilmek için sana etkisini bilmemendi, fakat ona dokunduktan sonra onun hakikatinden bir şey bildin fakat bu biliş kendi nefsinle oldu, yani sen kendi eline olan şey sayesinde onu öğrendin. Artık bu örnekle devam edeceğiz, diyeceğiz ki: Sen kendindeki ateşin etkisini yandıgın kadar öğrendin ve sen onun kendindeki etkisini sayesinde onun hakikatini öğrendin, öyleyse sen ateşte yanmış olsaydın, ateş olurdu ve senin ateşi bilişin kendi nefsinin bilişin olurdu. Şimdi bu ateşin, ateşin en mükemmel sureti olduğunu farz edersek, örneğin o beyaz bir ateşse, ve sen yanarsan ve ateş olursan fakat beyaz ateşten daha düşük bir surette, diyelim ki kırmızı ateş, o halde artık – kendi nefsinin bilişin olan- bu beyaz ateşi bilişin yanmış ve senden daha yüksek bir seviyede (yani kırmızı ve beyaz ateş arası bir seviyede) ateş olmuş kimseden aşağıda olurdu. Eğer sen pratik bir metod hakkında soruyorsan, o halde Allah pratik bir metod yerleştirdi ve O (svt) Kuran-ı Kerim'de onu indirdi, örneğin, İsrâ suresine git ve Allah'ın (svt) açıkladığı bu metodu bulabilmek için onun üzerinde düşün. Ve Resulullah Muhammed (saa) şu sözünde kendisinin gönderilme sebebini sınırladı: “Şüphesiz ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” Ve sen bu yöntemi tek bir kelimedede özetlememi istediysen, o halde sana diyeceğim ki: Kendini öldür, ve Rabbini tanıyacaksın.”

İnsan nefsi nur ve zulmettir, ve insan rabbini insan nefsindeki nurun fazlalığı ve zulmetin azlığı kadar tanır. Ve sen onları isimlendirmemi istersen, o halde nur Huve'dir (O) ve zulmet Bendir. Bu yüzden O'ya karşı ne kadar Ben dersen, o kadar nefsindeki zulmetin arttığını ve kendinin tanıyış ve daha çok yakınlaşmadan cahillik ve körlüğe hareket ettiğini görürsün. Ve Bene karşı ne kadar O dersen, nurun varlık sayfa o kadar hakim olduğunu görürsün, nihayet kendi varlığını bir günah olarak bilebilirsin, zira onu var eden ve görülebilir kılan, ondaki mevcut zulmet kusurudur, ki onun kaynağı “Ben” ve onun O'na (svt) karşı var olma ve kalma talebidir.

Ve bu yüzden İmam Ali (as) buyurmuştur: “Allah'ım, ben ona yönelmekle kendi nefsimi zulmettim, eğer onu bağışlamazsan eyvahlar olsun ona.” Ve iblis (la) şöyle diyerek helak oldu: [O dedi ki, Sana emrettiğinde seni secde etmekten alıkoyan neydi, o dedi ki, Ben ondan daha iyiyim, sen beni ateşten yarattın ve onu çamurdan yarattın.] Öyleyse ondan sakının!” - İmam Ahmed el Hasan, Cevabul Münir Kitabı.

***

Zer Âleminde Amel Etmek

Zer âleminin varlığı hususunda şüphe yoktur, [8] Kitabın (Kuran-ı Kerim) ayetlerinin delilleri ve Pak Kimselerin (as) rivayetleri ile, [9] Zer âlemi ve orada gerçekleşmiş imtihan hakkında Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: “Bilinmekte ki, zer âlemi insanın ilk imtihanının alemidir. Allah “Ben sizin Rabbiniz değil miyim” diye buyurduğu zamandaki

Şehadet anında kulların cevabına gelince, o yaptıkları kesin amellerden sonraki cevapları mı oldu? Yoksa bu dünya sadece bir sonuç beyanı âlemi midir ve amel burada mıdır (bu fiziksel âlemde)? [10]

O (as) da buyurdu: “Amel ile, yalnızca namazı, orucu... zikiri mi kastediyorsun?”

Ben de dedim ki: “Kulun kaderine karar vermede ve kulun seçtiği sonuçta payı olan her şeyi.”

O (as) da buyurdu: “Evet. Öyleyse, bu amelin uzun bir zaman boyunca ve çoklu (yani pek çok amel) mi olması mı gerekir? Yoksa onun tek amel (tek ibadet) olması yeterli midir ve (bu tek ibadet) namaz mı, oruç mu, zikir mi, zekât mı, hac mı ve tüm ibadetler mi olurdu? Resulullah (saa) Ali'ye (as) şöyle buyurmadı mı: ‘Ya Ali, bir saat düşünmek bin sene ibadet etmekten daha iyidir.’

Öyleyse Zer Âleminde “amel” açıktır ve o bu ayetin gayet açıkça gösterdiği şeydir: [Ve kıyamet günü, gerçekten biz bundan gâfildik dememeniz için, Rabbin, Âdemoğullarının bellerinden onların zürriyetlerini aldığı zaman onları, kendi nefisleri üzerine şahit tuttu. (Allahu Teâlâ şöyle buyurdu): “Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?” Dediler ki: “Evet, biz şahit olduk.”] (Araf 172) “Ve onları nefisleri üzerine şahit tuttu.”

Şimdi, bu dünyada, bu imtihanda, bu ameller üzerine bir şahit var mıdır? Resul bir şahit değil mi? Allah'ın Hücceti bir şahit değil mi? Yazan melekler şahitler değil mi? [Ve şahit olarak Allah yeter] (Nisa 79) Öyle değil mi? [Kendi kitabını oku, bugün sana hesap görücü olarak kendi nefsin yeter.] (İsra 14) Öyle değil mi? İnsan kendi nefsi üzerine bir şahittir ve kendi nefsi onun hesabını görecektir. [Ve onları kendi nefisleri üzerine şahit tuttu.] [Kendi kitabını oku, bugün sana hesap görücü olarak kendi nefsin yeter.] Kendi nefsinin ondan nasıl hesap göreceğine gelince, bu başka bir meseledir, fakat şu anda biz onun kendi nefsi üzerine şahit olmasındayız. Neyin üzerine şahitlik? Resulullah'ın (saa), Allah'ın Hüccetinin, meleklerin ve Allah'ın (svt) şahitlik ettiği şey üzerine değil mi? [Ve şahit olarak Allah yeter.]

Ve bu ayette amel vardır [Ve kıyamet günü, gerçekten biz bundan gâfildik dememeniz için, Rabbin, Âdemoğullarının bellerinden onların zürriyetlerini aldığı zaman onları, kendi nefisleri üzerine şahit tuttu. (Allahu Teâlâ şöyle buyurdu): “Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?” Dediler ki: “Evet, biz şahit olduk.”] Allah onları Kendi üzerine şahit tuttu.

Bu dünyada, senin nefsin bedenini yürütmekle meşguldür, o yüzden bu ibadetler nefsini bedenle meşgul olmaktan engellemek ve böylece onun Allah ile meşgul olmaya yönelmesi için yapıldı. İslam'ın ibadetlerin bak, zahirlerine göre, göreceksin ki onlar bunun hakkındadır. Yeme, içme, istekleri terk et, bu oruç ibadetidir ve gayet açık ki oruç nefsi bedenle meşgul olmaktan engellemektir. Ve oruçtan başkaları da Hacca bak, namaza da bak, onların hepsi iki mesele hakkındadır: bu dünyayla bağları kesmek ve kendini başka bir âleme yöneltmek ve Allah'ı hatırlayıp Allah ile meşgul olmak.

Şimdi, sen bu dünyanın dışına gidersen, ibadetler aynı mı olurdu? Bu dünyanın ibadet şekillerini başka bir âlem üzerine dayatmak kesinlikle yanlıştır ve bu iki nedenden ötürüdür:

İlk neden şudur: ihtiyaçsızlık. Ve ikinci neden de şudur: Diğer âlem ne orada bu ibadetleri yerine getirmek ne de orada onları yapmak için hazırlanmamıştır. Bu, “çöle yüzmeye gidiyorum” diyen birine benzemişiz olmuşuz gibi olurdu.

Örneğin, zer âleminde ihtiyaçsızlık vardır, zira nefsin meşgul olduğu fiziksel beden mevcut değildir. Zer âleminin orada bu âlemin ibadetlerini yapmak için hazırlanmadığı gerçeğine gelince, bu mesele açıktır.

Artık cevap açıklanıyor ve bu imtihanın aynı olduğudur, o tektir ve o bu dünyada, zer âleminde ve ricat âleminde aynıdır. Ve Allah insanları bin kez imtihan etmeye karar verirse, onları aynı imtihanla imtihan edecektir. Zira mahlûkatın amacı tektir ve o tanımaktır (marifettir)[11], evet imtihanın detayları âlemler arasındaki farklılıklardan ötürü farklılık gösterir. Bu yüzden, namaz, oruç, Hac, Zekat..., onların hepsi zer âleminde mevcuttu ve Allah bizi onlarla imtihan etti fakat o âleme uyan şeye göre. Namaz sadece tek şeydi ve o benim bakışımı Ondan (svt) çıkan şeye odaklamamdı ve oruç kendimi mahrum ettiğim şeydi ve Hac benim ona doğru yürümem ve Onun emrini beklerken Onun kapısında dönmemdi ve Zekât kendimi Ona vermem ve Ben ile savaşarak kendimi Onun elleri arasında kesmemdi... ve böyle devam eder.

Tüm bu amellerin uzun bir zamana ihtiyaç duyacaklarını mı sanıyorsun, zer âleminin ne zamana ne de mekana sahip olmadığı bildikten sonra, ya da onların bir amelden daha fazla olmaya muhtaç olacaklarını mı hayal ediyorsun? Ve onların hepsi bir amelde toplanırsa, onlar örneğin amel (olarak kabul edilmiş) olmazlar mıydı? Şüphesiz onlar amel (olarak kabul edilmiş) olurlardı, hatta hepsi tek amelde toplansa bile.”

Ben de dedim ki: “Sadece son mesele hakkında sormak istiyorum, yani “hatta hepsi tek amelde toplansa bile”, bu tek amel nedir?

O (as) da buyurdu: “Yani, ‘Ene’ ve ‘Huve’ (Ben ve O), kendime bakmak ve Onu ihmal etmek, ya da kendimi ihmal etmek ve Ondan çıkan şeye bakmak.

Ben ilk olsaydım, O “Ben sizin Rabbiniz değil miyim” diye sorduğu zaman “evet sen bizim Rabbimizsin” diye cevap vermezdim ve Ben ikinci olsaydım, ilk cevap veren olurdum. Ve mahlûkat ilk ile ikinci arasında sıralanmıştır. Ve sana nasıl namazın, orucun, haccın ve zekâtın yalnızca ‘Ben’ ve ‘O’da olacağını açıkladım.

[8]- Seyid Ahmed el Hasan’ın (as) el Müteşabihat kitabının üçüncü cildi soru 63’de Zer Âlemine ilişkin zikrettiği şeye bakabilirsiniz, orada o (as) şöyle buyuruyor: “Zer âlemi gerçek bir âlemdir, ne hayali ne de sanaldır, fakat ihmalkar ve dikkatsiz kimseler tarafından unutulmuştur, fakat Nebiler, Resuller ve Vasiler (as) tarafından unutulmamıştır. Bilakis, onlar onu hatırlar, onu bilir, ondaki destekçilerini tanır ve bu dünyalık yaşamda onları ayırt ederler...”

[9]-Bazı örnekler aşağıda mevcut: Hüseyin bin Naim Sahhaf nakleder, Allah'ın (svt) buyruğu hakkında İmam Sadık'a (as) sordum, [Buna rağmen sizden kâfirler var ve sizden müminler de var.] O (as) şöyle buyurdu: "Onlar Zer Âleminde ve Adem'in (as) belindeyken onlardan ahd alındığı gün, Allah onların imanını bizim Vilayetimizle ve küfrünü de bizim Velayetimizi terketmekle bildi." -Tefsir-i Kummi c.2 s.371

Zürare nakleder, Ebu Abdullah'a (as) Allah-u Teâlâ'nın şu buyruğu hakkında sordum: [Ve kıyâmet günü, gerçekten biz bundan gâfildik dersiniz diye, Rabbin, Âdemoğullarının bellerinden onların zürriyetlerini aldığı zaman onları, nefsleri üzerine Şahit tuttu. (Allahu Teala şöyle buyurdu): "Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?" Dediler ki: "Evet, biz şahit olduk."] O (as) da buyurdu: "O, Adem'in belinden kıyamete kadar onun neslini aldı ve onlar da zerreler gibi çıktılar. O onları tanıdı ve onların Kendini görmesini sağladı. Ve eğer bu olmasaydı, hiçkimse Rabbinin tanımadı..." -Fusul-ul Muhimme, Hür Amuli, c.1 s.423 h.5,7.

Çevirmenin notu: Diğer örnekler de bunlar: Davud Rıkkı nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurdu: "Allah (svt) mahlûkatı yaratmak istediğinde, onları yarattı ve onları Kendi elleri arasında topladı ve onlara sordu, "Rabbiniz Kim?" İlk konuşan, Resulullah (saa), Emirel Müminin ve İmamlar (as) idi. Onlar dedi ki, "Rabbimiz Sensin." O, onları ilmi ve dini yükledi ve sonra O meleklerle buyurdu: "Bunlar benim dinimin ve ilmimin taşıyıcılarıdır ve onlar mahlûkatımda benim mütevellilerimdir ve onlar amir kimselerdir." Sonra O Âdemoğullarına buyurdu ki: "Kabul edin ki İlahlık Allah içindir ve itaat ile biat onlardır." Ve onlar dedi ki: "Evet, Rabbimiz, kabul ediyoruz." Ve Allah (svt) meleklerle buyurdu: "Buna Şehadet edin." Melekler de dedi ki: "Şüphesiz, şehadet ediyoruz", yarın "Şüphesiz biz bundan habersizdik." ya da "fakat daha önce babalarımız da şirk koştı ve biz onlardan sonraki nesiliz. Hal böyle iken batılla amel edenlerin yaptıklarından dolayı mı bizi helâk edeceksin?" demesinler diye. Ya Davud, peygamberler ahitte teyit edilmiştir." -Biharul Envar c.5 s.244

İbni Meskan nakleder, Ebu Abdullah'a (as) Allah'ın buyruğu hakkında sordum, [ve (hatırla) o zaman Rabbin Ademoğullarından onların tohumlarını aldı ve onları kendileri üzerine (şöyle diyerek) Şahit kıldı, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Onlar da dedi ki, "Evet, şüphesiz Şehadet ederiz."] "Bu yüz yüze miydi?" diye sordum, O (as) da cevapladı: "Evet, ilim bildirildi ve onlar olayı unuttu ve onlar onu hatırlayacaklar ve eğer bu olmasaydı, hiçkimse onu kimin yarattığını ve onun üzerine bağıştta bulunduğunu bilmezdi. Onların bazıları Zer âleminde diliyle onayladı ve kalbinde buna inanmadı. Ve Allah buyurmuştur: [Onlar önce inkar ettikleri Şeye inanmadılar] (Araf 101)" -Biharul Envar c.5 s.237

Ebu Cafer (as) babasından dedesinin (as) şöyle buyurduğunu nakleder: "Resulullah (saa) Ali'ye (as) buyurdu: 'Sen Onun mahlûkatı başlattığı zamandan beri Allah'ın Hüccetisin, orada O onları ruhlar olarak kıldı ve onlara sordu, 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' Onlar da dedi ki, 'Evet.' Ve O buyurdu, 'Muhammed (saa) Allah'ın Peygamberi midir?' Onlar dedi ki, 'Evet.' Ve O buyurdu, 'Ve Ali (as) Emirel Müminin midir?' Tüm mahlukat sana biat etmeye kibirli ve küstah olarak (bunu onaylamayı) reddetti, birkaç insan dışında, ve onlar azdan azınlıktır, ve onlar ashabul yemindir (sağ ehli).'" -Biharul Envar c.24 s.2

[10]- Çevirmenin notu: Yazar soruyla şunu kastediyor: İmam Ahmed el Hasan (as) bize el Müteşabihat kitabının ilk cildinde açıkladı ki, Allah Âdemoğullarını Zer âleminde topladığı ve onlara [Ben sizin Rabbiniz değil miyim?] diye sorduğunda, onlar cevaplarına göre gruplara ayrıldılar: İlk grup hicapların arkasından nuru görmüş kimselerdir, soru daha onların kulaklarına (işitme kabiliyetlerine) ulaşmadan önce onlar "evet" diye cevapladılar. Ve bu grup, arkasından nuru gördükleri hicapların sayılarına göre alt gruplara ayrıldılar. Ve bunlar nur hicaplarına nüfuz etmiş ve Azamet Özüne ulaşmış kimselerdir. Bunlar, Nebiler, Resuller ve İmamlardır (as), onlar hicapların arkasından nuru gördüler zira onlar sağa ya da sola dönmediler, bilakis onların ruhları yedinci göğün ehline bağlıydı ve onlar bakışlarını İlahi feyz tarafına sınırlandırdılar. Böylece onlar Allah'ı (svt) gözden kaçırmadılar. Ve ayrıca onlar (as) makamlarda bazıları gibi tüm varlıklarını İlahi feyz tarafına bakmaya odakladılar ve onların bazıları bundan daha azdır. İkinci

grup, o hicaplara nüfuz ettikren sonra nuru görmüş olanlardır ve soru onların kulaklarına ulaştıktan sonra onlar “evet” diye cevapladılar. Onlar da duyma ve cevap verme hızına göre birkaç alt gruba ayrıldılar ve bu gruplar özgür kimselerdir. Sonra kulların grubu gelir ve onlar diğerlerinden “evet” kelimesini duyduktan sonra “evet” demiş kimselerdir. Sonra münafıkların grubu gelir, onlar “evet” dedi fakat kalplerinde duydukları şey hakkında şüphe vardı. Sonra kâfirlerin grubu gelir, onlar “evet” dememiş kimselerdir.

Esasen yazar şöyle soruyor: Onlar Zer âleminde cevaplarında payı olmuş olan ameller yaptılar mı? Örneğin, “Evet sen bizim Rabbimizsin” demiş kimseler zer âleminde, hiç cevap vermemiş kimselerden daha fazla mı ibadet ederlerdi ve onların yaptıkları bu ameller cevaplarında sonuçlanan şey miydi? Yoksa zer âleminde hiç ibadet yok mudur ve bilakis ibadet ve ameller yalnızca burada bu alemde midir ki böylece cevaplarımızın beyanı bizim için gayet açık olsun?

[11]- Allah (svt) buyurdu: [Ve Ben insanları ve cinleri ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım.] (Zariyat 46) Yani, Al-i Muhammed’in (as) açıkladığı üzere, Beni tanısınlar diye.

***

İmametin Kılınışı Teşri bir Mesele mi Yoksa Tekvini bir Mesele midir?

Hiçbir muvahhid Allah’ın dininin temelini Allah’ın (svt) bu yeryüzünde Halifesini belirlemesi ve ona insanlar üzerine yetki vermesi olduğu gerçeğini hakkında tartışmaz. O (svt) buyurdu: [Şüphesiz, Ben yeryüzünde bir Halife yaratacağım.] (Bakara 30), ve O (svt) buyurdu: [Ey Davud, Şüphesiz Biz seni yeryüzünde bir Halife kıldık.] (Sad 26). Ve hiçbir yerde, insanın ya da ondan başka mahlûkatın geri kalanının belirleme, tercih etme ve seçmede Rabbi ile birlikte ortak olacağı –bundan Allah’a sığınırım– zikredilmemiştir. Allah-u Teâlâ buyurdu: [Ve Rabbin dilediğini yaratır ve seçer, seçim onların değildir. Allah Sübhandır ve Ona ortak koştuklarından daha yücedir.] (Kasas 68) Amr bin Eşas nakleder, Ebu Abdullah (as) buyurdu: “Bizden olan Vasinin bir sonraki vasi olarak dilediği kimseyi belirlediğini mi sanıyorsun! O, Allah’tan ve Resulünden (saa) bir misaktır, bir adamdan bir adama, nihayet mesele sahibine ulaşır.” [1]

Allah’ın dininin Allah’ın egemenliği olduğu gerçeği, Allah’ın lütfuyla kulları üzerine açık bir meseledir. Fakat Müslüman denen bazı kimseler bunun etrafında şüphe yaratmaya çalışıyorlar, münafıkların Hilafeti ele geçirme nedenini haklı çıkarmak için bir girişim olarak, hatta bu haklı çıkarma Dinin temelini terk etmeye yol açsa bile.

Bu konu hakkında genelde bize sorulan şeylerden biri şudur: Allah’ın Hüccetleri için İmamet ve Hilafet kılınması Teşri bir mesele mi yoksa Tekvini bir mesele midir? Ben de Salih Kul’a (as) bunu sordum ve dedim ki: “Bazı kardeşlerimize Allah’ın Hüccetleri için Hilafetin ya da bazıları için İmamet kılınışı hakkında sorulunca, onlar onun Teşri bir kılınışı olduğunu söyleyeceklerdir. Bu doğru mu?”

O (as) beni cevapladı: “Allah sana başarı ihsan etsin, ilk önce terimi tanımlaman gerektiğini biliyorsun, Teşri bir kılınışı ile kastedilen nedir, ilk önce onu tanımlamak zorundasın ve sen onunla ne kastediyorsun ki sana evet ya da hayır diyeyim. Ve ayrıca bu

tartışmalardaki durum olmalıdır, yani sen onun uygulamasına ve örneklerine girmeden önce terimi tanımlamalısın, aksi takdirde konuşman anlamsız olacaktır.”

Ben dedim ki: “Denilmiştir ki, Teşri bir kılınış emretme ve yasaklamaya ilişkin şeydir ve kul onda bir taraftır, ibadet gibi. Ve Tekvini kılınış sadece Allah’ın isteğine ilişkin şeydir, insanın hiç müdahalesi olmaksızın. Ve Genel anlamda İmamet ve İlahi Hilafetin Onun (svt) yapmasıyla onunla (Tekvini) kılındığını bilirdim.”

O (as) buyurdu: “Allah sana başarı ihsan etsin, Teşri kılınışın tanımı bir emir veya bir yasak olan ve kulun onu kabul etmede veya etmemede bir taraf olduğu şey ise, o halde aynı Halifeye istinaden Hilafet, bir emir olmayacak mıdır? Ve Halifeye itaat etmesi gereken kimselere istinaden Hilafet, bir emir olmayacak mıdır? Sen Allah’ın (svt) buyruğunu okumadın mı: [Resul Rabbinden kendisine indirilmiş olan şeye iman etti] Resullere iman etme onun iman ettiği şeyler arasında değil midir? Ve o (saa) onlardandır ve o ilk olarak kendisinin Allah’ın Resulü ve yeryüzünde Onun Halifesi olduğuna iman etti: [Resul Rabbinden kendisine indirilmiş olana iman etti, ve müminler (de böyle yaptı). Onların hepsi Allah’a ve meleklerine ve kitaplarına ve resullerine inanmıştır, (şöyle diyerek) Biz Onun resullerinden hiçbirini arasında fark gözetmeyiz ve onlar derler ki, “İşitir ve itaat ederiz. Senin mağfiretin(i dileriz) Rabbimiz ve varış Sanadır.”] (Bakara 285) Bu, Halifeye göredir. Böylece Hilafet (Halifelik) bir emirdir ve onu kabul etti ve ona iman etti. Bu senin önceki tanımın için bir uygulama –ve öyledir de- olmayacak mıdır?

Halifeye itaat etmesi gerekenlere istinaden Hilafete gelince, açıktır ki o emirdir ve onlar kabul edebilir ya da reddedebilirler, zira onlar onu kabul etseydiler ödüllendirileceklerdi ve onu inkâr etseydiler cezalandırılacaklardı.”

Ben dedim ki: “Bu ne anlama gelir, Onlar (as) İmamlardır, mahlûkat onları kabul etsin ya da etmesin, mahlûkat onlara uysun ya da uymasın, tıpkı pek çok rivayet metninde zikredildiği gibi?”

O (as) da buyurdu: “Evet, onlar (as) İmamlardır, mahlûkat kabul etsin ya da etmesin, onlar Allah’ın yeryüzündeki Halifeleridir, mahlûkat onları kabul etsin ya da etmesin, çelişki nerededir?”

Ben dedim ki: “Yani, onlar (as) Allah’ın istediği dayatılarak İmamlar kılındılar ve bu Tekvini bir kılınıştır. Ve ‘İlmul Kelam’ (Konuşma İlmî) olarak adlandırılmış şeyde eskiden okuduğumuz bazı ifadeleri kullandığım için özür dilerim.”

O (as) da buyurdu: “Dayatma ile ne kastediyorsun?! Ve kim üzerine dayatma? Allah onları İmamlar kıldı mı ve örneğin onlar İmamlar Allah’ın Yeryüzündeki Halifeler olmaya zorlandılar mı? Örneğin insanlar onlara itaat etmeye zorlandılar mı? Mesele bir dayatma/zorlanma mesele ise, o halde onlar İmamlar ve Allah’ın Yeryüzündeki Halifeleri olurlardı fakat onlar bununla hiçbir ayrıcalığa sahip olmazlardı ve onlar zorlandıkları bir

Şey için mükâfatlandırılmazdı, ayrıca Allah'ın adaleti nerededir? Ve insanlar onlara itaat etmeye zorlanmış olsaydı, o halde hiçkimse onlara isyan etmezdi.”

Ben dedim ki: “O halde o Teşri bir meseledir.”

O (as) da buyurdu: “Bana göre, ben terimi önemsemem, Allah sana başarı ihsan etsin. Sana söylediğim gibi, biri benimle terimleri kullanarak konuştuğu zaman, ondan benim için terimleri tanımlamasını isterim ki böylece o yanlış inancından kaçmasın, eğer gerçek delil ona gelmişse ve böylece o terimini tanımladıktan sonra onun yanlış meselesi kendisine ve ondan başkasına açıkça gösterilmiş olacaktır.”

[1]- el Kafi c.1 s.278 h.2

***

İlahi Hilafet ve Hükümdarlık

Ayrıca bu kimseler şöyle diyerek Allah'ın dininde şüphe yaratmaya çalışıyor: Eğer Allah (svt) Yeryüzünde Kendisinin belirlediği ve kıldığı Halifeler seçmişse, öyleyse niçin onların çok azı hüküm sürdü?

Ben de bunun hakkında Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: “Onlar diyor ki, O nasıl bir Halife olabilir oysaki sizin Halifeler dediğiniz bu kimselerin yalnızca çok azı hüküm sürdü, öyleyse o hüküm sürmeksizin nasıl bir Halife olabilir?”

O (as) da bana cevap verdi: “Hilafet yalnızca hükümdarlık anlamına gelmez, bilakis, hükümet ondaki en basit şeydir. Falan ve filanın gerçek Halifesi, bu ne anlama gelir? Halife burada onun gerçek Halife olduğu anlamına gelir. Meleklerin cevabını düşünerek oku, zira onlar Allah'ın Halife ile kastettiği şeyi bildi.”

Ben dedim ki: “Evet, efendim, ben Allah'ın lütfuyla sizden öğreniyorum.”

O (as) da buyurdu: “Burada Halife ile kastedilmiş şey, onu bir Halife kılmış kimsenin yerini tutan kimsedir. Ve bu yüzden görürsün ki Melekler tenzih ederek, hamd ederek ve takdis ederek konuştu (biz Seni tenzih ederiz, Sana hamd ederiz, Seni takdis ederiz) [2] Tenzih etme (Allah'tan her eksiği, noksanlığı, zulmeti, kusuru vb.) kaldırmak anlamına gelir, hamd şükrandır, takdis etme arındırmadır. Ve Allah'ı tenzih eden herkes kendisinin tenzih edilmesini istiyor, Allah'a hamd eden herkes kendisinin hamd edilmesini istiyor ve Allah'ı takdis eden herkes kendisinin takdis edilmesini istiyor. Ve melekler dedi ki, niçin Sen bizi Kendi halifelerin kılmıyorsun, özellikle de biz şu anda senin gibiyiz, tenzih edilmiş hamd edilmiş takdis edilmiş olarak, zira biz Seni tenzih ettik ve Sana hamd ettik ve Seni takdis ettik.

Bu yüzden, halife sadece rastgele seçilmiş bir kimse değildir, Allah bundan uzaktır! Bilakis, onda temel bir vasıf olmalıdır ve bu Allah'ın mahlûkattaki sureti olmaktır, o bir

suret değilse o halde bir Halife olmazdı. En azından o tenzih edilmeli, hamd edilmeli, takdis edilmelidir veya diyelim ki, o bu vasıfların asgari seviyesini taşımalıdır. Ve bu yüzden Melekler dedi ki: 'Bu senin halife yapmak istediğin [orada fesat çıkaracak ve kan dökecek biri] midir? Ve o Senin gibi değildir, o ne tenzih edilmiş, ne hamd edilmiş, ne de takdis edilmiştir, öyleyse nasıl onu bir Halife kılıyorsun?'

Onlar İlahi Kanundan anladıklarından yararlandılar ve Kendi kanunuyla Ona (s.v.t) itiraz ettiler, fakat onların düştüğü şey, uygulamayı örneği tahlil etmedeki bir hataydı, yani onlar düşündüler ki her ruh bu fiziksel âlemden, isteklere sahip bir bedene bağlanmıştır, o hata edecek ve orada fesat çıkaracaktır, fakat Allah onları uyardı "Şüphesiz, Ben sizin bilmediğiniz şeyi bilirim.

Allah'ın (svt) bildiği ve meleklerin cahil olduğu şey nedir ki o Meleklerin bu ilminin işe yaramamasına sebep oldu, (Meleklerin bildiği bu ilim şudur ki) her fiziksel bir bedene bağlı olan mahlukun ruhu, onunla meşgul olacağı isteklere sahiptir ve o ne tenzih edilecek, ne hamd edilecek, ne de takdis edilecektir. [O dedi ki: Şüphesiz, Ben sizin bilmediğinizi bilirim.] O onu diğer ayetlerde açıkladı [Ve O, Âdem'e isimlerin tümünü öğretti] tümünü, bazısını değil ki o bazısını bilmediğinden dolayı hata yapmasın diye, bu sefer o tümüdür, bu mahlûk, tüm isimleri bilmek için yeterli hale gelmiştir, bu mahlûk mahlûkattaki Allah olmak için yeterli hale gelmiştir.

Dolayısıyla, bu mahlûk –ondan başkası değil- istekler onun içine koyulmuş olsa bile onları ezebilecek tek varlıktır, zira o Allah'ın Ruhudur [Ve Ben ona Ruhumdan üfürdüm.] (Hicr 29) Bu mahlûk, mahlûkatta bir İlah olmak için yeterli hale gelmiştir.

Ve bu yüzden, görürsün ki O (svt) meleklerle hakkında şaşırarak şeyi açıklıyor ve onları bu mahlûkun kimliği ile bilgilendiriyor ki onlar kendilerinin tahlil etmede bir hataya düştükleri anlaşıyor ve onların hatalarının nedeni ilmene sahip olmamaları ya da tüm isimleri bilen bir mahlûku tanımamış olmalarıydı [Ve (Allah), Âdem'e, isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle arz ederek dedi ki: "Haydi sadıklardan iseniz bunları isimleri ile bana haber verin."] (Bakara 31)

Burada melekler öylece kaldılar ve kendilerinin dışındaki örneği/delili tahlil etmede hata yaptıkları anladılar, zira Ehlibeyt'in (as) buyurduğu gibi, onlar Âdem'in toprağına baktılar [3] ve onun ruhuna bakmadılar. Yani, ruhun fiziksel bir bedene koyulduğu (gerçeğine) baktılar ve onlar bu ruhun durumunun fiziksel bir beden içine koyulmuş her ruhun durumu olduğunu düşündüler ve istekler tenzih etmek, hamd etmek ve takdis etmek için onu meşgul edecektir. Öyleyse o tenzih edilmemiş, hamd edilmemiş ve takdis edilmemiş ikennasıl bir Halife olabilir?! Ve bu yüzden onlar itiraz ettiler ve örneği çözümlenmede hata yaptıklarını ve bu ruhun diğer ruhlar gibi olmadığı anladıklarında pişman oldular ve öylece kaldılar [Onlar "Seni tenzih ederiz." dediler. "Senin bize

öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur. Muhakkak ki Sen, Alîmsin Hakîmsin.”] (Bakara 32)

Ve bu yüzden sana diyorum ki: insan için belirli bir mesele konusunda olumsuz ya da olumlu bir duruş takınmaya (karar vermeden önce) kendi vaktini kullanması çok önemlidir, meselenin hakikati ona açıklanmadığı sürece. İnsan aradığı şeyi bilmek için Allah'a yönelmelidir ve sonuç olarak onun duruşu Allah'ı hoşnut eden şeyde olacaktır. Kaç sefer bir meselede hüküm verdin ve ondan kısa süre sonra hükmünde hata yaptığının farkına vardın? [Onlar: “Seni tenzih ederiz.” dediler. “Senin bize öğrettiğinden başka bir ilmimiz yoktur. Muhakkak ki Sen, Alîmsin Hakîmsin.”] (Bakara 32)”

[2]- Bu, Allah'ın (svt) buyruğunda Meleklerin söylediği şeye bir işaret: [Ve Rabbin meleklerle: “Muhakkak ki Ben yeryüzünde bir halife kılacağım.” demişti. (Melekler de): “Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Biz Seni, hamd ile tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz.” dediler. (Rabbin de): “Muhakkak ki ben, sizin bilmediklerinizi bilirim.” buyurdu.] (Bakara 30)

[3]- Ve gerçek şu ki, O dünya toprağındandır ve sonuç olarak onun durumu da ondan öncekilerin durumu gibi olacaktır. Ebu Cafer (as) Allah'ın (svt) şu buyruğu [Ve Rabbin meleklerle: “Muhakkak ki Ben yeryüzünde bir halife kılacağım.” demişti. (Melekler de): “Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Biz Seni, hamd ile tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz.” dediler. (Rabbin de): “Muhakkak ki ben, sizin bilmediklerinizi bilirim.” buyurdu.] hakkında buyurdu: “Bu onların söylediğinde, onlar ibadetleri için Allah üzerinde bir lütfâ sahiptiler. Bazı melekler bunu dedi çünkü onlar Adem'den önce yeryüzünde cinlerden olan kimselerin durumunu bilmişlerdi. Ve Allah-u Teala onlardan yüz çevirdi, Adem'i (as) yarattı ve ona isimleri öğretti...” – Müstedrekül Vesail c.9 s.324

Allah'ın Hüccetini Kendi Delillerinden Başkasıyla Denemek

Al-i Muhammed'in (as) Yamanisi, Seyyid Ahmet El Hasan (as) Tahir babalarının rivayetlerindeki kendi durumunu anlatırken şöyle buyurdu: “Vallahi! Resulullah (saa) ve babalarım İmamlar (as) benim meselemden açıklamadık bir şey bırakmamışlardır, zira Onlar beni çok kesin olarak vasfetmişlerdir ve benim mekânımı söylemişlerdir. Bu açıklamalardan sonra, benim meselemlle ilgili ne bir şaşkınlık ne de bir şüphe geriye kalmamıştır. Ve benim meselem gün ortasındaki Güneşten daha açıktır. Ve şüphesiz, ben Mehdilerin İlkim ve vaadedilen Yamaniyim.” [4]

Ve o (ruhum ona feda olsun) tıpkı onların – Allah'ın salat ve selamı onların üzerine olsun – açıkladığı gibi geldi. Ve onun delil getirerek geldiği işaretleri ve delilleri, herkesin önündedir. Bu mübarek çağrının delillerini (dikkatlice) okumuş kimse (için), (ister bu delil) Salih Kul'un (as) kendi şerefli eliyle yazdığı şeyden ya da (ister) Onun (as) ensarının içinde gerçeği açıkladıkları onlarca kitaptan ve araştırmalardan sağlarıyla (sağ elleriyle) yazdıkları şeylerden (olsun). İzin verin o bize (bu delillerde) bulduğu şeyi anlatsın, (az önce zikredilen) şerefli ifadesini sonlandırdığı şeyi ayrıntılandırmaksızın.

Ve bu gerçekten onlara – Allah'ın salât ve selamı onlara olsun- bağlı olduğu iddia eden herkesin Yakini arttırır. Zira birine bağlı olan kimse, onları sever ve onları severse, dedikleri şey hususunda onlara uyar. Aksi halde, bağlılık sadece isimle olacaktır, (ve bu tür bir bağlılık) açıktır ki hiçbir yarar sağlamaz.

Şimdi, Ahmed el Hasan onların (as) buyurduğu gibi geldikten sonra, Al-i Muhammed'e (as) bağlı olduğunu iddia eden kimseler ne derler? Al-i Muhammed (as) onu teyit ettikten sonra, onlara ona itaat etmek ve ona iman etmek vacip değil mi, bilakis, onlar (as) gelişinden yüzyıllar önce onun meselesine ilişkin her şeyi açıkladılar. Ve o tam da onların (as) açıkladıkları gibi geldi!!

Evet. Vacip olan şey budur. Fakat bugün gerçek tamamıyla buna zıt, zira sadece çok azı ona iman etti, yemekteki tuz ya da gözdeki sürme kadar az, ya da bundan da daha az, tıpkı Pak Kimselerin de (as) açıkladığı gibi. Ve ahir zaman uleması ve onların takipçileri arasından ilim sahibi olduğunu iddia edenler hiçbir delil olmaksızın onu yalanlamada, iftira atmada, onunla alay etmede ısrar ediyorken, Allah (svt) Pak Kimselerin (as) sözlerini doğruladı. Bilakis onlar savaşmada ve onu ve ensarlarını öldürmek için fetvalar yayınlamada ısrar ettiler, tıpkı Allah'ın Halifelerin muhalif olmuş atalarının yaptığı gibi. Bilakis, (bu alimler) gerçeğe çağırmanın tanınabileceği bir yol önermeye başladılar ve hakeza bizlere onlardan önce gelmiş kimselerin alışkanlığını hatırlattılar.

Onların bazıları Kaim'i Usul tahsiliyle tanımak istiyor ve başka biri gerçeği sakalının beyazdan siyaha dönüşmesiyle bilmek istiyor! Ve üçüncüsü de gerçeği siyah kalbinde bir şeyi saklayarak bilmek istiyor. Ve dördüncüsü ve beşincisi vb. Elbette, bu onların fakihlerinin ve âlimlerinin söylemidir ve onların ahmak takipçilerinden bahsetmiyorum. Bilmiyorum (acaba onlar ne derdi)! Eğer onlar bu meselelerle Kaim'i bilmek istiyorlarsa, o halde Kaim hakkında nakledilmiş onlarca hatta yüzlerce rivayetin değeri ne olacaktır, nasıl onu, zuhurunun alametlerini vb. ona ilişkin şeyleri bilecekler? Eğer onlar sundukları şeye göre onu bilmek istiyorlarsa, tüm bunların (rivayetlerin) değeri olacaktır?!

Her durumda, araştırma, şer âlimlerinin durumunu ve onların bugün Al-i Muhammed'e (as) karşı olan suçlarının büyüklüğünü açıklamak için yapılmadı. Fakat o, Hakkın delilleriyle bağlantılı olan Allah'a çağırın kimsenin sözlerini açıklamak içindi. Bu yüzden bunun hakkında bir soru ve onun (as) buna cevabını zikredeceğim. Ve yaptığım şeyden ötürü Allah'tan, Muhammed (saa) ve Al-i Muhammed'den (as) ve ondan (as) –ruhum ona feda olsun- özür diliyorum. Ve değerli kardeşlerimden (gerçeğin) farkına varıp kavramalarını istiyorum, zira mümin aynı delikten (iki defa) ısırılmaz.

Bir gün Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Bilgi vericilerden birinin bir yerde bir grubu var, ensar kardeşlerimizden birisi onunla buluşmuş ve ensar kardeşimiz meseleyi (yani Ahmet El Hasan'ın (as) meselesini) ona teklif etmiş, fakat bu kişi ısrar etmiş ve demiş ki, 'Eğer sizin sahibiniz (İmam Ahmet El Hasan (as)) bana, Allah'tan başka hiçkimsenin

bilmediği iki sorunun cevabını söylerse o zaman ona inanacağım.' Ve ey mevlam, bu soruyu size ilettiğim için özür dilerim.”

O (as) bana cevap verdi ve buyurdu ki: “Deliller fazladır ve onlar yeterlidir. Onlar (karşı taraf) için başka hiçbir şeyim yoktur, ne sevgi ne de itibar. Her kim dilerse, günahkâr iken, buyursun iman etsin yani, eğer Allah onun pişmanlığını kabul ederse. Ve sizden, insanları (İmam Ahmet El Hasan (as) hakkında) bilgilendirirken sorumluluğunuzun boyutu ile başa çıkmanızı istiyorum. Yani, bunu anlamıyorum! Siz Mümin misiniz? İmanı idrak ediyor musunuz? Ne hakkında bigilendirdiğinizi biliyor musunuz? Ne ile anlattığınızı biliyor musunuz? Yani, en azından bu sizin tarafınızdan bitmeyecek mi? Yani bugüne kadar benim her şahıs için bir işaret vermemin istenilmesi mümkün mü ve sizden taraf ve sizler bana bunu ileten kimselersiniz?!

Yani, mesele o cahillerin istedikleri gibi olsaydı -yani, onlar için birer birer mucize göstereyim ve böylece onları iman etmeye mecbur edeyim- o zaman benim en azından, Çin veya Amerika başkanına gidip onları zorlamam gerekirdi, zira neden o cahili zorla iman ettireyim ki? Çünkü bu cahili izleyen beş ya da altı kişi vardır. Hatta niçin ekonomik olarak gelişmemiş ülkelerin başkanlarını ve yöneticilerini zorlayayım ki?

Bugünden itibaren, sizden onlarla sabit olmanızı istiyorum – yani Ensarları kastediyorum– bunu size ileten ensarlar. Eğer onlar muhalife böyle istekte bulunması için şans verirse, o zaman sizin onlara böyle bir isteğin ne anlama geldiğini söylemeniz gerek. Benim size tüm söylediklerimin ve yazdıklarımın ne faydası var ki, eğer siz gelecek ve bunu bana iletceksiniz?

SubhanAllah (Allah münezzehtir)! Sana iki gün önce görmüş olduğum bir rüyayı anlatacağım ve bu rüya senin bana bir kaç dakika önce iletmış olduğun şeyle alakalıdır. Ben kendimi bir yerde gördüm ve çok büyük bir acı içinde idim ve “Ey Hala!” diye bağıryordum ve yüksek sesle onu tekrarlıyordum ve sanki Musibetler Anası Halam Zeyneb'i (sa) çağırıyordum, ona şikayet edeyim diye. Sonra, bağırmağa başladım: “Ey Hala Zeynep” ve birkaç defa böyle tekrarladım. Nihayet çok büyük bir türbeye vardım ve sonra, Ona (sa) sızlanarak, türbeye yanağımı koydum. Ona dedim ki: Ey Hala! Sen sızlanıyorsun, Ey Musibetler Anası, fakat bana ne oldu ki, sana şikayet edeyim diye sana doğru gelmeme sebep oldu? Sonra gördüm ki, bunlardan sonra, her şey bitti ve kurtuluş (ferec) izni Allah tarafından verildi.”

Sonra dedim ki: “Beni, kendi Tahir ve Pak olan Halanızın hakkına bağışlayın, Allah size başarı ve kurtuluş versin – ve siz daha iyisini biliyorsunuz – sizin acı içinizde olmanızdan ölüm benim için daha rahattır.”

O (as) da buyurdu: “Hayır asla, ben sizin (Ensarların) hizmetkârıyım, Allah buna şahitlik ediyor ki, ben sizi seviyorum. Sadece şu var ki, Allah'ın isteği meselelerin kendi yollarında yürümesidir. Eğer senin için herhangi bir zarar veya acıya sebep olduysam, özür dilerim. Allah'tan size başarı/tevfik vermesini, sizi kuvvetlendirmesini ve size zafer ihsan etmesini

diliyorum. Ve biliniz ki, hakikatten sapmak tek bir adımla başlar. Belki de, bu tek adımı atan kişi, ilkeler, ahlak ve İlahi Din karşısında kullanacağı bir bahane bulur fakat, sonunda o kendisini Dinden ve Hüseyin'den (as) ayrılmış olarak bulacaktır ve ondan görünüşü dışında Hüseyin (as) ile olan hiçbir şey kalmaz. Allah sizlere şu ilk adımı atanların kimliklerini göstermiştir ve onların bugün nereye vardıklarını görüyorsunuz. Peygamberler ve Vasiler hiçbir zaman bu dünyada rahat bir gün görmediler çünkü onlar Ahireti arayanlardır. En azından bir gün bile olsa rahatlık isteyenlere yada bir gün bile bu dünyada rahatlığı ümit edenlere gelince, onlar hakikaten yanılıyorlar, böyle dünyayı aramış ve dünyayı ümit etmiş oldukları için. Müminlerin Emiri ve Üstadı'nın (as) sözlerini duymadınız mı, O derdi ki: "Doğduğum günden beri zulmedildim. Akil gözlerinde ağrı olduğu zaman derdi ki: 'Ali'nin (as) gözlerine sürmeden önce, benim gözlerime ilaç sürmeyin.'" [5] Bu Onun gençken olan durumuydu ve onun (as) yaşlıykenki durumunu da duydunuz."

[4]- el Müteşabihat Kitabı Cilt 4 Soru 144, Yamani hadisi ile ilgili açıklama kısmı.

[5]- Biharul Envar c.27 s.62

Allah Kendi Hücçeti İbrahim'i Nasıl Bilinir Kıldı

Salih Kul'a (as) Allah'ın Hücçetlerine ve özellikle de Al-i Muhammed'in Kaim'ine (as) muhalif olanların küstahlıklarını şikayet ettim ve dedim ki: "Muhalifler ise bizi incitiyorlar ve sizi pek çok kez (kötü bir şekilde) zikrediyorlar. Allah Fatıma'nın (sa) hakkı için bizi size kalkan kılsın."

O (as) da beni cevapladı: "Onlar korkusuzca Allah'a karşı küstahlık ettiler ve Onun toprağında yaşıyorlar ve onu kendisini çevreleyen bir boşlukta tutan Odur, eğer onu göndermiş olsaydı, bir göz açıp kapama içinde onları yok ederdi.

Allah (svt) İbrahim'e (as) çağırdığı kimselere kendisinin gerçeğe çağıran olduğunu (söylemekten) daha fazlasını yaparak kendini bile tanıtmamasını emretmedi. [(Biz İbrahim'e emrettik ki) Ve insanların arasında haccı ilan et ki, yaya olarak ve develer üzerinde uzak dağ yollarının hepsinden sana gelsinler.] (Hac 27)

Sadece onları çağırmak, onların seni ve senin dürüst olduğunu bilmelerine gelince, o halde sözde bu onların kaldıracabilecekleri ve onlara işaret etmek için hiçbir delile ihtiyaç duymadıkları bir şeydir. Zira sen onları yaratmış olan Rablerinin Elçisisin. Öyleyse, bir insan nasıl kendisini yaratmış olan Rabbini kaybeder ve Onunla iletişim kurup Ondan isteyemez?!

Onların problemi, kendilerini yaratmış olan Rablerini kaybetmeleridir ve bu yüzden Allah'ın Elçilerinden, Elçilerin açıklayacağı doğüstü bir güçle kendilerini iman etmeye zorlamalarını isterler ki o (güç) Elçilerin üstünlüğünü, insanların zayıflığını ve onlarla yüzleşmeye aciz olduklarını gösterecektir.

Öyleyse inanç bunun neresindedir?! Ve Kendi hakkında Kendisinin şah damardan daha yakın olduğunu söylemiş olan Rableri nerededir? Evet, onlar Rableriyle bağlantılarını kaybettiler, sonra da O onları cezalandırmadı, bilakis onlara sayesinde hidayet olsunlar diye işaretler gönderdi. Onlar Allah'a karşı nasıl da küstah?!

Vallahi, bunların benzerlerine bağlı olduğum için Rabbimin önünde utanç hissediyorum. Onlar Onunla (svt) kibir ve eşsiz bir günahkârlıkla yüzleştiler, kendilerindeki tüm zarar ve zulme rağmen.

İnsan bu günahkârlık, kötülük ve şeytanlık ile kendi yüce Rabbiyle yüzleşmekten ne zaman utanacaktır? Ve O onlar hakkında hüüzünle konuşur, onların Kendisiyle yüzleşmedeki tüm günahkârlıkları ve Kendisinin onların yaratıcı olmasına rağmen onlara ihtiyacı varmış gibi. [Ah! Yazık kullara! Onlara hiçbir peygamber gelmedi ki onunla alay etmesinler!] (Yasin 30)”

Muhaliflerin (İmam Ahmed el Hasan'ın) Babasına (as) ve Annesine (as) Karşı Küstahlıkları

Muhaliflerin küstahlığı, sadece Allah'ın Hücceti Seyid Ahmed el Hasan (as) ile sınırlı değil, bilakis, mahlûkatın en şerlileri ve onların takipçileri ahlaksızlık bataklığına düşmeye başladılar ve onların sözleri Allah'ın yükseltilmesine ve içinde Kendi isminin zikredilmesine izin verdiği evlere ulaştı.

Muhaliflerin onun (as) baba ve annesine karşı olan küstahlıkları hususunda, Salih Kul (as) şöyle buyuruyor: “Bazen onlar anne ve babama karşı haddi aştıklarında, beni sadece incitiyor. Vallahi, babam gidene dek, bu dünyada gözümü açtığımdan o vefat edene kadar, Allah ona rahmet etsin, asla onun birine karşı sesini bile yükselttiğini görmedim. O cömertti, abiddi, yüce ahlak sahibiydi. Onu tanıyan herkes buna şahitlik eder. Vallahi, Muhammed ve Al-i Muhammed (as) ve Peygamberler ile Vasilerin ahlakı hakkında okuduğum şeyler hariç, hiç kimseyi onun ahlak seviyesinde görmedim.

Çok seneler önce, tağutun zamanında, Ümmü Davud'un işlerini yaptığını hatırlıyorum ve onu tağut Saddam'ın (la) hapisanelerindeki mahkûmların serbest bırakılması niyetiyle yaptım. Ve 15 Recep günü, İmam Ali'nin (as) türbesinde gün batımına kadar Kuran okuyordum ve eve oruçtan ve yoldan ötürü yorgun halde döndüm ve namaz kıldıktan sonra uyudum. Ve amellerin mükâfatını İmam Ali'nin (as) türbesindeyken babama adadım. Ve Allah'tan babamdan taraf (yerine getirmediği) bir farızanın affedilmesi için yapabileceğim bir şey olup olmadığı hakkında beni bilgilendirmesini istedim. Geceleyin

uyuduğumda, bir rüya gördüm: Gördüm ki İmam Mehdi (as) temiz bir yerde oturuyordu ve ben de ona yakın oturuyordum ve büyük bir melek geldi. Bu meleğin Cebrail (as) olduğunu biliyordum ve o bana dedi ki: senin baban sana selamlarını gönderiyor ve o cennet yolundadır. Ve babamın Cennete doğru giderken güzel bir yerde uçtuğunu gördüm. Rüya bitti.

Ve bunların dostu babamı lanetliyor, bilmiyorum ki niçin? En azından onu tek bırakın ve onu bu çağrıda önce ölmüş olarak kabul edin, onlar bu çağrıdan önce bizim aynı dinlerde olduğumuzu kabul etmiyorlar mıydı?

Ve bu adi kimselerin onu tanımazken iğrenç isimlerle çağırdığı annem, Vallahi, bu dünyada gözlerimi açtığımdan beri, onu her yıl Recep, Şaban ve Ramazan olmak üzere üç ay oruç tutarken gördüm. Ve onu Salatul Leyl (gece namazı) için uyandırmaya gittiğim çoğu sefer, onu uyanmış ve benden önce namaz kılarken görürdüm. O yaşı seksene ulaşmış yaşlı bir kadındır. Ve bu adiler onu iğrenç isimlerle çağırıyor. Özür dilerim, seni bununla incitmiş olabilirim, Allah sana başarı ihsan etsin.”

“Ben Ondan Daha İyiyim” Daima İnkâr Edenlerin Problemi Olmuştur

Salih Kul (as) bu konuda şöyle buyuruyor: “Niçin inkarcılar daima sayıca daha fazladır? Problem Allah’ın Halifesinde mi yoksa insanlarda mıdır ve insanların problemi nedir? Eğer ilk imtihandaki başarısızlığın sebebini bilseydin, bu soruyu cevaplardın.

Cezalandırılacağı belirgin bir şekilde insanın “Ben” ini göstermesi. Yani, bu insan daima “Ben” ile birlikte kendi Rabbi ile yüzleşmeyi (kendi nefsinde) saklamıştır, fakat şimdi (Allah) ona bir Halifede tecelli etti ve bu adam da der ki: ‘Ben ondan daha iyiyim. (Ben Allah’ın bu halifesinden daha iyiyim.)’ ve o asla bunu Kahhar olan Allah’ın önünde söylemeye cüret etmedi, fakat (gerçekte) onu kendi nefesine yönelmiş bakışında her daim sürekli söylemekteydi. Onlar, kendi ellerini zorlukla görebilen kimselerdir, “Ben” onları kör etmiştir, onlar için tüm önemli olan; kendileridir, onlara uygun şeydir ve zahirde kendilerine muhalif olan şeyden kaçınmaktır.

Şimdi onları yaratmış Kimse onlara Halifesinde tecelli etti ki böylece onların habis nefislerinde sakladığı şey gün yüzüne çıksın, onların Onu (svt) ve Onun nimetlerini inkar etmekten sakladığı şey.

Senin için fiziksel bir örnekte resmi netleştirmek için: Onların durumu, Rabbiyle yüzleşirken bakışını kendine odaklamış kimse gibidir, şunu dile getirip söylemeden: ‘Ben beni yaratmış olan Kimseden daha iyiyim.’ Ya da ‘Benim nefsim benim için beni yaratmış olan Kimseden daha önemlidir.’ Fakat onun durumu ve kendi nefesine yönelmiş olan bakışı bunu söyler. Şimdi onu yaratmış olan Kimse onu zahirde kendisine benzer biriyle imtihan etti, bir insan ile, ve sonra da o hemen nefsinde sakladığı şeyi söyledi ve açıkça hiç utanmadan dedi ki: ‘Ben ondan daha iyiyim.’”

***

Muhammed ve Al-i Muhammed, İmamlar ve Mehdilere (as) Salavat ve Bu Salavatta Fatıma'nın (sa) Konumu

Allah (svt) buyurdu: [Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, ona salat edin ve değerli bir selamla ona selamlayın.] (Ahzab 56) Allah'ım Muhammed ve Al-i Muhammed'e, İmamlar ve Mehdilere salat et ve değerli bir selam ile onları selamla. Belki de bugün bazı insanlar bu Salavatsı sevmiyor, tıpkı onlardan öncekilerin Resulullah'ın (saa) kendi ümmeti İslam devrinin başlangıcında Al-i Muhammed (İmamlar) (as) ile imtihan edildikleri zaman onlar (ümme) için açıkladığı Salavatı sevmedikleri gibi.

Ve en büyük Peygamber'in (saa) gerçekte onlar için nasıl kendisine Salavat gönderileceğini açıklamasına ve onlara kendisine kesik bir salavat göndermeyi yasaklamasına rağmen, zira O (saa) buyurmuştur: "Bana kesik salavat göndermeyin." Onlar da dediki: "Kesik salavat nedir?" O (saa) de buyurdu: "Sizler 'Allahumme salli ala Muhammed' (Allah'ım Muhammed'e (saa) salat gönder) diyip durursunuz. Bilakis, deyin ki: 'Allahumme salli ala Muhammed ve Al-i Muhammed' (Allah'ım Muhammed'e ve Muhammed'in Ailesine salat gönder)." [1]

Görüyoruz ki onlar kasıtlı olarak Ai Muhammed'i (as) zikretmiyorlar, Ehli Sünnet'te ve özellikle de Vahabilerde yaygın olduğu gibi. Ya da eşlerden veya sahabelerden istediklerini eklerler, hatta tüm sahabeleri, ki içlerinde alkol içen, münafık olan, zinakar olan, katil ya da maktül olan kimseler vardı. Onlar Resulullah'ın (saa) emrine ve beyanına karşı çıkmakta ısrarlıymış gibi, SubhanAllah!

Bugünkü Mercilerin Şialarına gelince, onlar da Salavata istedikleri şeyi eklemeyi istiyorlar. Bilakis, onlar takipçilerini kendi liderleri ve efendileri de zikredildiği zaman Salavat göndermeleri gerektiği konusunda bilgilendirmekte öne çıktılar. Bu, inkar edemeyecekleri çok iyi bilinen bir meseledir de.

Gerçekten de Muhammed ve onun yüce Ailesine (as) salavat, sürekli diri olan bir vaiz olarak kalıyor, bu ümmetin İslam devrinin başlangıcındaki ve içinde yaşadığımız sonundaki terbiyesizliğine şahit olarak. Durum nasıl böyle olmaz ki, oysaki tüm Müslümanlar bu salavatın anlamını bile idrak etmez, Al-i Muhammed(e olan cehaletlerini) bir tarafa bırakın, onların Müslüman olduğunu iddia eden kimselerin hakikati konusunda hiç fikirleri yoktur. Bilakis, Sünni Şeyh Al-i Muhammed'den (as) nakledilmiş rivayetleri terk ediyor, Emirel Müminin İmam Ali'nin (as) katillerinden nakledilen hadisleri rivayet ettikten sonra! Ve Şia (!) Mercisi Al-i Muhammed'in (as) rivayetlerini almayı terk ediyor, ya da sadece bu rivayetlerden sevdiği ve ona hizmet eden şeyi alıyor. Aksi halde özellikle de ana Şia kitaplarındaki onlarca rivayette geçen Mehdiler ve İlk Mehdi'ye ilişkin olan her

Şey hakkındaki rivayetleri nereden getirdik? Bu rivayetleri Al-i Muhammed'in (as) rivayetlerinden getirmedi mi? Öyleyse, eğer onlar gerçekten onların (as) Şiaları iseler, niçin bu rivayetlerle alay ediyorlar?

Zaten, bazı insanlar bize karşı Şüphe çıkartıp diyorlar ki: Niçin özellikle salavatta İmamlar ve Mehdileri zikrediyorsunuz, oysaki İmamları ve Mehdilerin böyle belirtilmesi Fatıma 'yı (sa) dahil etmeyi engelliyor, onun (sa) Pak Aileden olmasına rağmen. Bunun hakkında Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Salavattaki İmamlar ve Mehdileri belirtme (has kılma) kendi içinde Fatıma 'yı (sa) dahil etmeyi engelliyor mu?"

O (as) da beni cevapladı ve buyurdu ki: "Belirtmek (has kılmak) genellemeyi engellemez ve kimseye bunun sahip olduğumuz tek şekil olduğunu, bundan başkasının caiz olmadığını söylemedik. Bilakis, "el Müteşabihat" kitabında bu Salavatı başka bir şekilde yazdım. Fakat burada biz bu şeytanların terk etmeyi istedikleri bir gerçeği teyit etmek için belirtiyoruz ve o da İmamlar ve Mehdilerden olan Allah'ın yeryüzündeki Halifelerinin hakkıdır, ve İmamlar (as) kendi Dualarında belirttiler (has kıldılar) [2] İmamlar (as) belirtmekle hata mı ettiler? Onlar bundan çok uzaktır!"

[1]- Allame Emini, el Gadir c. 2 s.303. İbni Hacer, Sevaikul Muhrika s.146

[2]- İmamlar (as) pek çok Dua ve Salavatta belirttiler (has kıldılar). Örneğin Şeyh Abbas Kummi'nin Seyid bin Tavus'tan naklettiği üzere Cumanın ikindisinin salavatına bakın. Mefatihul Cinan/Cuma İkindsinin Amellerine bakın.

İbrahim (as) "Ben Kaybolanları Sevmem" Diyerek Neyi Kastediyor

Salih Kul (as) idrakten aciz olana kadar kıskançlık –iblisin eski hastalığı Allah ona lanet etsin~ ile kör olmuş kimseler hakkında konuşuyordu, ve o (as) buyurdu: "Örneğin, onlardan birini şöyle derken görüyorum: Güneş Muhammed (saa) ise [3] İbrahim nasıl kaybolanları sevmediğini yani Muhammed'i (saa) sevmediğini söylebildi?"

Bu, duyduğum en çirkin şeylerden biridir, zira bu adam güneşi bu güneş anlamına göre yorumluyor. Eğer aynı soruyu kendine yöneltirse, kendi yorumuna göre, İbrahim (as) nasıl güneşi sevmediğini söylebildi, güneşin suçu nedir ve o İbrahim'in (as) onu sevmemesi için içinde nasıl kötü bir şey barındırıyordu? O soruyu kendine yöneltmişse, kendisi cevaplayacaktır ki İbrahim (as) güneşi mutlak bir rab ya da mutlak bir ilah olarak kabul etmeyi sevmiyor, zira "Ben sevmem" demeden önce "Bu benim Rabbimdir" demişti. Öyleyse İbrahim'in (as) sevmediği şey işaret edilen şey değildir, (sevmediği şey) (daha önce) öyle kabul ettiği gibi onu mutlak bir rab olarak kabul etmektir.

Fakat onlar neredeyse idrakten aciz oluncaya dek kıskançlık ile kör olmuşlardır. Onlar, eğer sadece bu şüpheleri kendilerine döndürecek olsalar (bile) cevaplarının gayet açık olacağı meselelerle Şüphe yaratıyorlar."

[3]- Ehlibeýt'in (as) pek çok rivayetinde nakledilmiştir ki güneş Resulullah Muhammed (saa) olarak yorumlanır. Bu rivayeterden biri: Ebu Basir nakleder, Ebu Abdullah'a (as) Allah'ın şu buyruğu hakkında sordum [Güneşe ve onun parlaklığına and olsun] O (as) da buyurdu: "Güneş Resulullah'dır (saa), onunla Allah insanlara dinlerini parlattı/açıkladı..." –Biharul Envar c.24 s.70

Ayrıca İbni Abbas'tan nakledilen başka bir rivayet de var: Resulullah (saa) buyurdu: "Benim sizin aranızda örneğim güneştir ve Ali'nin (as) örneği aydır, güneş kaybolursa rehberiniz olarak ayı kullanın." – Biharul Envar c.24 s.76

***

Yiyecek İle Ademoğlu Ölür ve Allah'ın Kelimesi İle Yaşar

Seyid Ahmed el Hasan (as) buyurdu: "İsa (as) buyurmuştur: 'Adem oğlu sadece yiyecek ile yaşamaz, bilakis Allah'ın kelimesi,le yaşar.' Ve Ben, Allah'ın kulu, size diyorum ki: Yiyecek ile Adem oğlu ölür ve Allah'ın kelimesi ile yaşar."

İki söz arasındaki idraki ölçüde durmayacağım, bunun yanı sıra şu gerçeği de tarif etmek istemiyorum ki, eğer makamlar ve ilahi konumlarda farklı olan iki Hüccet olsaydı ve onların sözleri bir araya getirilseydi, o halde makam olarak daha aşağıda olan Hüccetin sözleri bir öğrencinin sözleri gibi görünürdü, eğer onun sözleri Allah'ın yanındaki makam olarak daha yüksek olan Hüccetin sözleriyle karşılaştırılsaydı. Dolayısıyla İsa'nın (as) sözlerinin öğretmeni ve eğitmeninin elleri arasındaki bir öğrencinin sözleri gibi görünmesi tuhaf değildir, eğer o (sözler) İki Denizin Birleşiminin (as) sözleri le bir araya getirilirse. Durum nasıl böyle olmaz ki, oysaki Musa'nın (as) durumu da buydu, daha önce onun Salih Kul'un (as) elleri arasında öğrenmek için olan yolculuğu hakkında açıklananlar üzere. Bunun hepsinin açıklamayacağım. Fakat, Allah'ın izniyle, Onun (as) Adem oğlunu öldüren yiyecek hakkındaki sözlerini açıklamak istiyorum.

Salih Kul'a (as) bu konuda sordum ve dedim ki: "Yiyecek ile Ademoğlu ölür, Ademoğlunu öldüren yiyeceğin ne olduğunu sorabilir miyiz?"

O (as) da buyurdu: "Evet, yiyecek insanın açılışlarının isteğini karşılayan şeydir, ağzın yiyeceği vardır, özel kısımların yiyeceği vardır, gözlerin yiyeceği vardır ve kulakların yiyeceği vardır. Ve bu yiyeceğin bir sınırı ve kanunu vardır. Helal yiyecek güç içindir ki böylece insan Allah'a itaat etmek için güçlü olabilir, bu insanı yaşatır, zira o, bu yiyecek ile yapmak için güce sahip olduğu (Allah'ın) zikri sayesinde ruhunun yaşaması için bir sebeptir. Ve Helal ile özel kısımların isteğini gidermek de bunun gibidir. Ve Kuran'a bakmak, Allah'ın Hüccetine bakmak, hatta Allah'ın düşmanlarının sonuna bakmak ve ibretler almak gibi gözün yararlı yiyeceği insana hayat verir. Ve Kuran dinlemek gibi kulağın yararlı yiyeceği de insana hayat verir.

Fakat insan ne kadar yediğine, nasıl yediğine ya da yediği yiyeceğin türüne dikkat etmeksizin yiyorsa ve nasıl, nerde, ne zaman, kiminle olduğuna dikkat etmeksizin istediği her şeyle özel kısımlarının isteğini karşılıyorsa ve Allah'ın istediğine dikkat etmeksizin

dilediği her şeye ve herkese bakıyorsa ve istediği her şeyi dinliyorsa, o halde bu insan ağzına, özel kısımlarına, gözlerine ve kulağına verdiği bu yiyecek ile kendi nefisini helak edecektir. Öyleyse yiyecek, Allah'a dikkat etmeksizin, insanı öldürür ve onun helakine sebep olur. Dolayısıyla yiyecek ile Ademoğlu ölür.”

***

İlk Semanın/Göğün Anlamı

Ve zira bizim meseleye olan ilgimiz neredeyse tarifsizdir. Eğer bugün Allah'ın Hücceti olmasaydı ve dünya zulüm ve adaletsizlikle dolduktan sonra o gelmeseydi, şüphesiz ki biz helak olanlardan olurduk. Gerçek budur, onu kabul etmiş kimselerce kabul edildi ve ona karşı küstah olan kimselerce reddedildi. Böylelikle Allah (svt) Kendi rahmetiyle bize konumumuzu ve durumumuzu gösterir, sorularımız arasında soru soranın cahilliğinin büyüklüğünü ve Rabbinin tüm bunlara rağmen onu Kendi seçilmiş kimselerinin çizgisinde kabul ederek ona ettiği rahmetinin büyüklüğünü gösteren sorular vardır. İşte, gerçeği bilirsiniz diye şu soruya bakın.

Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: “Niçin ilk gök diyoruz? O gerçektende yukarıda gördüğümüz şey mi, yoksa başka bir şey mi?”

O (as) da beni cevapladı: “İlk gök gözler tarafından görülmez, Allah sana başarı ihsan etsin. Dünyevi gök, ilk göğe ve fiziksel göğe ayrılır. İnsanların nefisleri ilk göktedir. Ve gözler tarafından görülen insanın fiziksel bedeni ilk fiziksel göktedir. Bu, daha önce kitaplarda açıkladığım bir meseledir [4] ve Ensara da onu pek çok kez açıkladım. Fiziksel gök bu görülen galaksiler, gezegenler ve güneşlerdir ve ayrıca ona yeryüzü denir, yani tüm fiziksel göğe bazen yeryüzü denir.”

Ben de dedim ki: “İlk göğün yukarısında olan ve gözler tarafından görülemeyen her şeyi anlayabilir miyiz, işaret ederek bile onu bu dünyada bilinen şeyle karşılaştırırsak yanlış mı olacaktır?”

O (as) da buyurdu: “İşaret ederek bile derken ne kastediyorsun, örneğin ona bir yönde işaret etmeyi mi kastediyorsun? Gerçekte tabii ki de değil, o ilk yerde yönlerle ilişkili olan hiçbir şeye sahip değildir, onda mekan ya da zaman yoktur ve o mekan ve zamanla ilişkili hiçbir şeye sahip değildir. Evet, onda olaylar vardır ve zaman ile olay arasında büyük bir fark vardır. Ve onda boşluk vardır ve boşluk ile mekan arasında büyük bir fark vardır.”

Ben de dedim ki: “Olay, art arda yaratılma anlamına mı gelir ve boşluk son bulma anlamına mı gelir, yoksa başka bir şey mi?”

O (as) da buyurdu: “Aslında o başka bir alemdendir. Bu alemi açıklayan ve bu alemden olan gerçeklikteki bu kelimelerle onu gerçekten de tam doğrulukla açıklayamazsın. Yani sana boşluk ve olayı anlattığım zaman, anlayışın bu kelimelerin bu alemde kastettikleri

Şeye kayacak, ki orada (bu alemde) o alem kelimelerle açıklanamaz, onların ne olduklarının önemi yok, zira bu kelimeler onu açıklamak için hazırlanmış değildir, çünkü bu kelimeler ondan değildir, bilakis, bu kelimeler ona yabancıdır.”

[4]- Örneğin göklerin ve yeryüzünün yaratılışı hakkında el Müteşabihat kitabı cilt 4 soru 175'e bakın.

***

Belki de Müminin Başlangıcı Dua İledir, ve Onun İçin Ümit/Dua Ederek Allah'ın Kapısında Durması Yeterlidir

Bir gün Salih Kul'a (as) beni üzen bir rüyayı ilettim ve sonunda dedim ki: “...Ve Allah şu an acımı en iyi şekilde biliyor.”

O (as) da buyurdu: “Ve niçin üzgünsün ki, sana şimdi bir şey anlatacağım: Allah (svt) buyurmuyor mu: “Benden isteyin.” İnsanın başlangıcı belkide Duadadır. Gerçeği bilenlere gelince, onlar şöyle diyemez: Bana ver, bana şifa ver, benim için bunu yap, bunu istiyorum, bunu istemiyorum. Onlar ancak ümit/dua ederek Allah'ın kapısında durabilir ki Allah onlar üzerinde lütfâ sahiptir ve Kendisinin (svt) istediği her şeyde onları kullanır.

Ne zamana kadar kendimize bakmaya devam edeceğiz, Vallahi, O (svt) zamanın başlangıcından sonuna dek beni kullanmış olsa ve sonra da beni cehennem ateşine soksa, O (svt) bana iyi davranmış olurdu. Ve belli bir zaman için bile olsa Onun (svt) beni kullanmasından daha büyük iyilik nedir? Bizim ancak tek şeye dikkat etmemiz gerek ve o da neredeyse bizden hiç ayrılmayan bu “Ben” i siyah sayfamızdan kaldırmaktır.”

Sonra Ona (as) sordum ve dedim ki: “İnsanın Allah'ın kapısında ümit/dua ederek durması hakkındaki önceki sözleriniz üzerinde düşündüm, lütfen mevlam beni Pak Kimselerin Duaları hakkında bilgilendirin ve Onun (svt) Musa'ya (as) söylediği şey hakkında da: Ayakkabının bağını bile Benden iste [5], bunla kastedilen nedir?”

O (as) beni cevapladı: “Kendi kendine sorarsan, burada iki mesele vardır: İlk olarak, her seferinde “Ben” diyorsun ve kendine bakıyorsun. İkinci olarak, her talepte diyorsun ki, “Ben biliyorum, anlıyorum, yararın nerede olduğunu biliyorum” yani sen tahlil eden kimsesin, sana olacak yararın falan ve filanda olduğunu tahlil ettin ve sonra da Allah'tan istedin ki O senin için tahlil ettiğin şeyi karşılansın. Yani özetle: sen Allah'a (svt) diyorsun ki: “Ben yararın nerede olduğunu Senden daha iyi biliyorum ve Ben Senden daha alimim.” Zira sen çoktan ona karar verdin ve sadece Ondan (svt) onu karşılamasını istedin. Ona benim için falan ve filan yap diyorsun, yani sen tahlil ettin ki, “falan ve filan” gerçektir ve onun içinde dünyadaki ve ahiretteki yarar olacaktır.

Fakat Allah'ın (svt) kullarına olan söyleminde (geçer ki) “De ki, Rabbim beni ilimde arttır” burada kim yararı tahlil etti? Allah. Niçin talep ediyorsun? Zira o sana onu talep etmeni

söyledi. Tüm hallerde, o kelimeler değildir bilakis amellerdir. Yani, onun içinde olduğumuz zaman onu anlıyoruz, dışında olduğumuz zaman ise ondan konuşuyoruz.”

[5]- Şu manada bir Hadis-i Kudsi'de nakledilmiştir: “Ey İbni İmran, ayakkabı bağını Benden iste ve hayvanlarının yiyeceğini ve hamurunun tuzunu.”

İnsanın Onun Sayesinde Anladığı Kalp Nedir?

Kalp pek çok kez zikredildi, Allah (svt) buyurdu: “Ve o kalbinde olana, Allah'ı şahit tutar.](Bakara 204), [kakat kalbimin tatmin olması için.] (Bakara 260), [O, Rabbine selîm bir kalp ile gelmişti.] (Saffat 84) ve diğer ayetler Kalbi zikreden rivayetlere gelince, onlar müminin kalbiyle anladığını, onun saf bir kalbe sahip olduğu ve onun kalbinin Allah'ın arşısı olduğu ve diğer şeyleri açıklama hususunda çok fazladır. Öyleyse kalp ne anlama gelir?

Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: “Bilinmekteki, insan kalbiyle anlar ve eminim ki o, insanlar arasında bilinen kalp nedir, öyleyse o nedir?”

O (as) beni cevapladı: “Evet, insan kalbiyle anlar ve kalp ruhtur ve her mümin Allah'ın sözlerini kendi durumuna göre anlar. Sadece İkinci Gökte bir varlığa sahip olan kimsenin anlayışı Üçüncü Gökte bir varlığa sahip olan kimseden daha azdır, ve böyle devam eder.”

***

Gerçek Marifet Kalpte Nasıl Yerleşir ve İnsan (Nasıl) Peygamberlerin Amacına Ulaşır

Bir gün Salih Kul'dan (as) bir öğüt istedim. Böylelikle, o da bana, Hakkın Ensarları (Destekçileri) için zemin hazırlayan ve bu yol için harcadıkları emekler ve çektikleri sıkıntılar/acılar ile bu yolu onlara kolaylaştıran, Peygamberler ve Vasilerden önce gelmiş kişilerin durumlarını hatırlattı.

Sonra o, ruhum ona feda olsun, şöyle buyurdu: “Sizden istenilen 'Ben ve O (Huve)' arasında doğru kararı vermeniz ve doğru seçimi yapmanızdır. Seçim doğru olduğunda ve mümin insan Ben'den kurtulduğunda, o Peygamberlerin ve Vasilerin (as) geliş amacına ulaşır.”

Ben de sordum: “Peki bu nasıl kalpte yerleşir? Bir yol var mıdır?”

Salih Kul (as) da şöyle buyurdu: “Bilerek (Marifet ile).”

Böylece ben dedim ki: “İnsan birşey bilebilir fakat onu çok çabucak unuttur, böylece etkisi de kaybolur. Bu sebepten, aynı yanlışa yeniden düşer.”

Salih Kul (as) şöyle buyurdu: “Gerçek Marifet (bilis), Yaratılmısın hakikatidir ve ne unutulur ne de kaybolur, o yerleşmiş İnançtır.”

Ben şöyle dedim: “Peki o zaman insanın, yerleşik olup kaybolmaması için marifetini ve inancını gerçek yaptığı yol nedir?”

Salih Kul (as) şöyle buyurdu: “Kişi kendisi bilir hale geldiğinde, ateşte yanmış ve ateş(in kendisi) olmuştur. Fakat buna götüreceğ amellerin ne olduğunu kastediyorsan:

İlk olarak: Allah'ın emrettiği ve ona doğru yönlendirdiği herşeyi uygular. Ve Allah'ın hoşnut olduğu tüm ahlaki hal ve hareketleri uygular ve Allah'ın nefret ettiklerinden sakınır. Sonra, ne cenneti ister, ne de cehennem ateşinden kurtulmayı. Bilakis, tek istediği Allah'ın kapısında durup, Allah'ın istediğini yapmak olur. Sonra da, eğer “bana ver”, “beni geçindir”, “benim için bunu yap ya da şunu yap” derse o zaman bunun gibi tüm bu dualarda “Ben” dediğini bilir.

Böylece, gerekli olan şey, onun kendisinin Allah'ın kapısında durmasının Allah'ın onu kullanmasının, onu tercih etmesinin (ona lütufta bulunmasının) kendisi için yeterli olduğuna tam bir inançla ikna olmuş olmasıdır. Eğer Allah Teala, dünyayı yarattığından kıyam saatine kadar onu kullanmışsa ve sonra onu cehennem ateşine atmışsa, O (svt) ona karşı iyi davranmış demektir. Nasıl iyi davranmış olmasın ki? Ben hiçbir şey iken, O'dur beni yaratan, var eden ve sonra beni bir taş gibi dilediği şekilde atıp, beni kullanarak şereflendiren. Bundan daha büyük bir lütuf olur mu? Bilakis, tüm bunlardan sonra, eğer beni kalıcı olarak cehennem ateşine atmışsa, bana iyi davranmış demektir. Çünkü O (svt) geçmiş olan her şeyde ve gelecek olanda iyilik sahibidir. Ben, cehennem ateşinden de fazlasını hak ediyorum. Çünkü ben, kendime doğru bakıyorum.

İnsanın üzerine düşen, her daim Onun (svt) lütfunu bahşetmesini ve kendisini kullanmasını umarak, Allah'ın kapısında durmasıdır. Ve üzerine düşen, insanın Allah (svt) ile yaptığı işi, bir ücret ya da ödül karşılığında yapmamasıdır. Yani, kişinin üzerine düşen şey, bir ücret ya da ödül beklentisinde olmamasıdır. Ve şerefli insana, önceden ev, para, iş veren ve yaşamında ihtiyacı olan her şeyi beklentisiz bir şekilde sağlayan Allah'ın (svt) teklif ettiği basit bir iyilik için, ücret isteyen ya da ödül beklentisinde olan bir kişinin iyi bir kişi olduğunu düşünebilir misin? Eğer seni kullanmışsa, seni şereflendirmiştir. Çünkü, Onunla yaptığın her iş bir şereftir ve başına gelen en iyi şeydir. O zaman nasıl olur da, bunun için bir karşılık bekleyebilirsin ki?!”

***

(Allah Tarafından) Tercih Edilmiş Kimseler Nasıl Kendilerini Allah'ı Hoşnut Eden Şeye Zorladılar?

Bir gün Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "(Allah Tarafından) Tercih edilmiş kimseler nasıl kendilerini sadece Allah'ı hoşnut eden Şeye zorladılar?"

O (as) da beni cevapladı: "Vallahi [Ve ben, nefsimi temize çıkaramam. Muhakkak ki nefis, mutlaka kötülüğü emreder. Rabbimin merhamet ettiği hariç. Şüphe yok ki Rabbim, Ğafur ve Rahimdir.] (Yusuf 53)

Eğer istiyorsan, o halde Hüseyin'in (as) istediği Şeyi iste: "Seni bulmuş kimse neyi kaybetmiştir?" Her zaman kendinin Ona (svt) bağlı olmasını iste, zira biri bir Şeyi sevdiyse gözleri kör olacaktır. Sen her daim Ona bağlanıp Onu sevseydin, Ondan başka hiçbir Şeyi görmezdin ve Ondan başka hiçbir Şeyi bilmezdin, bilakis, her Şeyde Onu görürdün ve her Şeyi Onunla (svt) görürdün. Seni bulmuş kimse neyi kaybetmiştir? Seni kaybetmiş kimse neyi bulmuştur?

Evet, Allah'ı bulmuş ve Allah'ı tanımış kimse, hiçbir Şeye özlem duymaz/hiçbir Şeyde eksik değildir ve asla hiçbir Şeyi kaybetmez, zira Allah'ın her Şey olduğunu bilmiştir. Ve Allah'ı kaybetmiş ve Allah'tan tamamıyla cahil olmuş kimse, hiçbir Şeyi bulmamıştır ve her Şeyi kaybeder, (hatta) tüm evren ve içindeki Şeyler onun fakirliğini gideremez, zira o fakirliğin kendisi olmuştur. Ve görürsün ki her insan, Allah'a olan cehaletine göre, fakirliği ve sürekli eksikliği benzer miktarda hisseder, zira onu (ihtiyacını) karşılayabilecek Şeyi aramaz -Allah'a olan cehaletinden dolayı- ancak maddeyi/materyali (arar), aslında o (madde) deniz suyu gibidir, içenin susuzluğunu artırır ve asla susuzluğunu gidermez.

Zenginlik sadece Allah ile dir, Allah'tandır ve Allah'tan yüz çeviren kimse gerçek zenginliği asla bulamayıp serapların peşinde koşmaya devam edecek, nihayetinde çölün ortasında helak olacaktır.

Marifet (bilmek) her Şeydir, bu yüzden Muhammed (saa) Ali'ye (as) buyurdu: "Ya Ali (as)! Şüphesiz bir saat düşünmek bin yıl ibadetten daha iyidir."

Ben de dedim ki: "Cahilliğime rağmen zayıflığımı kaldıracak Şeyi diliyorum. Allah sizi korusun, size başarı ihsan etsin ve benim gibi kimselere karşı size yardım etsin. Bir taş bile sizin sözlerinizi görseydi, yumuşak/uysal ve akıllı olurdu, fakat Allah ile olandan başka güç ve kudret yoktur."

O (as) buyurdu: "Allah dilerse, sen benden daha iyisin. Bilakis Allah'tan bana senin Onunla olan lütfunla bana merhamet etmesini isterim, zira sen hakkı destekledin, Allah'ın sözlerini dinledin, Allah'a itaat ettin ve Allah'ın (svt) sana emrettiği Şeyle amel ettin. Fakat bana gelince, Allah (svt) beni bir yol kılmayı diledi, ki böylece O sizi Kendi çağrısına iletir. Ve kendimi Allah'a itaat etmiş ve Onun sözlerine iman etmiş Paklardan daha iyi görmüyorum. Allah siz hepinize başarı ihsan etsin ve Allah sizi hayırla mükafatlandırır."

***

Allah'ın Hüccti ve Nübüvvet Mührü

Nübüvvet mührü ve onun Allah'ın Hücceti ile olan bağlantısı hakkında, Salih Kul (as) buyurdu: "Muhammed'in (saa) Vasilerinden her Vasi bu mühürle mühürlüdür, o daima beden üzerinde görünür değildir, fakat Allah'ın onlardan perdeleri kaldırdığı pek çok kimse onu görür ve onunla Allah'ın Hüccetini tanır." [6]

[6]- Çevirmenin Notu: Nübüvvet Mührü hakkında daha fazla bilgi için, İmam Ahmed el Hasan (as) kitaplarındaki bir cevapta şöyle buyurdu: "Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla. Hamd Alemlerin Rabbi Allah'adır. Allah'ım Muhammed ve Al-i Muhammed, İmamlar ve Mehdilere salat ve çokça selam gönder. Nübüvvet mührüne gelince, o, Muhammed'in (saa) Vasilerinden her Vasinin, İmamlar ve Mehdilerin (as) sırtındadır ve o Resulullah Muhammed'in (saa) Mührüdür. Fakat o bedende belirgin midir? Hayır. Fakat, mümkündür ki Allah onu dilediği kimse için belirgin yapar ve onu görebilmesi için görünür kılar. Ayrıca, mümkündür ki Allah onu kullarından dilediğine ister rüyalar ister Keşf (uyanıkkenki rüya) ile gösterebilir. İz, kepek ve bedenin Musa'nın (as) bedenine benzerliğine gelince, bu belirgindir ve gözlerinle onu görebilirsin. Hakeza, başka işaretler de vardır ve onlar nişanelerdir, onların bazıları kalır ve daima gözlerle görülebilir, fakat durumları değildir, zira belki de geçmişte olmuş bir olaya işaret etmek için kanama bazen ona eşlik edebilir ve bazıları ise gözlerle görülemez fakat Allah (svt) kullarından dilediği kimseye onu gösterir. Nübüvvet mührüne gelince, umarım biliyorsun ki belki de Allah Masumun sırtında Nübüvvet mührüne bir işaret olarak gözlerle görülebilen belirgin bir iz yapabilir, fakat o gerçek Nübüvvet mührü değildir, bilakis, o sadece ona bir işaret olacaktır. Zira Nübüvvet mührü yok olan fiziksel bedende değildir, bilakis, o ruhtadır ve ondan göklere yayılan ışık vardır ve o melekler ve Allah'ın onlar için nişanelerini görebilsinler diye gözlerinden perdeleri kaldırmayı dilediği Allah'ın salih kulları tarafından görülebilir, O (svt) münezzehtir."

Ahmed el Hasan, Şaban-ul Hayr/1430 Hicri

***

Ey Rabbim, Sen Benim Sevdiğim Gibisin

Saklı değil ki, Allah (svt) Kendisinin (svt) sevdiği gibidir, fakat Pak Kimselerin (as) bazı dua metinlerinde bu cümle nakledilmiştir: "Ey Rabbim, Sen benim sevdiğim gibisin." Öyleyse bu ne anlama gelir?

Ve bu yüzden Ona (as) sordum ve dedim ki: "Şüphesiz ki Allah (svt) Kendisinin (svt) istediği gibidir ve kul Allah'tan kendisinin Allah'ın onun olmasını istediği gibi olmasını diler. Öyleyse Pak Kimselerden (as) nakledilen şu şeyin anlamı nedir: Ey Rabbim, Sen benim sevdiğim gibisin, öyleyse beni de Senin sevdiğini gibi yap."

O (as) beni cevapladı: "Onların 'Sen benim sevdiğim gibisin' sözü Senin hakkında bildiğim şey benim sevdiğim gibidir anlamına gelir ve Senin hakkında bildiğim şey ise Senin feyzindir ve Senin tüm feyzin hâyırdır ve insan için uygundur."

***

Allah Katındaki Yılbaşı

Allah katındaki yılbaşı hakkında, Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Allah katındaki yılbaşı Leyletul Kadr'den (Kadir Gecesi) mi başlar?"

O (as) da beni cevapladı: "Evet. Yılın başlangıcı Ramazan'dadır, önceki yılın kaderinin tamamlanışı Kadir Gecesinde ve Kadir gecesiyle birlikte yeni bir kader başlar."

Ben dedim ki: "Bu yüzden mi korku bu Mübarek aydadır?"

O (as) da buyurdu: "Korku her zaman esnasındadır, zira kendi nefsinin, zulmetini ve onun kalıcı eksikliğini bilmiş kimse nasıl korkmaz? Kadir Gecesinde önce bir rüya gördüm ve o geçmiş bir olaya ilişkindi, fakat sana rüyayı anlatayım:

Bir grup Melek gördüm ve bir amel yapmayı istedim. Onlardan bana bu amele ilişkin olan bazı şeyler getirmelerini istedim. Onları getirdiler, fakat itiraz edip dediler ki: Niçin kendini buna zorluyorsun?! Sen Allah tarafından yargılanmayacaksın ve senin kefareti yapacak bir günahın yok!

Her neyse, amele devam ettim ve onun içinde bir zorluk veya olası bir zarar vardı. Ve tamamlandıktan sonra, mekandan ayrılırken, benden bu amelden kaçınmamı istemiş meleklerle konuşma yapıp onlara dedim ki: 'O korkmadı, namaz da kılmadı, fakat necis oldu ve yüz çevirdi.' Allah'ın buyurduğu gibi, öyleyse benden korkmamamı mı istiyorsunuz?!"

***

Amel Ettiği Hariç İlmin Tümü İnsana Karşı Bir Hüccettir

Cevabul Münir (Aydınlatıcı Cevap) kitabı cilt 3'te Salih Kul'un (as) bir cevabını okudum ve onun hakkında ona sordum ve dedim ki: "Cevaplardan birinde okudum ki, Allah'a karşı sabit olarak yürürken hakikatlerin bazısını bilmeyi istemiş kimse Nur Suresini (Kuran'daki 24. Sure) 70 kez okusun ve bazı ayetleri de. Şunu yaparak beni korkutan şey "elbette ben değerli değilim" dememdir, öyleyse siz ne dersiniz?"

O (as) da beni cevapladı: "Niçin onu yapmıyorsun? Zira amel ettiği hariç ilmin tümü (sana karşı) bir hüccettir. Tüm dünya cehalettir, ilmin mekanları hariç. Ve ilmin tümü (sana karşı) bir hüccettir, amel ettiği hariç. Ve amelin tümü nifaktır, samimi olmuş şey hariç ve samimiyet (ihlas) büyük tehlikededir, nihayet insan sonunun nasıl olacağını görür."

***

Bilinen Sıfatından Farklı Bir Şekilde Masumun Rüyasını Görmek

Gerçek rüyalarda Masumun rüyasını görmek hususunda, Salih Kul'a (as) sordum ve dedim ki: "Masum bilinen sıfatlarından farklı bir surette belirecek midir? Yani, örneğin ilk Mehdi'yi görüyorum fakat bilinen sıfatından başka surette."

O (as) beni cevapladı: “Evet, bazı rüyalarda, suret ve zuhur bir manaya sahip olacaktır, suretin ve zuhurun bir miktar hakikat için bir sembol ve işaret olacağı manaya. İsim ayrıca rüyada bir anlama sahiptir. Yani örneğin sen rüyayla hiçbir ilişkisi olmayan bir kimse görürsen, gerçekte, bu kimse kastedilen şey değildir, bilakis kastedilen şey sadece onun ismi olacaktır, ismi bir miktar durumla bağlantılıymış gibi, öyleyse o kimse rüyada kastedilmez, o halde kastedilen şey onun ismi olur.”

***

Dördüncü Durak: Tartışmalar ve Araştırmalara Dair

Ehlibeyt (as) bazı Şialarını muhaliflerle nasıl tartışılıp delil getirileceği hususunda eğitmeye önem verirdi ve onların arasında Hişam bin Hakem, Mümin-i Tak ve onlardan başka pek çok kimse vardı.

Ve aşağıda Salih Kul’un (as) Ensarına olan sözlerinde zikredilen tavsiyeleri dikkatlice okuyan kimse, onu pek çok yönde mümine yardım edecek açık ilahi bir müfredat olarak bulacaktır. Onların bazıları ahlakidir, bazıları ilim yönüne ilişkindir, bazıları başkalarına delili açıklama yönüne ilişkindir ve buna benzer.

Öyleyse, özellikle de bu nokta hakkında Salih Kul’un (as) sözlerine bakalım.

***

Onun (as) Tartışma Hususunda Bazı Tavsiyeleri

Seyid Ahmed el Hasan (as) buyurdu: “Muhafiflerimizle olan tartışmalar veya diyaloglar hususunda size tavsiye vermek istedim, sizden onları reddetmemenizi rica ediyorum. Zira bu sayede biz Davayı mümkün olan en fazla sayıda (insana) ulaştırırız. Ve sizden insanlarla ve misafirlerinizle iyi ahlakla muaşeret etmenizi rica ediyorum, özellikle de size gelen ve iyi ahlakla konuşan kimselerle, hatta onlar Vahabiler bile olsa, zira siz bilmezsiniz belki de Allah daha sonra bir şey yapacaktır, Allah’ın kendisi için hidayet yazdığı ve kendisi için dalalet yazdığı kimseyi nasıl bilirsiniz ki?”

Ayrıca, sizden tartışmalar düzenlemenizi ve onlara hazırlanmanızı rica ediyorum, tartışma konularını belirleyin, sonra da onlara tam olarak hazırlanın, onların kaynaklarıyla birlikte ihtiyaç duyacağınız kaynaklarınızı ve hadislerinizi hazırlayın.”

Sonra İmam Mehdi (as) Ensarı ve Vahabiler arasında olmuş ilk tartışmalar hususunda ona sordum, o (as) da buyurdu: “İlk tartışmanın Allah’ın yeryüzündeki Hilafeti hakkında olması daha iyidir ve onunla Hücceti (Allah’ın Delilini) tanıma kanunu tarif edersiniz. Ve iki delil vardır.

İlki: Akli Delil

Ve o, Onun (svt) mutlak Hikmet Sahibi olduğu ve Onun (svt) asla Hikmete karşı gelmediğidir, bu yüzden, O (svt) en âlim kimseyi seçmelidir ve (insanlara) ona uymayı emretmelidir. Sonra da bir gemi yada fabrika örneğini verin. [1]

İkinci olarak:

İlk Halife (Âdem aleyhisselam) Hakkında Ayetler

Ve tartışma başlamadan önce onlara Davayı açıklamak için zaman vermelisin, hatta (sadece bir) genel (açıklama) olsa bile. Ve Resulullah'ın (saa) vasiyetine ve Onun (saa) bir vasiyet bırakmak zorunda olmasına dair Kuran'dan olan delile (Bakara ayet 180) [2] odaklanmak zorundasınız. Zira onlar Sünnidir, Şia değil, onlar Şia kitabından hiçbir rivayeti kabul etmeyeceklerdir. Fakat Vasiyet, Resulullah'ın (saa) Kuran'ın Muhkemine (açık/kesin ayetine) karşı çıkmadığını kanıtlayan tek rivayettir, o halde onlar onu (vasiyeti) kabul etmek zorunda olacaklar. Zira onu inkar etmek Resulullah'ın (saa) Kuran'a karşı geldiğini söylemek olacaktır ve o (saa) bundan çok uzaktır.

Onlar size Şunu diyecekler: onlar (peygamberin sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem yanından) gittiler ve o (saa) onlara falan ve filanı yapmalarının gerektiğini söyledi, 'Müşrikleri çıkarın.' gibi [3]. O halde siz Sünni kitaplarından metni alırsınız, göreceksiniz ki o (saa) onlara gitmelerinden önce üç şeyi emretti, fakat onlar (sadece) ikisini sayıyor ve ravi üçüncüyü unuttuğunu söylüyor ve (üçüncü de) Ali'nin (as) Velayeti ve Onun (as) Resulullah'a (saa) olan halifeliğidir. Öyleyse onlar hidayetlerinin Kıyamet Gününe kadar içinde olduğu bir vasiyet kitabını (yazısını) reddettiklerinde, O (saa) onlara kendisinden hemen sonra hidayetlerinin olduğu şeyi sözlü olarak emretti.

Zaten, Şüphesiz vasiyet vaciptir ve onun üzerine Şahit tutmak (da böyledir) ki böylece haklar kaybolmaz. Onlardan bazıları bunu reddettiğinde, Şüphesiz ki Resulullah (saa) onlardan başka onu kabul edecek kimseler için onu (vasiyeti) yazdı. Ve Ehlibeyt (as) aktardı, Ali bin Ebi Talib'ten (as) İmam Sadık'a (as) kadar ve bu Şia kitaplarında belgelenmiştir. [4]

Her halükarda, senden kendini çok yormanı ve ellerinde delil yokken onların yanına gitmemeni rica ediyorum. Her şeye gözet ve hadisler ile kaynaklarını hazırla. Sünni rivayetlerine gözet, özellikle de muhtemelen hayatının geçmiş kısmını hiçbir yararı olmayan şeyleri araştırmakla israf ettin. Artık Sünni ve Şia kitaplarından olan rivayetleri ve hadisleri gözden geçirerek bunu telafi et.

Umarım ki, Sünnilerle olan bir tartışmada yer alan herkes uyanık olacak ve onların kitaplarına ve kitaplarının içerdiği şeylere gözatacaktır. Tartışmalar esnasında daima dikkatini ver, seninle tartışan kimse kesin bir meselede köşeye sıkıştırılırsa kaçmaya çalışacaktır, böylece daima her noktaya odaklanırsın nihayet o tamamıyla tartışılmış olur ve eğer o (başka bir noktaya) ilerlemek istediye, ona söyle ve herkesin önünde beyan et ki: bu nokta alakamız içinde sayılı olmuştur (Şu anda bu noktayı tartışıyoruz) ve delil onun

üzerine tamamlanacaktır ve onun kaçıışı ve başka bir noktaya olan hareketi onu mecbur ettiğimiz Şeye ve onun üzerine tamamladığımız delile mecbur olmaktan kurtarmayacaktır.

Hedefini (sadece) tartışmayı kazanmak yapma, bilakis, hedefini insanlara gerçeği açıklamak yap. Mümkün olan en iyi yollarla insanlara gerçeği açıklamak için bir plan yap. Ve tarif ettiğin kimseye düşünceni sun, böylece onlar Sünni ise, onlara tarif etme şekli farklı olacaktır, zira onlar örneğin Şia kitabında olan Şeye bağlanmazlar. Ve eğer bir sorun olursa, senin hizmetindeyim.

Ayrıca: Onlarla tartışırken, sunulan delil hakkındaki şüphenin çürütülmesi örneğine odaklan. Örneğin, onlara de ki: 'İşte burada, sizin kitaplarınızdan delil, ömer Zehra'nın (sa) evine saldırdı ve evinin kapısını yaktı.' Onlar da sana diyecek ki: 'Bu nasıl mümkündür?! Ali bin Ebi Talib'in cesareti nerede ve o nasıl Zehra'ya (as) vurulmasını ve kaburgasının kırılmasını kabul etti?'

Buraya odaklan, onlar ne yaptı? Hepsinin ilki: Onlar onu geçersiz kılacak başka bir delille delili reddetmediler, bu yüzden onlar delili teyit ettiler ve başlangıçta meseleyi kabul ettiler, zira o konuda bir şüphe ortaya attılar fakat onu karşı bir delille geçersiz kılmadılar. Yani, onların (senin delilini) geçersiz kılacak bir delili olsaydı, onu zikrederlerdi. Fakat (senin delilini) geçersiz kılacak başka bir delil sunmadıklarından ötürü, (sana ait olan) delile mecbur kaldılar ve onu kabul ettiler, oysa onlar, onun hakkındaki kafa karışıklıklarını tarif ederek delilden şüpheleri kaldırma aşamasındadırlar.

Buraya odaklan, böyle yapmakla onları utandıracaksın, zira onların şüphe sunduğu gerçeği onların delili kabul ettiği anlamına gelir ve onların şüphe sunduğu gerçeği onların (seninkini) geçersiz kılacak bir delile sahip olmadığı anlamına gelir, onların şüphe sunduğu gerçeği onların ondan şüpheleri kaldırma ve delili açıklama aşamasında olduğu anlamına gelir.

İkinci olarak, sana zikrettiğim şey, bir örnekle şüpheyi geçersiz kılıyor, zira çoğu insan örneği anlar ve örnek onlara en yakın şeydir. Çünkü karşılaştırma onlar için kolaydır ve bu şüphe Ammar'ın annesi Sümeyye'nin bu örneği ile geçersiz olmuştur. Eğer (sundukları) şüphe Ali'ye (as) uygun olsaydı, o halde bu şüphenin Resulullah'a da (saa) uygun olması gerekirdi. Ve iyi bilindiği üzere, Sümeyye öldürüldü ve yine bilindiği üzere o cennet ehli arasındadır. Ve Resulullah (saa) onun için şahitlikte bulundu [5] ve Resulullah'a (saa) göre karısı ile kızı ya da herhangi başka bir Müslüman kadın arasında hiçbir fark yoktur, zira o (saa) ümmetin babasıdır ve onun yanında ve elleri arasında herkes eşittir.

Resulullah (saa) ve Ali (as) hakkındaki şüphenin geçersiz kılınma (şekline) gelince, (o şöyle söylenerek olur ki) onlar Allah'ın emriyle amel eden kullardır ve kendilerini destekleyen genel halk gibi değildirler.

Başka bir örnek: Firavunun karısı Asiye Cennet kadınlarının en iyilerinden değil miydi? [6] O halde niçin Musa (as) firavun ve askerlerinin ona işkence etmelerine izin verdi vb.

Önemli olan şey, resmin genel olarak tamamlanmış olduğudur. Delille mecbur edilmiş kimse daima (sunduğunuz) delil hakkında bir şüphe yaratmak için kaçmaya çalışır.

Örneğin, onlardan birini şöyle derken görüyorum: Güneş Muhammed (saa) ise [7] İbrahim nasıl kaybolanları sevmediğini yani Muhammed'i (saa) sevmediğini söylebildi?

Bu, duyduğum en çirkin şeylerden biridir, zira bu adam güneşi bu güneş anlamına göre yorumluyor. Eğer aynı soruyu kendine yöneltirse, kendi yorumuna göre, İbrahim (as) nasıl güneşi sevmediğini söylebildi, güneşin suçu nedir ve o İbrahim'in (as) onu sevmemesi için içinde nasıl kötü bir şey barındırıyordu?

Eğer o, soruyu kendine yöneltmişse, kendisi cevaplayacaktır ki İbrahim (as) güneşi mutlak bir rab ya da mutlak bir ilah olarak kabul etmeyi sevmiyor, zira "Ben sevmem" demeden önce "Bu benim Rabbimdir" demişti. Öyleyse İbrahim'in (as) sevmediği şey işaret edilen şey değildir, (sevmediği şey) (daha önce) öyle kabul ettiği gibi onu mutlak bir rab olarak kabul etmektir.

Fakat onlar neredeyse idrakten aciz oluncaya dek kıskançlık ile kör olmuşlardır. Onlar, eğer sadece bu şüpheleri kendilerine döndürecek olsalar (bile) cevaplarının gayet açık olacağı meselelerle şüphe yaratmayı sonlandırdılar.

Ayrıca hedefini sadece Sünniler değil, Şia da yap, zira pek çok Şia tartışmayı duyacaktır. Bu yüzden senden tartışmada tam olarak hazırlanmış olmanı rica ediyorum. İlk önce kanunu kanıtlarla, Hücceti (Allah'ın delilini) tanıma kanununu ve onları ona ve vasiyete bağla (ki o Kuran'ın hükmüyle birliktedir ve bundan başka bir vasiyet yoktur ve Ehlibeyt (as) onu babaları Resulullah'dan (saa) taşımıştır.)"

[1]- Hücceti tanıma kanununu gözden geçirin ve onda fabrika ve gemi örneğini göreceksiniz. Çevirmenin notu: İşte gemi ve fabrika örneği: İmam Ahmed el Hasan (as) buyurdu: "Ve bu, İmam Ali'nin (as) ve onun çocuklarından olan İmamlar ve Mehdiler'in (as) hakkının beyanı hususundaki son konuşmadır ve en özetle şöyledir: Eğer bir adam bir gemi sahibi ya da bir fabrika sahibi ya da insanların çalıştığı herhangi bir yer sahibiyse ve bu gemi için bir kaptan, ya da fabrika için bir müdür, ya da çalışanlar için bir patron tayin etmesi gerekmez mi? Eğer böyle yapmazsa, o zaman o gemi batır ya da fabrika yok olur. Ya da, herhangi bir hasar meydana gelir. O zaman bu, budalalık ve eksik aklın bir sonucu değil midir? Ya da, eğer birini seçmişse fakat bu kişi en bilgili ya da bu pozisyon için en yetenekli biri değilse, o zaman fabrikanın üretiminde bir sıkıntı olur ya da herhangi acil bir durum meydana geldiğinde, o kişinin bir fabrikayı nasıl yürütmesi gerektiği ile ilgili kanunları ya da acil bir durumu nasıl idare edeceğini bilmeyişinden kaynaklı cahilliğinden ötürü, geminin batmasına sebep olur. O zaman bu, budalaca davranmanın ve eksik aklın bir sonucu değil midir? En bilgili kişiyi seçmek daha akıllıca değil mi? Ya da seçilmiş kişiyi bilgiyle donatmak gerekmez mi ki, gemiye emretmek ve onu sahile güvenli bir şekilde çıkartmak için ve fabrika için de en iyi sonucu sağlamak için, bu kişi en yararlı ve en yetenekli kişi olsun? Ve diyelim ki, bu kişi gemi ya da fabrika için birini işaret etti ve bu işaret edilen kişi bu pozisyon için en bilgili ve en yetenekli kişiydi fakat sahibi çalışanlara bu kişiye itaat etmelerini emretmediği için, herkes kendi istekleri doğrultusunda hareket etti. Ve bu kişiye uymaları söylenmediğinden dolayı, bir hasar meydana geldi, çünkü lider de, insanlara ne yapmaları gerektiğini emretmedi. Bu budalalık ya da eksik akıllılık olmaz mı? O zaman en bilgili ve en yetenekli kişiyi işaret

etmenin amacı nedir ki, eğer sonunda insanların ona itaat etmeleri emredilmediyse? Düşünmüyorum ki, akli başında, makul herhangi biri, şu söyleyeceğim şey hakkında farklı bir şey desin: "Lider gösterilmeli ve bilgiye sahip olmalı ya da ihtiyaç duyduğu her bilgi ile desteklenmeli ve insanların ona itaat etmeleri de emredilmeli."

Ve bu Kur'an'da da geçmiştir. Allah'ın yeryüzündeki ilk Halifesi ile birlikte bu kanun koyulmuştur ve bu Allah'ın Halifesini ve kulları üzerine olan Hüccetini nasıl tanıyacağımızın kanunudur. Bu, Allah'ı tanıma kanunudur. Çünkü Allah'ın Hüccetini tanıyarak, Allah tanınır. Böylelikle de İmam, Lider ve Allah'ın Halifesinin belirlenişi sure 2 ayet 30'dadır, şöyle geçer: [Hani Rabbin meleklere, ben yeryüzünde mutlaka bir halife yaratacağım demişti. Demişlerdi ki: Orada bozgunculuk edecek ve kan dökecek birini mi yaratacaksın? Biz, sana hamd ederek noksan sıfatlardan arılığını söylemede, seni kutlamadayız ya; ben, sizin bilmediğinizi bilirim demişti.] Ve gerçek şu ki, aynı surenin 31. Ayetine bakınca görürüz ki, bu Halife, en hikmetli olandır. Allahu Teala der ki: [Âdem'e bütün adları bildirmişti de meleklere o adlarla anılan şeyleri gösterip hadi demişti, doğrucuysanız bunların adlarını haber verin.] Ve Halife'ye itaat etmenin emri de, 15. Sure 29. Ayettedir, geçer ki: [Onun yaratılışını tamamlayıp kemâle getirerek ruhumdan ruh üfürünce derhal ona karşı secdeye kapanın.]

Ayrıca her kim Tevrat ve İncil'e başvurursa, Allah'ın Halifesini tanıma kanunlarını içeren, Kuran ayetleriyle birebir eşleşen bir çok hüküm bulacaktır ya da benim belirttiğim Allah'ı tanıma kanunlarını içeren o 3 şeyi bulacaktır. O zaman Peygamber'in (saa) vasiyet hükümlerini yerine getiren kişi kimdir? Ve Allah'ın Resulünden (saa) sonraki en bilgili kişi kimdir? Resullullah'ın (saa) insanlara Allah'ın emri ile itaat etmemizi emrettiği kişi kimdir? Muhakkak bu üç şeye de sahip olan bir kişi olmalı, yoksa her kim öyle biri yoktur derse, Allah'ın hikmetten uzak olduğunu söylemiş olur. Sorarım, bu kişi kimdir? Ve sorunun cevabını sorduğum o kişilere bırakıyorum. Umuyorum ki, o kişiler doğru cevabı vererek kendilerine adil davranırlar." – İmam Ahmed el Hasan'ın (as) Cuma Hutbesinden Alıntı

[2]- Ve bu Allah'ın (svt) şu buyruğudur: [Sizden birinize ölüm geldiği zaman eğer bir hayır bırakırsa, anne-babaya ve yakınlarına marufla (örf ve adete uygun olarak) vasiyet etmek, siz muttakilerin (takva sahiplerinin) üzerine bir hakk olarak yazıldı.] (Bakara 180)

Çevirmenin notu: Bir kimsenin ölmeden önce bir vasiyet bırakmasına ve bunun her mümine vacip olduğuna delil olan diğer bir Kuran-ı Kerim ayeti: [Ey inananlar, birinize ölüm gelip çatarsa aranızda vasiyet edeceğiniz zaman, sizden iki âdil tanık bulunsun...] (Maide 106)

[3]- Biharul Envar c.30 s.530.Sahih-Buhari c.4 s.31. Ve Buhari'ye göre hadisin metni budur: İbni Ayniyye bize Süleyman Ahval'dan, o da Said bin Cübeyr'den nakletti ki, İbni Abbas Allah onların ikisinden de razı olsun şöyle dedi: "Perşembe! Ne acı Perşembeydi!" Sonra da (çok) ağladı ve dedi ki: "Resulullah'ın (saa) acısı şiddetlendi ve O (saa) şöyle buyurdu: 'Yanıma gelin, size bir kitap (yazı) yazacağım ki ondan sonra asla sapmayacaksınız.' Onlar tartışılar ve Resulullah'ın (saa) huzurunda tartışmak tartışmak caiz değildir. Onlar da dediki: 'Onun sorunu nedir? O sayıklıyorum. ona sorun' Ona cevap vermeye başladılar. Peygamber (saa) de buyurdu: 'Beni yalnız bırakın, zira içinde bulunduğum şey sizin beni çağırdığınız şeyden daha iyidir.' Ve o (saa) onlara üç (mesele) emretti ve buyurdu ki: 'Müşrikleri Arap yarımadasından çıkarın, tüm yabancı elçilere aynı benim yaptığım şekilde saygı gösterin.' Ve üçüncünün ne olduğunu unuttum.

Çevirmenin notu: Aşağıdaki bölüm Resulullah'ın (saa) vefat etmeden önce ümmetine yazılı bir vasiyet bırakmayı istediği gerçeğini vurguluyor ve o (saa) bu vasiyeti ümmeti için dalaletten korunma olarak vasıflandırdı, fakat bazı ashap bunu reddetti ve Peygamber'i (saa) sayıklamakla suçladı (şu an okuduğunuz üzere sünni kaynakların yanısıra Şia kaynakları da buna değinir). Bu konuda, İmam Ahmed el Hasan (as) cevaplarından birinde şöyle buyurdu: "Ve vasiyet, Resulullah'ın (saa) hayatının sonlarında yazdığı bir kitaptır (yazıdır), Onun Subhane ve Teala şöyle buyurmasının ardından: [Sizden birinize ölüm geldiği zaman eğer bir hayır bırakırsa, anne-babaya ve yakınlarına marufla (örf ve adete uygun olarak)

vasiyet etmek, siz muttakilerin (takva sahiplerinin) üzerine bir hakk olarak yazıldı.] ve o (saa) onu ona sıkıca tutunan kimseler için dalaletten korunma olarak vafetti. Ve vurguluyorum ki: hayatının son anlarında. Zira o (saa) kendisine vahiy inen bir Peygamber'dir ve hayatının son anlarında dediği her şey mesajının özetidir ve o, ondan (saa) sonra dini korur. Öyleyse hastalığının şiddeti ve ciğerini parçalayan zehrin acıları gerçeğini bir tarafa bırakalım, o (saa) bu kitabı (yani vasiyeti) yazmaya çok önem veriyordu ve onu dalaletten korunma olarak vafetmişti. Bu kitap (vasiyet) o kadar önemliydi ki Allah Subhane ve Teala, ki O (svt) Muhammed'e (saa) o kadar merhamet etmişti ki bedenini yormuş olan ibadetinin çokluğundan dolayı ona merhamet etti ve O (svt) ona şöyle diyerek hitap etti: [Taha. Biz sana Kurân'ı zahmet çekmen için indirmedik.] (Taha 1-2), görürüz ki O Subhane ve Teala, Muhammed'e (saa) olan fazlaca rahmet ve merhametine rağmen, onu (saa) hayatının son anlarında bir kitap (yazı) yazdırmak ve onu dalaletten koruma olarak vafetmekle görevlendirdi, şahitin önünde, Muhammed'in (saa) bedeninde ilerleyen ve ciğerini parçalayan zehrin acılarından acı çekmesine rağmen. Ve bunlar, içinde Resulullah'ın (saa) hayatının son anlarında vasiyetin kitabını (yazısını) dalaletten korunma olarak vafettiği metinlerdir. Perşembe günü, onu tüm ümmeti için yazmayı istedi ve halkı onun üzerine şahit yapmak istedi, fakat onun (saa) bir grup insan tarafından böyle yapması engellendi ve onlar onun (saa) akli sağlığından şüphe etti ve onlar onun (saa) sayıkladığını söylediler (yani o (saa) boş konuşuyor ve ne dediğini bilmiyor). O (saa) de onları kovdu. Ve Resulullah (saa) Perşembeden sonra vefat günü olan Pazartesiye kadar kaldı. O (saa) vefat ettiği gece vasiyetini yazdı ve Ali'ye (as) onu dikte ettirdi ve onun yazılmasını destekleyen bazı ashabi ona şahit oldu.

Sünni kitaplarında

* İbni Abbas nakleder: "Perşembe! Ne acı Perşembeydi!" Sonra da (çok) ağladı ve dedi ki: "Resulullah'ın (saa) acısı şiddetlendi ve O (saa) şöyle buyurdu: 'Yanıma gelin, size bir kitap (yazı) yazacağım ki ondan sonra asla sapmayacaksınız.' Onlar tartıştılar ve Resulullah'ın (saa) huzurunda tartışmak tartışmak caiz değildir. Onlar da dedi ki: 'Onun sorunu nedir? O sayıklıyor mu , ona sorun' Ona cevap vermeye başladılar. Peygamber (saa) de buyurdu: 'Beni yalnız bırakın, zira içinde bulunduğum şey sizin beni çağırdığınız şeyden daha iyidir.' Ve o (saa) onlara üç (mesele) emretti ve buyurdu ki: 'Müşrikleri Arap yarımadasından çıkarın, tüm yabancı elçilere aynı benim yaptığım şekilde saygı gösterin.' Ve O (saa) üçüncüde sessiz kaldı veya onu zikretti fakat unuttum." –Sahih-i Buhari c.4 s.4168

* İbni Abbas nakleder: "Perşembe! Ne acı perşembeydi!" Sonra gözyaşları inciler gibiymiş gibi yanaklarına ulaşana dek aktı. Sonra da şöyle dedi: 'Resulullah (saa) buyurdu: 'Bana bir kağıt ve mürekkep ya da bir tahta ve mürekkep getirin, ki böylece sizin için bir kitap yazayım, ondan sonra asla sapmayacaksınız.' Onlar da dedi ki: 'Şüphesiz Peygamber sayıklıyor.' " –Sahih-i Müslim, Vasiyet Kitabı Şia kitaplarında

* Süleym bin Kaym bin Hilali nakleder, Selman şöyle dedi: "Ali'nin (as) şöyle dediğini duydum, sonra şu adam (ömer) dediği şeyi dedi ve Resulullah'ı (saa) sinirlendirdi ve kağıdı attı: Resulullah'dan (saa) kağıda yazmayı istediği şeyi sormadık, eğer yazsaydı, hiçkimse sapmaz ve iki kişi ihtilaf etmezdi..." –Kitab-ı Süleym bin Kays s.398

* Süleym bin Kays nakleder, İmam Ali (as) Talha'ya şöyle buyurdu: "Ey Talha, Resulullah (saa) onunla ümmetin sapmayacağı ve ihtilaf etmeyeceği şeyi yazmak için bir kağıt istediği zaman hazır değil miydiniz? O vakitte senin dostun dediğini dedi ki Resulullah (saa) (haşa) sayıklıyor, böylece Resulullah (saa) çok sinirlendi ve onu bıraktı." Talha da dedi ki: "Evet o vakitte hazırdım." –Gaybet-i Numani s.81

Ve Gaybet-i Tusi kitabında sadece dalaletten koruyan kitap (metin) hakkında nakledilmiş metin zikredilmiştir, Resulullah (saa) onu yazmayı istemişti, ki bu Sünnilerin en sahih kitaplarında, Buhari ve Müslim'de kanıtlanmıştır. Ve Muhammed'den (saa) vasiyeti taşımış kimseler, Al-i Muhammed'dir (as): Resulullah (saa) vefat ettiği gece Ali bin Ebi Talib'e (as) şöyle buyurdu: Ebu Abdullah Cafer bin Muhammed babası Bakır'dan, o da babası Abidlerin Efendisinden, o da babası Pak Şehit Hüseyin'den, o da babası Emirel Müminin'den (as) nakleder: Peygamber Muhammed (saa) vefat

ettiği gece bana şöyle buyurdu: “Ey Ebul Hasan, bana kalem ve kağıt getir”, ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve sonra buyurdu ki: “Ya Ali, benden sonra 12 İmamlar olacak ve onlardan sonra da 12 Mehdiler olacak. Sen, Ya Ali, 12 İmamlar’ın ilkin. Allah (svt)seni cennetinde, Ali Murtaza, Emirel Müminin, En Doğru konuşan (Sıddık’ul Ekber), Batıl ve Hak arasında en parlak ayrımı yapan (Fark-u Azam), Güvenilir (Me’mun) ve Mehdi (kesin olarak hidayet olmuş) adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimler senden başka kimseye atfedilmemelidir. Ya Ali, sen benim ailem üzerine, onların yaşamlarında ve ölümlerinden sonra ve kadınlarımın üzerine, Vasimsin. Kimi tasvip edersen, yarın beni bulur ve kimi reddedersen, ben ondan beriyim. Ben onu görmeyeceğim ve o da beni Kıyamet Günü’nde görmeyecektir. Ve sen benim ümmetime, benden sonra, Halifemsin. Eğer ölüm sana gelirse, bunu hayırlı olan oğlum Hasan’a teslim et. Sonra ölüm ona gelirse, o zaman bunu, oğlum Hüseyin’e, Şehit, Tathir ve Maktul olana, teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, ibadet edenlerin Mevlası olan Ali’ye teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Muhammed Bakır’a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Cafer-i Sadık’a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Musa Kazım’a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Ali Rıza’ya teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Emin ve Takva Sahibi olan Muhammed’e teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse bunu oğluna, Ali Nasih’e teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Hasan Fazıl’a teslim etsin. Sonra ölüm ona gelirse, bunu oğluna, Muhammed’in Ailesi’nin Emanetçisi (Allah’ın selamı onların üzerine olsun) olan Muhammed’e teslim etsin. Bunlar 12 İmamlardır. Onlardan sonra, 12 Mehdiler olacaktır. Böylece, ölüm (vefat) ona gelirse, bunu oğluna teslim etsin, yakın olanların ilkin (bazı kaynaklarda “Mehdilerin ilkin” diye geçer). Onun üç ismi vardır; biri benim ve babamın ismi gibi Abdullah (Allah’ın kulu), ve Ahmed, ve üçüncü isim de Mehdi (Hidayet edilmiş)’dir ve o, inananların ilkidir.” –Gaybet-i Tusi, Allah ona rahmet etsin, s.150

Resulullah’ın (saa) onu dalaletten bir korunma olarak vafettiği gerçeği onun ebediyen bir yalancı tarafından iddia edilmesini imkansız kılar. Ve yalancıların onu iddia etmesinin mümkün olduğunu söyleyen kimse, Allah-u Teala’yı Kendisinin ona sıkıca tutunan kimseler için dalaletten bir korunma olarak vafettiği kitabı korumaktan aciz olmakla itham edecektir, ya da Allah’ı yalan söylemekle itham edecektir, zira O kitabı ebediyen dalaletten bir korunma olarak vafetti ve sonra da öyle olmadığı ortaya çıktı, ya da Allah’ı cahillikle itham edecektir, zira O onun durumuna olan cehaletinden dolayı ona uygun olmayan bir sıfatla kitabı vafetti. Ve Allah-u Teala tüm bu vasıflardan uzaktır ve Allah cahillerin söylediği şeyden çok daha Yücedir.”

[4]- Bakınız: Gaybet-i Tusi s.150 ve s.111. Muhtasar Besairud Derecat s.159. Biharul Envar c.36 s.261 ve daha pek çok kaynak.

[5]- Zira Resulullah (saa) buyurmuştur: “Sabırlı olun ey Yasir ailesi çünkü sizin yeriniz cennettir” – Biharul Envar c.18 s.210. Kenzul Ummal c.11 s.728

[6]- Resulullah (saa) buyurdu: “Cennet ehlinin en iyi kadınları dördtür: İmran kızı Meryem, Muhammed (saa) kızı Fatıma (sa), Huveylid kızı Hatice ve firavununun karısı Mezahim kızı Asiye.”

–Keşful Ğumme c.2 s.77

[7]- Ehlibeyt’in (as) pek çok rivayetinde nakledilmiştir ki güneş Resulullah Muhammed (saa) olarak yorumlanır. Bu rivayeterden biri: Ebu Basir nakleder, Ebu Abdullah’a (as) Allah’ın şu buyruğu hakkında sordum [Güneşe ve onun parlaklığına and olsun] O (as) da buyurdu: “Güneş Resulullah’dır (saa), onunla Allah insanlara dinlerini parlattı/açıkladı...” –Biharul Envar c.24 s.70 Ayrıca İbni Abbas’tan nakledilen başka bir rivayet de var: Resulullah (saa) buyurdu: “Benim sizin aranızda örneğim güneştir ve Ali’nin (as) örneği aydır, güneş kaybolursa rehberiniz olarak ayı kullanın.” – Biharul Envar c.24 s.76

***

Bazı Araştırmalar Yazmak için Ondan bir Tavsiye

Salih Kul (as) buyurdu: “Allah’ın dinine zafer vermek için bazı gerekli kitapları ya da gerekli araştırmaları yazmak için biraz vaktin var mı, senin ve böyle yapabilecek olan kardeşlerinin.

İlk önce: Adem’den Allah yeryüzünü ve onun üzerindeki herkesi miras alıncaya dek Allah’ın yeryüzündeki yeryüzündeki Halifelerini inkar edenler hakkında bir kitap. Başlığın bu olması gerekli değil, fakat bu, kitabın ya da araştırmanın içermesi gereken şeyin özetidir ve onu yazacak kimse uygun başlığı seçsin. Kitap şöyle tarif edilebilir:

- Adem’in Allah’ın yeryüzündeki Halifesi olduğu ilk gün
- Tövbe eden muhalifler, tövbe etmeyen bir inkarcı.Yani Melekler ve ardından da iblis
- Allah’ın Peygamberleri ve Elçilerinden bugünüme dek ilerlemek.
- Tüm inkarcılar arasında bir karşılaştırma.
- Onların Allah’ın Kuran’da bize bahsettiği söylemleri ve onlar nasıl aynı inkar, savaş ve batılla delil getirme müfredatıyla bir araya geldiler, ve onların hedeflerinin bütünlüğü ve bağlamın bütünlüğü.
- Ayrıca çok sayı ve onu tartışmak
- Niçin inkarcılar daima sayıca çokturlar? Problem Allah’ın halifelerinde mi yoksa insanlarda mı ve insanların problemi nedir? Eğer ilk imtihandaki başarısızlığın sebebini bilseydiniz, bu soruyu cevaplayabilirdiniz.

Cezalandırılacağı belirgin bir şekilde insanın “Ben”ini göstermesi. Yani, bu insan daima “Ben” ile birlikte kendi Rabbi ile yüzleşmeyi (kendi nefsinde) saklamıştır, fakat şimdi (Allah) ona bir Halifede tecelli etti ve bu adam da der ki: ‘Ben ondan daha iyiyim. (Ben Allah’ın bu halifesinden daha iyiyim.)’ ve o asla bunu Kahhar olan Allah’ın önünde söylemeye cüret etmedi, fakat (gerçekte) onu kendi nefesine yönelmiş bakışı ile her daim sürekli söylemekteydi. Onlar, kendi ellerini zorlukla görebilen kimselerdir, “Ben” onları kör etmiştir, onlar için tüm önemi olan şey; kendileridir, onlara uygun şeydir ve zahirde kendilerine muhalif olan şeyden kaçınmaktır.

Şimdi onları yaratmış Kimse onlara Halifesinde tecelli etti ki böylece onların habis nefislerinde sakladığı şey gün yüzüne çıksın, onların Onu (svt) ve Onun nimetlerini inkar etmekten sakladığı şey.

Senin için fiziksel bir örnekte resmi netleştirmek için: Onların durumu, Rabbiyle yüzleşirken bakışını kendine odaklamış kimse gibidir, şunu dile getirip söylemeden: ‘Ben beni yaratmış olan Kimseden daha iyiyim.’ Ya da ‘Benim nefsim benim için beni yaratmış olan Kimseden daha önemlidir.’ Fakat onun durumu ve kendi nefesine yönelmiş olan bakışı bunu söyler. Şimdi onu yaratmış olan Kimse onu zahirde kendisine benzer biriyle imtihan etti, bir insan ile, ve sonra da o hemen nefsinde sakladığı şeyi söyledi ve açıkça hiç utanmadan dedi ki: ‘Ben ondan daha iyiyim.’

Ayrıca: ömer hakkında başka bir araştırma ve ebu bekir hakkında başka bir araştırma ve osman hakkında, Sünni kitaplarından. Önemli olan şey, rivayetlerin tartışılacağı yoldur, Allah'ın yardımını dileyerek, Allah'a güvenerek ve Onun (svt) yüce Yüzüne karşı ihlaslı (samimi) olarak.

Ayrıca: Başka bir şeyin de var ve bu, senin senden başkalarından farklı olan yeni bir şekilde ve yeni bir bakış içinde rivayetlere bakmandır. Zira Ensar şu an, inşaAllah (Allah dilerse) batıl ehlini eleştirme hususunda kendinden öncekilerden farklıdır ve sizin ameliniz inşaAllah mübarek olacaktır.”

Ben dedim ki: “Nasıl seyidim, bize öğretin?”

O (as) da buyurdu: “Çalışın ve göreceksiniz ki her şey yenidir. Bana ona başlamaksızın bir şey hakkında mı soruyorsun? Nasıl bileceksin, belki de senin sormaya ihtiyacın yoktur.”

Ve aslında araştırmayı yazmaya başladığımda, bana bahsettiği gibi ona (as) hiçbir şey sormadım.

Sonra da O (as) buyurdu: “Ayrıca: Zehra'nın (sa) kaburgasının kırılması hakkında bir kitap ve bir araştırma:

- Rivayetleri incelemek ve onların doğru olduğunu kanıtlamak.
- Sünnilerin ve Şia'nın rivayetleri vasıtasıyla araştırmak.
- Eve zorla girmeye dair rivayetler.
- Zalimler tarafından verilmiş gözdağına dair rivayetler.
- Rivayetleri tahlil etmek.

Örneğin, Fatıma'nın (sa) ebu bekir ve ömere sinirlenmesine dair olan rivayetten yararlanabilirsin, ki ebu bekir ve ömer Emirel Müminin Ali'den (as) onun (sa) yaptıkları şeyi bağışlaması için affını dilemek amacıyla Fatıma'nın (sa) yanına gelmeyi istediler, ki onlar Fatıma'nın (sa) yanına geldiler ve ondan affını dilediler ve o (sa) da onları affetmedi [8]. Öyleyse eğer evine girme ve kaburgasını kırma (olayı) vuku bulmamışsa, niçin onlar onun (sa) affını dilediler?!!

-Ayrıca Fatıma'nın (sa) kabrinin yerini gizlediği gerçeği, bunun nedeni nedir??? Çünkü o (sa) onlara sinirliydi.

- Ayrıca Fatıma'nın (sa) onların kendi (sa) cenazesine katılmaması hususundaki ısrarı, sebep nedir???

- Ayrıca Sünni kitaplarından onun (sa) tercihinin beyanı, sadece onun (sa) alemlerin kadınlarının efendisi olduğuna dair rivayet bile olsa, o yeterli olacaktır ve o, Vahabilerin bile Sahih (güvenilir) olarak kabul ettiği bir rivayettir.” [9]

[8]- Bakınız: Biharul Envar c.28 s.303 ve diğer pek çok kaynak. Ve Fatıma'nın (sa) onlara sinirlenmesine

konusunda ise bakınız: Sahih-i Buhari c.4 s.41, el İmame vel Siyase c.1 s.14 ve diğerleri. [9]- Örneğin, o hadis Muhammed Nasır Elbani tarafından Sahihul Camius Sağır c.1 s.77'de sahih olarak belirlenmiştir.

***

Karşılaştırmalı Araştırmalar Yapmak

Ona (as) bir gün bir rüyadan bahsettim ve dedim ki: “Şöyle demiş bir rüya var, şu an insanları bilgilendirmek Nübüvvetin mühürlenmesi ile olmalıdır.

O (as) da buyurdu: “Senin yapman gereken bir mesele var, Allah sana başarı ihsan etsin, ve bu karşılaştırmadır. Örneğin: nübüvvetin mühürlenmesi meselesi, o konuda kitaplar var. Sahip olduğun en iyi kitapları seç. Örneğin: Mutahari bu konuda bir kitaba sahip ve Tabatabai ve diğerleri de, onlar yorum hususunda ne dediler ve bunu sana dediğim şeyle karşılaştır. Karşılaştırmalı araştırmalar yap, bu insanları bilgilendirecek önemli bir meseledir, Allah sana başarı ihsan etsin.”

Ahmed El-Hasan

**Vel hamd dulillahi Rabil Alemin
Va salallahı ala muhammed va alii muhammed Al aimma val
mahdiyın va sallem taslimen kasira
Va salamun aleyküm va rahmatüllahi va barakatü**

Hz Mehdi'nin Resmi sitesi:

www.yamaani.co

Hz Mehdi'nin Resmi Paltalk Odası:

>>Europe>>Turkey>>İmam Mehdi (a.s)'in Ensarları